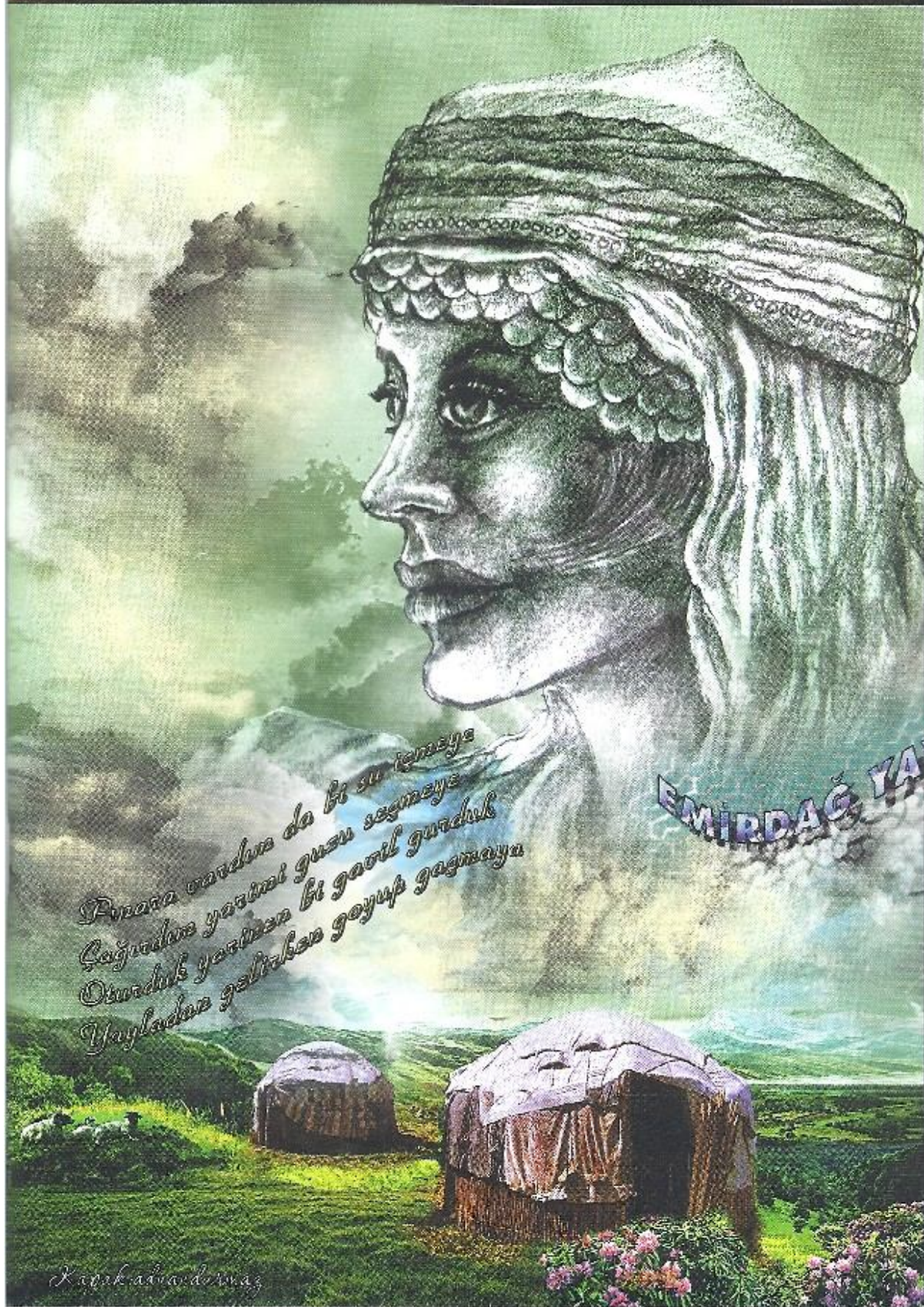

Emirdağ

EMIRDAĞLILAR VAKFI KÜLTÜR VE SANAT DERGİSİ

YIL: 14
SAYI: 24
TEMMUZ
2012

*Denara varılan da ki su temeye
Sağırılan yarım gusu seğmeye
Ömrük yarım ki garil gürük
Yayladan gelirken geyup garmaya*

EMIRDAĞ YAYLALARI

Karakadırmaz

altes tour

Türkiye
Turizm &
Seyahat Acentası

- * Taksitli Tatil Kampanyaları
- * Tüm Dünyaya Ekonomik Uçak Biletleri
- * Yurtiçi - Yurt dışı Turlar
- * Otel Rezervasyonları
- * Hafta Sonu Turları
- * Gemi Turları
- * Seminer ve Kongre Organizasyonları

Hangi bölgede olursa olsun,
gönülünüzden geçen tatil için
size göre bir seçenek
mutlaka var...

En doğru karar ve en hesaplı
tatil için ALTESTOUR

YAZ TATİLİNİZİ ERKEN AYIRTIN
İNDİRİM FIRSATLARINI
KAÇIRMAYIN !...

GEMİ TURLARI

**YURT İÇİ - YURT DIŞI
UÇAK BİLETLERİ**

TÜRK HAVA YOLLARI

brussels airlines

Corendon

ANADOLUJET

atlasjet

Onurair

SunExpress

PEGASUS
AIRLINES

iZair

Tatil Keyfinizin Vazgeçilmez Adresi...

www.altestour.com.tr

www.gezitatilsitesi.com

MERKEZ : Sarar (Köprübaşı) İş mrk Dilem sk.(Sahilyolu) No:7/D ESKİŞEHİR

ŞUBE : İsmet İnönü cd.Sarar İşhanı (Vakıfbank Sırası) 1/D ESKİŞEHİR

ŞUBE : Darmstad Cad. No: 27/A BURSA

ŞUBE : Eskişehir Cad. No: 6 Emirdağ / AFYONKARAHİSAR

TEL : (0 222) 230 81 05 (pbx)

FAX : (0 222) 234 59 49

TEL : (0 222) 220 26 66 (pbx)

FAX : (0 222) 234 59 49

TEL : (0 224) 251 11 36 (pbx)

FAX : (0 224) 251 11 37

TEL/FAX : (0 272) 442 74 50

Emirdağlılar Vakfı Yayın Organı

Yıl:14 Sayı:24 Temmuz 2012

Dosya - Emirdağ Yaylaları**SAHİBİ**

Vakıf Adına Dr. Orhan ÖZKIR
Vakıf Başkanı

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ

Muharrem KUBAT

YAYIN DANIŞMANI

Gazi DURUSU

YAYIN KURULU

Muharrem KUBAT - Elif BAĞCI
Gazi DURUSU - Ceylan KESKİN
Fikret AKIN - Özcan TÜRKMEN
Ahmet URFALI

SAYFA DÜZENİ VE DÜZELTİ

Gazi DURUSU

KAPAK

Adnan DURMAZ

Vakıf Haberleri ve Fotoğraflar

Ertuğrul ALTINEL

REKLAM SORUMLUSU

Ahmet MAVİLİOĞLU - Ceylan KESKİN

HUKUK DANIŞMANI

Seydi TİFTİK

DİZGİ

Süleyman ÇAKIROĞLU

YÖNETİM YERİ VE YAZIŞMA ADRESİ

İsmet İnönü Cd. Kazım Önal İş Mrk.
No: 43/46 ESKİŞEHİR

GRAFİK TASARIM

Tel: 0 222 233 74 74 - Fax: 0 222 234 32 32

www.emirdagvakfi.com

Email: emirdag-1@hotmail.com

ISSN: 1301-5805

BASKI

Karaca Medya - tel: 0222 232 01 01

Yayın Türü : Yerel Süreli Yayın

Dağıtım : Emirdağlılar Vakfı

ÜCRETSİZDİR

İçindekiler

Dr. Orhan Özkır - Sevgili Hemşehrilerim...	3
Ahmet Urfalı - Emirdağ Yaylaları	4-5-6-7-8
Ahmet Urfalı - Yaylaya Çıkma.....	9
Erol Okutan - Hoş Olur Yaylaları Emirdağ'ının	10
Fakı Edeer - Yayla Hatırası	11
Adnan Durmaz - Dağların Kilimi	13-14
Habib Umutoğlu - Portre	15
M. Kubat - Güveçci Köyü Yaylaları ve Yaylacılık	16-17
Fazıl Bayraktar - Edebi Mektup	19
Kenan Demirel - Çanacık Yaylası	19
A.Kadir Göktaş -TEZ'DE GEÇTİ ÇOCUKLUĞUM ..	20
Ömer Özkan -Yayla Turizmi	21-22-23-24
Gazi Durusu - SESLENİŞ	25
Dr. Ömer Faruk Yaldızkaya - Emirdağ Türkmenlerinde Yayla Geleneği	26-27-28
Burhanettin Çil - EMİRDAG'IM	28
Rabia Barış - Türkmen Yaylaları Bizim Yaylalar	29
Elif Bağcı - Emirdağ Türkü Şöleni.....	31
Cevdet Sezgin - Aşiret	35
Gazi Durusu - Emir Baba'ya Selam	36
Gazi Durusu - 6. Yayla Şenliği'nin Ardından	37-38-39
Halil Erenoğlu -Yaylalar...Türküler...	41-42-43
Gazi Durusu - Köprü'ye Sahip Çıkalım.....	45
Merhum A. F. Sezer'in Kendi Kaleminden Hayatı...	47
İlhami Özer - Motorize Birliklerin Öncüsü	49
Ceylan Keskin'den - Basında Emirdağ	51
Ertuğrul Altinel - Vakıf Haberleri	52-53-54-55
Gazi Durusu - EMİRDAGLILAR, EMİRDAG 'TÜRKÜ GEÇESİNDE' ÇOŞTULAR	56
Cafer Koçak - HERKESİN HAMİT EMMİSİ...	57
S. Erenoğlu - YAYLALARI ÖĞSEYENLERE	59-60-61

Sevgili Hemşehrilerim...

Dr. Orhan Özkır
Vakıf Başkanı

Yeni bir dergi çıkarmanın mutluluğunu yaşıyoruz. Maddi zorluklar, yazıların zamanında gelmemesi nedeniyle yılda en fazla iki dergi çıkarabiliyoruz. Yazı kadrosunu oluşturan edebiyatçılara yeni isimlerin katılması, bu kurulun sık sık bir araya gelmesiyle özellikle kültür alanında önemli çalışmalara şahit olmaktadır.

Kültürevi çalışmalarımızda, kültürevini açma aşamasına geldik Kültürevinin dış ve iç dekarasyonunu bitirdik. Hemşehrilerimizin sohbet edeceği, Emirdağ havasını koklayacağı, herkesin kendinden bir şeyler bulabileceği, kültürünü yaşayabileceği bir "evimiz" olsun istiyoruz. Bunun için ince eleyip sık dokuyoruz. Kültürevinde kültürel faaliyetlere daha da ağırlık vermek istiyoruz.

Kültürevi için ellerinde Emirdağ'ı simgeleyen, hatırlatan eşya, tarihi eser bulunan hemşehrilerimizden bu eserleri vakfa bağışlamasını bekliyoruz. Ayrıca kültürevinde kullanılabilecek eşyalarınızı da bekliyoruz.

Burs dönemini bitirdik. 114 öğrenciye 7 ay burs, 6 öğrenciye eğitim yardımı, 5 öğrencimizi de dershaneye SBS, ÖSS kurslarına gönderdik. Kurslar için bize her zaman destek olan **Akademi** dershanesine teşekkür ediyoruz. Vakfın açıldığı günden bugüne kadar burs veren hemşehrilerimize şükranlarımızı sunuyoruz. Çeşitli yer ve kuruluşlara yardım eden hemşehrilerimizi burs vermeye davet ediyoruz. En iyi yatırımın insan olan yatırım olduğuna inanıyor, bir nebze de olsa çocuklarımızın eğitimine katkıda bulunduğumuz için kendimizi mutlu hissediyoruz ve hemşehrilerimize teşekkür ediyoruz.

Vakfımız yayın kurulu ve edebiyatçılarla aylık toplantılar yaptık. Çıkacak derginin ana temasının Emirdağ Yaylaları ve "Yayla Kültürü" olmasını kararlaştırdık.

Vakfımızın Mali Olağan Genel Kurulunu 25 Martta yaptık. Üyelerimizin yoğun ilgisiyle karşılaştık. Özellikle genç arkadaşların yönetime talip olmaları ve yönetimde

yer almak istemeleri bizi gururlandırdı. Vakfımızın kapısı gönlünde Emirdağ sevgisi taşıyan herkese açık. Bu düsturla üye kayıtlarına devam ediyoruz. Hemşehrilerimizden, özellikle gençlerimizden vakfa sahip çıkmalarını istiyoruz. Üye aidatları konusunda üyelerimizin duyarlı olmasını ve aidatlarını yatırmalarını bekliyoruz. 2013 Martı seçimli kongre zamanı, kongreye geniş bir katılımın olması, her kesimi ve her Emirdağlı'yı kucaklayıcı yeni bir yönetimin oluşması en büyük temennimizdir.

2012 yılı için Emirdağlılar Gecesi yerine, Emirdağlı on bir yerel sanatçının katıldığı "Türkü Gecesi"ni Taşbaşı Kültür Merkezinde 28 Mayıs 2012'de yaptık. Salonun tamamen dolduğu, çok kişinin yer bulamayıp gidenler olduğu gibi ayakta, giriş koridorunda izleyenlerin olduğunu gözlemledik. Yoğun bir ilgiyle izlenen Türkü Gecesi'ni düzenleyen Özcan Türkmen'e, Ahmet Urfalı'ya, Gazi Durusu'ya öteki emeği geçenlere ve yurt dışından, şehir dışından, Eskişehir'den katılan Fakı Edeer, Halil Rıfat Aydemir, Pınar Halaç, Aşık Yoksul Derviş, Kızı Şehriban Kubat, Bülent Çıraklı, Hamza Halaç, Ramazan Erdönmez, Halis Erenoğlu ve Meltem Elçin'e ayrıca gecemizi onurlandıran Eskişehir Eski Valisi Kadir Çalışıcı'ya, Odunpazarı Belediye Başkanı Burhan Sakallı'ya, Tepebaşı Belediye Başkanı Dr. Ahmet Ataç'a, telgraf çekerek gecemizi kutlayan Eskişehir Milletvekili Ruhsar Demirel'e, Eskişehir Büyükşehir Belediye Başkanı Prof.Dr. Yılmaz Büyükerşen'e teşekkür ediyoruz.

Yeni göreve başlayan hemşehrilerimizi ziyaret ederek onları onurlandırdık. Cenazelerimize katıldık. Onların acılarına ortak olduk ve vakıf çelengini gönderdik. Tekrar vakfımıza maddi ve manevi katkı sağlayan herkese teşekkür ederiz.

Yeni bir sayıda buluşuncaya dek tüm hemşehrilerimize sevgi ve saygılarımı iletiyorum.

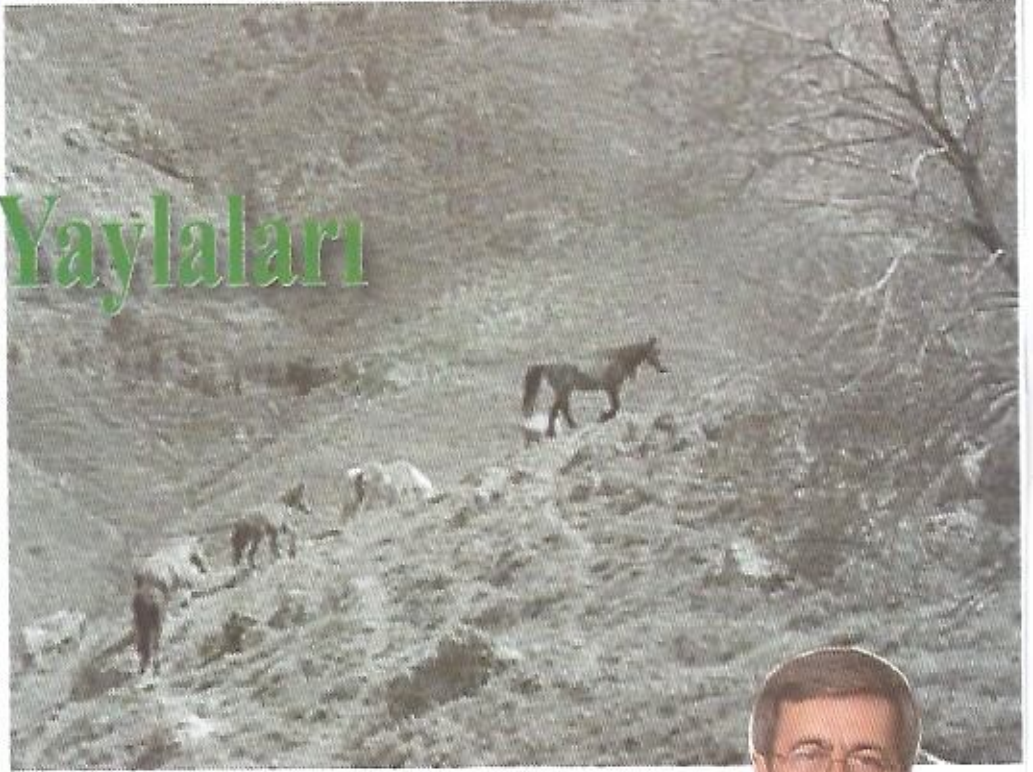
Odunpazarındaki Emirdağ Kültürevi'nin restorasyon çalışması bitmek üzeredir. Bağış ve yardımlarınızı

**ESKİŞEHİR VAKIFLAR BANKASI
MERKEZ ŞUBESİ KÜLTÜREVİ HESABINA
yatırmanızı bekliyoruz.**

HESAP NO: 00158 00729 7182911

İban TR 1400015 00158 00729 7182911/ESKİŞEHİR

Emirdağ Yaylaları

"Yayla biraz Türk'ün kendisidir." *F.Rıfki Atay*

Ahmet Urfalı
Şair - Yazar

1.

Hayvancılık yapan toplumlarda kış çok büyük zorluklarla geçer. İnsanlar kışın bir an önce bitmesini dört gözle bekler. Mart ayı sonlarında Emir Dede'nin tepesindeki karlar erimeye başlar. Emir Dede, beyaz başlığını güneşin durumuna, rüzgarın esmesine göre yavaş yavaş çözer. Beyaz karın altından sızan soğuk sular kara toprağı uyandırır. Sazaklarda, pınarlarda nice dağ çiçeğinin yaprağı duruşu binbir sevinçe gözlenir.

Dıştan bakınca büyük; fakat anlamsız bir kütle- dir Emir dağları. Şehrin güneyinde, her iki taraftan da birbirine omuz vererek yükselen tepeler, simetrik olarak Emir Dede tepesinde birleşerek gökyüzünün yüceliklerine ulaşmaya çalışır. Bir tepeyi aşınca hep yeni ve doyumsuz bir güzellikle karşılaşır insan. Bir meşe koruluğunun ortasından akan soğuk kar suyu- nun ruhları dinlendiren sesi insanı alır, uzaklara gö- türür. Yavşanlar arasında birbirine seslenen kekliklerin şahane ötüşleri karşı tepelerden yankıla- narak geri dönerken siz belki de hayatınızın en güzel senfonisini dinliyorsunuzdur. Bir kayanın üstüne otu- ran çoban, kavalına yanık nağmeler terennüm ettirir- ken, ikide bir başını kaldırarak adeta kavalı dinlediğini belirten koyunların davranışları görül-

meye değer manzaradır.

Ve o kayalar... Gelin Ka- yası, Kazan Kaya, Çürük Kaya, Diş Kaya, Kara Kaya, Çıdırığı Kayası, Fetik Kaya benzetme yoluyla ve- rilmiş kütle isimleridir..Hepsi başlı başına şiir, des- tan, hatıra.. Emir dağlarının sinesinde Dona, Oluklu, Gedik Yayla, Tekne Çukuru, Seki Yayla, Alıçlı, Da- rısekisi, Göğüs, Dumluca, Sarıkaya, Büyük Gölcük- Küçük Gölcük, Yağlıpınar, Kütüklü, Kızdoğdu, Kaleboynu, Tahtalı, Sarnıç, Yassıyurt, Köseli Yurdu, Ecihüseyin, Arapalı, Karaçamur, Ağılılıkaya, Keçi- ölcüğü, Tibetli, Gökkuyu, Isıtma, Çiğillipınar, Ka- paklı yurtları bulunmaktadır. Çatma, Çanacık, Samanlı, Dolangel, Göğboyun, Gömülüyardu, Çık- sorut, Aykırıakan, Kirazlı, Kocalar yaylaları Bayat yöresinin yurtlarıdır.

İçinde yaşattığı hayvanlara nispeten verilen yayla isimleri.. Domuz Alanı, Alacaören, Geyik Güneyi, Kurt Tepesi ve daha niceleri... Bu isimlerin bize öğ- rettiği anlam şudur: Emirdağlarını yurt yapan Oğuz boyları buraları o kadar sevmişlerdir ki, buraların her tarafına yüzde yüz Türkçe isimler vererek Türkleş- tirme ve Türkçeleştirme faaliyetini tamamlamışlar- dır.

Dağ rüzgarları kekik, yavşan, yarpuz ve türlü dağ çiçeklerinin kokularını usulca alıp ovaya doğru dağıtır. Bu koku aynı zamanda dağın bir çağrısıdır. Yürekleri binlerce yıllık bir göç hikayesi sarar. Türkmen ruhu, yaylasına bir an önce kavuşmak dileğiyle derin iç çekişleri ile özlemini ifade etmeye çalışır. Şimdi yayla zamanıdır ve yaylaya yürüyüş başlar:

*Denkler hazırlandı, sürü düzüldü
Göç kervanı sıra sıra dizildi
Türkmen beyler boz atlarla süzüldü
Yaylaya çıkmaya yokuşu vardır*

*Alayçık, topakev Göğüs düzündü
Çiçeklenir bahar yarin yüzünde
Pınarlar fışkırır yayla özünde
Sevdalı sevdalı akışı vardır*

*Bir hasrettir içimde ve sesimde
Her yerini gezdim genç hevesimde
Rabbim nasip etsin son nefesimde
İnsanın dünyadan gidişi vardır*

2.

**Ağıllar almaz koyunlarını,
Eğretlere sığmaz sığırları.**

Yaylalar, geçimlerini hayvancılıkla sağlayan topluluklarca yılın belirli aylarında hayvanlara taze ot temini ve hayvansal üretimlerini yapmak amacıyla kullanılır. Bununla birlikte günümüz yaşam tarzı; gergin iş yaşamı, gezme görme isteği, havaların belirli dönemlerde aşırı sıcak oluşu gibi nedenlerden dolayı geleneksel yaylacılık, yerini turizm yaylacılığına bırakmıştır. Tarihin derinliklerinde başlamıştır göçerlik. Emirdağ yaylalarından önceki durak Berriye'dir. Atalarımız, uçsuz bucaksız Türkistan bozkırlarında yaylacılık yaparak at ve diğer hayvanları

evcilleştirmişlerdir. Göçebelikten yerleşik hayata geçerken bile yaylaları bırakmamışlar, kendilerine yurt edinmişlerdir. İşte Bozulus'un yaşadığı yaylaya çıkma geleneği asırlar öncesine dayanır. Bozulus aşiretlerinin kışlağı Urfa-Diyarbakir-Mardin üçgeninde bulunan ve bugün bir bölümü Suriye içinde kalan, Berriye veya Berriyecik adı verilen bölge idi. Aşiretler, kış süresince hayvanların su ihtiyacını bölgede bulunan küçük çaylardan ve kuyulardan karşıyorlardı. Havaların yağışsız geçtiği zamanlarda ise hayvanlar dar alanda otluyor, kışlak bölgesinden dışarı çıkılmıyordu. Türkmenler, ilkbaharın gelmesi ile yavaş yavaş kuzeye doğru hareketleniyorlardı. Baharda kuzeye doğru çekilen şiddetli karasal iklim Murat Suyu havzası, Van Gölü ve Malatya havalisini yağışsız bırakırken, yaylaya çıkmakta olan Türkmenlerin de önünü açmaktaydı. Doğu Anadolu'da bütün bir kış boyu sert geçen iklim, kuzeyden Karadeniz ikliminin getirdiği nem yüklü rüzgarlar ve güneyden gelen sıcaklar ile ani bir bahar havasına dönüşür. Karalar, deniz yönünden gelen nem yüklü rüzgarları üzerine çekmeye başlayınca yağış artar. Bu yağışlar, bölgenin Karadeniz tarafına bakan Erzincan ve Bingöl dağlarına ve oradan Eleşkirt dağlarına doğru çekilen hattın kuzeyde kalan kısımlarına daha fazla düşer. Doğu Anadolu'nun yaylalarında ilkbahar çok kısa sürer. Buna karşılık, toprağın çabuk ısınması, buradaki kısa ömürlü ot ve çayırların daha hızlı yetişmesini, çabuk kemale erebilmesini ve iyi evsafa olmasını sağlar. Yazları az yağış düşmesine rağmen, kış boyunca biriken karların tedricen erimesi, yaylaların bol sulu ve bol otlu olmasına imkan verir. Otun ve çayırın boyu birçok yerde metreyi aşar. Yazlar kısadır ve serin geçer. Bir grup Türkmen, Muş üzerinden Bingöl yaylalarına ve yine kuzeye doğru yollarına devam ederek Erzurum, Pasin ve Hınıs'tan Kars'a doğru uzanan geniş yaylalara ulaşırlardı. Diğer bir grup ise, Karacadağ'ın batı eteklerinden geçerek Ergani üzerinden Palu'ya varırdı. Burada, Murat Suyu'nu geçerek Bingöl yaylalarına, kuzeye doğru yürümeye devam ederek Erzurum-Kars platosundaki akrabalarına kavuşurlardı.

Her iki güzergah boyunca aşiretler, topraklarından geçtikleri sancak beylerinin veya subaşlarının, "Selamlık", "Karacadağ yaylağı", "resm-i gûde" gibi türlü adlarla istedikleri vergilerden

büyük yılgınlık duyuyorlardı. Yaylalarda ise, daha çok resm-i yaylak talebiyle gelen Pasin, Hınıs, Kiğı sancak beylerinin zulmüne uğruyorlardı. Bozulus Kanunnamesi'nin düzenlemesiyle vergilerini yaylağa çıkarken Murat Suyu'nun geçilmesi esnasında verilmesinin tenbih edilmesi ve başka yerde huzursuz edilmemeleri için Bozulus ileri gelenlerine hükm-i hümayûn verildi. Ayrıca, Bozulus'a kanunnamenin bir suretinin verilmesi onları bir nebze rahatlatmışsa da ümera ve subaşların "selamlık" ve sair adlarla vergi almaya çalışmaları devam etti. 1540 tarihli Kanunname-i Bozulus, yeni düzenlemelerle Türkmenlere kolaylıklar sağlamasına karşılık, uygulamada aksaklıklar meydana geldi. Bu da Türkmenleri tatmin etmedi.

Türkmen toplulukları; Erzurum-Kars platosundaki Eğri, Büklük, Kaya, Kayalu Göl, Kızıl Pınar, Kara Pınar, Sarı Veli, Sirke, Sayyaf, Karakale, Mescitliyurt, Düzyurt, Çukuryurt, Başpınar, Sulakserin, Sekiyurt yaylalarına dağılırlardı. Bu yurt isimleri ile Emirdağ yaylalarının aynı adları taşımasının elbette anlamı vardır.

3.

*Koyun sürü sürü at yıldı yıldı
Çoban köpekleri birer kurt sanki
Bu bir gelenektir Oğuz'da bil ki
Türkistan yolundan gelişi vardır*

1885 tarihli salnamede Emirdağ halkının yaylacılığı şöyle anlatılır:

"Kasabanın arâzisi mürtefi ve derûnunda sath-ı arzdan hemen iki arşun yakınında bir hayli kuyular olarak bunlardan mâada akarsuyu yok ise de iş bu kuyuların suları gayet hafif ve hazmedir. Kasabadan garb-ı cenubiye doğru Bolvadin yolu vasıfında Kapaklı Çeşme nâmıyla üç oluklu akar bir çeşme var ise de suyu kabadır. İş bu yol üzerinde ve kasaba etrafında bulunan ufak dağlar kıraç ve kayalık olup yalnız cihet-i cenubisinde ve 3 saat mesâfede medfun olan Emir Baba'ya mensûben Emir Dağı denilerek şarkdan garb-ı cenubiye doğru 6 saat imtidâd iden cebel-i mişe ve ardıc ve ıhlamur ağaçları ile ve gayet vasi ve otlı mer'alar arasında Kale Boynu ve Göğüs Yayla ve Kütüklü ve Kara Çamuru ve Olgalı mevkilerinin ziyâde leziz ve Karakulak Suyu'na müsabakat ider sûretde hafif suları ile adeta Cebel-i Keşişe müşâbeh olduğundan ahâli yazın ekseriyetle hayvanlarını oraya götürür ve mevsim-i şitaya kadar aileleri ile beraber yaylalarda kalır bu cihetle kasaba ile hânelerine ehemmiyet verilmemiş olduğundan asâr-ı medeniyesi mefkuddur."

4.

'Türkler, atları ve yüksek tekerlekli arabaları ile suları ve otlakları takip ederek yaşayan bir millettir.' Çin Yazıtı

Baharla canlanır her yer. Az olan çoğalır, zayıf olan güçlenir. Gökte uçan karakuşlar bir ok gibi iner sürüye. Oğlak kaldırır, kuzu uçururlar. Yayla zamanı gelmiştir. Oğuz töresi gereğince, beylerin sözü üzerine diz kırılır, boyun bükülür. Şenlikli göçtür bu asırların içinden süzülüp gelen.

*Aziziye'de hayat mevsimlerle akar telaşsız ve sürekli
İnsanların gülümsemesi baharla gelir yüzlere
Sürüp gider ağlaması kışla fırtınayla boranla
Dağ çiçeklerinin kokusundadır asırlık çağrılar
Kardelenler boy verince kar içinden
Bir hürriyet beyannamesidir göç
Başı dumanlı dağlara varınca başı gururlu insanlar
Bir bağımsızlık haykırışıdır bozlaklarda dillenen
Sevdasıdır gönüllerin coşup taşan ülfeti
Ve yürüyüşleri at üstünde Hun savaşçıları kadar
soylu*

*Kervanları nefti ikindilerin içinden geçer
Şenlenir dal hisırtlarıyla göğeren meşe koruluğu
Vadilerden yamaçlara taşar sürü yıldı ve keşik
Binbir sevinç yayılır çocukların gamzeli yüzüne
Okşayınca başını yaşlı ve nasırlı eller dua ile
Nağmesi yükselir serin derelerden kavalın ve
bağlamanın*

*Varıp kır çiçeklerine türlü renk olur
Birleştirir kokusuyla ezgisini dağdan aşip gelen
rüzgar
Uzaktan bülbül sesleri gelir ve gül dudaklardan
türküler
Bu armağanıdır gökyüzünün mehtaplı saltanatıyla
yayla gecelerine
Kavalın naif nağmeleridir alca gülleri tutuşturan.
Her baharın ucuyla başlar bu göç.
Alaçıklar ve topakevler tutulur yurdun çimen
yüzüne*

*Ağullar almaz koyunlarını
Eğretlere sığmaz sığırları
Yıldı dört nala koştukça gök gürler sanki
Yer sarsılır rüzgarına eğilir çayır
Çocuklar hayranlıkla bakarlar şimşekten hız alan
taylara*

*İş çoğalır aş çoğalır
Türküler yankılanır karşı koyaklarda*

5.

Ulu dağlar göçerlerle şenlenir,abat olur, canlılık bulur.Senfoni bir bestedir yaylacılık

Yüzyıllardan beri sürüp gelen bir tutkudur yaylaya çıkmak.Yaylacı, kaderini hayvanlarına bağlar. Hayvanlarla ilgili inanışları vardır. Koyun kutlu,at yiğittir. Çobanı da uğurlu sayar yaylacı. Tenha yaylaların dilidir, anasını görünce buzağların böğrüştüğü. Türküsüdür yarısına gün vurmuş dağların,doru kısarak yanında delice taylor. Yaban çiçekleri ile bahar mutluluğunu paylaşır göçerler. Yaylacı, kaval sesi ile maverai duygulara dalar.Yüce tepeleri bekleyen türbenin sırrını anlatır,bugulu gözlerle yurdun kocaları. Yaylada yurt isimleri, bestesi ile güftesinin uyum sağladığı bir musiki nağmesidir. Şiir ezberlemek isteyenler, yayla isimlerini bellesinler önce. Her tepenin, her koyağın, her derenin adı şifahi birer yazıttır,öte-lerden gelmiş. Kendini daha özgür hisseder, topakevine oturup kurulduğunda bilge beyler. Bu yaylanın erkekleri bey, kadınları hanımdır. Herkes kendisinin efendisidir. Kişiler değil, töredir nizamı sağlayan. Dört mevsimi, dört ayrı yerde geçirir halk, İlkbaharda yazlak, yazın yaylak, sonbaharda güzlek, kışın kışlaktır göçkücünün yurdu.Her obanın bir dağı, bir pınarı vardır, bir de mütevazı türbesinde dedesi. Yaylaya göç, dikeyine ritmik bir ahenktir. Çünkü, Türk, yükseğe çıkar,gözü ve gönlü yüceliklerdedir.

Ulu dağlar göçerlerle şenlenir,abat olur, canlılık bulur. Senfoni bir bestedir, kuzu melemelerine karıştığında çocuk çığırışmaları, ve hayatın kendini yenilemesidir bu. Yayla havası; saf, kuru ve temizdir, kalbi ve akciğeri kuvvetlendirir. Bu yüzden insanı sabırlıdır, diridir, temkinlidir, derinliklidir. Ona dıştan bakanlar, durgunluğuna aldandabilirler. Onun ruhunda; destanlar çağından kalma bir kahramanlık, için için kaynayan ve patlamaya hazır bir yanardağ bulunur.

6.

Tek olanlar topakevin içinde birleşir

Hür yaşamının timsalidir topakev. Geniş Türkistan bozkırlarının ve göçebe hayatının kullanışlı

evidir otağ.Türkler evlerini taşıyan millet olduğu için göçer evli de denilmiştir. Bugün oda olarak kullanıyoruz otağı. Topakev, şeklini gökyüzünden alır ve onun altı Oğuz Han'ın dileği gereğince insanlığın evidir. Topakevin malzemesi; keçe, ağaç ve iptir. Kurması ve sökmesi kolaydır. Bu çadırın altında yaşayanlar, ahlaklı olmayı erdem sayarlar. Efendimizin itikâfa girdiği çadır, Kubbetu't Türkî'dir. Çadırın kapısı sağdan açılır. Sağ; bereketdir, selamettir. Kilit vurulmaz çadırın kapısına. Zira en güvenli yerdir oba. Hiç kimsenin bir başkasının topakevinde gözü yoktur. Topakevin kapısından eğilerek içine girilir; girenin nezaketini gösterir, içerdekilere duyulan saygıyı da. Topakev yazın serin, kışın sıcak olur.İçerde oturuş şekli yaşa göredir, çocuklar kapıya yakın oturur. Tek direklidir topakev, tek olanların birliğini anlatır. Tek olanlar burada birleşir. Çadırın kubbesi gökyüzü, kazıkları, yıldızlardır. Türk; çadırın içinde doğar, atın üstünde ölür.

Oba; suyu bol, hafif eğimli,doğal afetlere karşı önlemleri alınmış çimenlik yerlere konur.

7.

'İli göçmüş ıssız kalmış yurtları

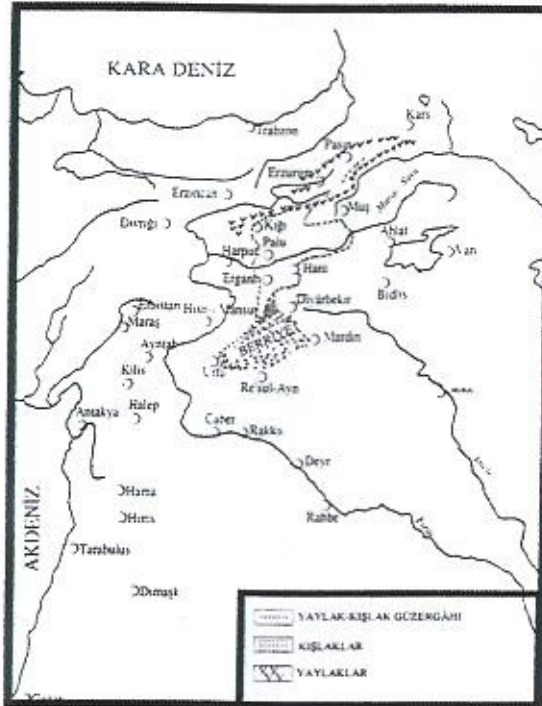
Söyleyeyim başa gelen halları

Kolu tor şahanlı yağız atları

İlleri gördüm de bunaldım bugün' Karacaoğlan

Yaylalar insanlara,geçmişten gelen ve tadı yandıkça fark edilen, modern yaşayışa göre egzotik, otantik bir hayat sunar. Yaylalar, tabiatın kirlenmemiş havasını; billur gibi soğuk sularını, ferahlatıcı serinliğini, büyüleyici güzellikteki manzaralarını insanlara fedakarca verir.

Medeni Kanun yaylaları, yararı kamuya ait olan mallar olarak tanımlamıştır. Yaylalar, ortak yararlanma ilkesi doğrultusunda kullanılır. TC Kültür ve Turizm Bakanlığı tarafından başlatılan "Yayla Turizmi Projesi" kapsamında Türkiye'de 26 yayla turizm merkezi olarak ilan edilmiş du-

Bozüyük Türkmenlerinin yaylak ve kışlak bölgeleri

rumdadır. Bunlardan 24 tanesi Karadeniz yaylalarına, diğer ikisi ise Gaziantep Huzur Yaylası ve Manisa

Spil Dağına verilmiştir. Geleneksel kullanım biçimiyle yaylalar, hayvanların otlatıldığı, kışın hayvanlar için yenilecek otların toplandığı, yazın daha serin şartlarda yaşamak için yılın belli dönemlerinde gidilip yaşanılan yerlerdir. Bunun yanında köylerin her yıl geleneksel olarak düzenledikleri ve çevre illerin de yoğun ilgi gösterdiği şenliklerin organize edildiği alanlardır. Bu cümleden olarak Emirdağ'da birçok yerleşim merkezimiz geçmişe duyulan özlemin bir ifadesi olarak yayla şenlikleri düzenlemektedir. 1980'e kadar çok canlı olarak yaşanan yaylaya çıkma geleneği, değişen ekonomik şartlar terk edilmiştir.

Yaylacılık, halk takvimi ve meteorolojisinden halk ekonomisine, halk veterinerliğinden halk tıbbına, beslenme ve halk mutfağından halk hukukuna kadar geniş bir geleneksel kültür yapısını bünyesinde barındırır. Yılın 3-4 ayını tüm yaşam faaliyetleriyle birlikte yaylada geçiren topluluğun oluşturduğu kültürel yapının bu zenginlikte olması doğaldır.

Ülkemizde yaylacılık

- a) Göçebe hayvancılıkla geçimlerini sürdüren köy topluluklarının yaylacılık etkinlikleri
- b) Eski günlerin hatırlanması açısından yılın belirli bir zamanında yaylaya çıkma, yayla şenlikleri biçiminde sürdürülen etkinlikler
- c) Kentlerden belli bir süre de olsa uzaklaşmak, temiz bir doğayla kucaklaşmak için sportif amaçlar ve buna bağlı olarak geliştirilen yayla turizmi etkinlikleri biçimindedir.

Üstün peyzaj değerleri, özlem duyulan geleneksel kır hayatı, dağcılık, atlı geziler, trekking, yamaç paraşütü, flora incelemesi, jip safari gibi etkinlikler için uygun ortamlar olan yaylalar ileriki yılların turizm açısından cazibe merkezi olacaktır. Bu bakımdan bir an önce yol, ağaçlandırma, yaşam alanları konusunda girişimde bulunulmalıdır. Emirdağ yaylaları konumu itibarı yakın il ve ilçelerin ilgisini çekecektir. Mevsim şartları gereğince hem yazın hem de kışın hizmet verilebilir. Bugün şölenlerde, şenliklerde içine girip fotoğraf çektiğimiz, çadırlara hayran hayran bakışımız, yer sofrasında oturup gözleme yiyerek, ayran içişimiz genetik kodların depresmesi midir acaba? Şimdi kendini beton yığınlarından bir an önce kırlara atıp tabiatla hemhal olma isteğini açıklasın psikologlar, sosyologlar...

8.

Dünya cihangirlerinin üstünlüklerindeki sır, göçtür

Göçerlik bir hayat tarzı, yaşama biçimi ise, yılki

ve sürü için otlaklar gerekiyorsa, Türk göçmeye devam edecek. Evini, ihtiyaçlarını, ümitlerini, beklentilerini göçe göre düzenleyecek. Düzenli ve disiplinli olacak, maharetli ve mücadeleci. Teşkilatçı olacak, soy ilişkilerinde bağlılık andına uyacak. Dış dünya Bergson'un deyişi ile, "Kapalı toplumda, yaşamakta olan bir ferdin gözünde sınırlı, küçük, durgun bir dünyadır." Buna karşılık, açık bir toplum için dünya; sınırsız, sonsuz ve sürekli değişim içindedir. Yerleşik çiftçi toplum durgun, hareketsizdir. Çünkü toprağa bağlıdır. Ekim ve hasat süreleri bellidir, acele etmesine gerek yoktur. Birey öndedir, ırgatları ve köleleri vardır. Göçebeler toplumcudur. Çünkü işler yarıdışlaşma ve dayanışma ile görülür. İrgata ve köleye ihtiyaç yoktur. Devlete ve millete karşı yükümlülükleri bulunur. "Ele güne karşı" deyiminde el, devlet, gün (kүн) millet anlamındadır. Göç, gerekli ve yeni ümitlenmelerin başlangıcıdır. Her şeyi yeni baştan kurmak, azimli ve kararlı olmak, özgürlüğün, kendine güvenin bilinciyle hareket etmek, savaşa, mevsim değişikliklerine hazırlıklı bulunmak göçerliğin en belirgin vasıflarıdır. Göç, ümit ve kurtuluştur. Çiftçi isimleri yer, göçer isimleri hareket ile ilgilidir. Hareketli olmayan toplumlar, üretken değildir, yeniliğe kapalıdır. İlerleme, yükselme, değişip gelişme gibi canlılık ifade eden kavramlar, onun durgunluğunda kaybolmuştur. Kendinden başka bir şey görmeyen toplumlar nasıl ilerleyebilir?

Senin ataların göçerek, durgunlaşan milletleri harekelendirdi.

Uygarlıkların sentezini yaparak Oğuz Kağan'ın dünya barışını sağlamaya çalıştı. Dünya cihangirlerinin üstünlüklerindeki sır, göçtür. Göçerlerin kalesi olmaz. Onlar kaleler fetheder. Göçerlerin yurt tuttuğu bozkırda kırağı çalar yaprağını ağaçların. Ağaçları yalnız ve çıplaktır. Bozkırın sert ikliminde yaşamasını öğrenmiştir, kanaatkârdır, yetinmesini bilir kıt olanla. İnsan yaşadığı yere benzer. Gizleyemez yalanı varsa. Sevgisi aşıkardır, yokluğunu tevekkülle karşılar, varlığını paylaşmayı erdem bilir. Sonsuz ufuklardır yeryüzünde görülen ve berrak gökyüzü. Kısa süren baharındadır bütün görkemli saltanatı. Onu bakmasını ve koklamasını bilenlere anlayabilir ancak. Çaresiz değildir, derdine dermanı arar bulur. İsyankâr değildir, birliği ve mücadelesi ile aşar zorlukların yokuşunu. Küsmeyi bilmez, inzivaya çekilmeyi tanımaz. Çelimsiz görünse de aslan kesilir haksızlığın karşısında. Tarih kaç kez tanıklık etmiştir, kahramanlığına.

Yaylaya Çıkma

Ahmet Urfalı
Şair - Yazar

Bu gelenek Türklerin toplam olarak tarih sahnesine çıkmasından beri sürüp gelmektedir. Yaylacılığın hem insani ve hem de ekonomik yönü vardır. Yaylaya çıkmak bir tutkudur. Yaylacılıkta hayvan sevgisi ile tabiat sevgisi yan yana yürür. Yaylaya çıkmayana "Yatuk" denir ve bu durumda olanlara acıyarak bakılır. Yaylacılık yapanlara; yörük, Konar-göçer, göçgüncü, yaylacı gibi adlar verilir. Emirdağ Türkmenleri arasında yaylaya çıkmanın gereğini belirten deyişler vardır.

*On koyun, bir koç
Günde kon, günde göç.*

*On keçi, bir teke
O da ister bir pınarlı tepe*

*Ekme bağ bağlanırsın
Ekme ekin eğlenirsin
Çek deveyi, gütt koyunu
Bir gün olur beğlenirsin*

*Türkmen'e alır mısın demişler
Paramla vızaltıyı nideyim, demiş*

*Üç uyuz keçi, bir topal eşek
Gezeriz dağdan dağa.*

Yaylaya mayıs ayının başında ve genellikle de Hıdırellezde çıkılır, Temmuz sonunda inilir. Temmuz so-

nunda yayladan inenler aynı zamanda tarımla da uğraşan topluluklardır. Ekini olmayanlar ise yaylada kar düşünceye kadar kalırlar.

Yaylacının hayatı tamamen başta koyunun olmak üzere diğer hayvanların ve tabiat şartlarının durumuna bağlıdır.

Emirdağ Türkmenlerinin inanışlarına göre koyun kutlu, çoban uğurlu, keçi şeytan, deve hacı, at yiğit olarak kabul edilir. Koyunlar şubat ayı içerisinde kuzulamaya başlar. Yarımca veya Kürtün'e "döl almaya" gidilir. Yarımca, Adaçal'ın güneyinde kuytu, fazla kar almayan, otu erken çıkan bir yerdir. Kürtün ise Bayat'a yakın ve Yarımca ile aynı özelliklere sahip bir yerdir. Şubat, mart ve nisan ayları buradaki ağıllarda geçirilir. Kuzular kuzuluk denilen kuytu ve muhafazalı yerlerde tutulur. Altılarına kuru ot serilir. Kuzular, koyunlarla günde iki defa emiştirilir. Burada çeşitli hayvanlara yaş ve cinsiyet gözeterek verilen isimleri belirtmek faydalı olacaktır :

Kış kuzusu	: Kış ortasında doğan kuzu
Körpe kuzu	: Mart-Nisan
Kuzu	: Altı aylığa kadar koyun yavrusu
Emlik kuzu	: Mayısta doğan kuzu (Geç doğan)
Toklu	: Altı ay ile iki yaş arası koyun
Öveç	: İki yaşından büyük erkek koyun
Şişek	: Altı ay-iki yaş arası dişi koyun
Kısır	: Kuzulamamış koyun
Koç	: Üç dört yaşındaki öveç
Çebiş	: Bir ile iki yaş arası keçi
Erkeç	: Üç yaşından büyük enenmiş erkek keçi
Taylak	: At yavrusu
Kulun	: Eşek yavrusu
Tay	: Üç yaşına kadar at
Koçluk	: Damızlık için ayrılan erkek koyun
Lök	: Yedi yaşından sonraki deve (Lök gibi oturmak deyiimi buradan gelir)
Maya	: Tülü devenin dişisi
Yoz	: Yavrulamamış koyun keçi sürüsü
Kısırak	: Dişi at
Keşik	: Sığır sürüsü
Yılkı	: At sürüsü
Sürü-davar	: Koyun keçi sürüsü

Yaylalarımızdan

Döl alma zamanında koyunlardan ihtiyaç fazlası süt sağılmaz. Zira o dönemdeki kuzuların hakkıdır.

Kimin hangi yurda konacağı önceden yurt beyine söylenir. Yurtlar genellikle kan bağı olan yakın akrabalarından kurulur. Her ailenin ve sülalenin yurdu bellidir. Yurt beyi, dışarıdan gelecek olan yaylacının o yurda katılıp katılmayacağına diğer komşulara sorarak karar verir. Herkes istediği yurda konamaz. Her yurtda 15-20 komşu bulunur.

Yaylaya sürü dualarla uğurlanır. Koçlar süslenir. Çobanlara davar sahipleri çeşitli hediyeler verirler. Yaylaya çıkarken koyun keçilere özel çanlar takılır:

Döğme çan : Şişek ve kısırlara takılır. Sapı ağaçtan, dili boynuzdandır.

Kaba yedek : Orta boy çan

Kuzu yedek : Kuzulara takılır, dili metaldir.

Zil : Keçi erkekçilere takılır. Metaldir.

Gümbürdek : Büyük çan olup besili kısırlara takılır. Sürüde birkaç tane gümbürdek bulunur. Koçlara kesinlikle çan takılmaz. Sürü, sabah ezanından önce yola çıkarılır. Ekili araziye zarar vermemek için çobanların yanına üç-beş çeltik tutulur. (Çeltik:Çoban çırağı) Yay-

laya sürü ayrı, halk ayrı gider. Yaylaya çıkışta ihtiyaç olan şeyler alınır. Kesinlikle ihtiyaç fazlası bir şey alınmaz. Eşeklere alayçık ve toprak ev malzemeleri sarılır. Heybe ve çuvallara un-bulgur-yağ gibi yiyecekler doldurulur. Genç kızlar birbirlerine maniler, delikanlılar türküler söyleyerek yurda varılır. Akşama doğru çadırlar kurulmuş, herkes düzenini sağlamıştır. Elbirliği ile ağıl, kuzu damı, dana damı, çeşme ve su hatılları gözden geçirilip tamir edilir.

Yayla hayatı tam bir yardımlaşma ve işbirliği esasına dayanır. Çocukların, yaşlıların bile belli görevleri vardır : Yakacak toplama, kuzu seçme, hayvanları kontrol etme... sürekli bir hareket, bir şeyler üretmek yayla hayatının en önemli fonksiyonudur.

Yakacak olarak, sığır kuyruğu, kuru kütük, çalı, yavşan kullanılır. Emirdağ yaylalarına dört koldan çıkılır.

1- Çatalhöyük yolu

2- Güzle yolu

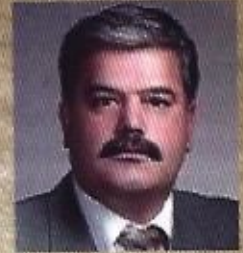
3- Soğukkuyu Balcam yolu

4- Karacalar yolu

Hoş Olur Yaylaları Emirdağ'ının

Erol Okutan

Murat Atılğan İlköğretim Okulu

*Baharda yayılır sürünün sesi,
Ilık ılık gelir yarin nefesi
Yaylalar gönlümün arzu, hevesi
Hoş olur yaylaları Emirdağ'ının*

*Gaklık yaylasında menekşe açar,
Al, dorulu renkli yilkılar kaçır
Keklik şakırtısı neşeler saçır
Hoş olur yaylaları Emirdağ'ının*

*Gölcük yaylasında kuzular meler
Yarin sert bakışı sinemi deler
Can boynunu bükmüş açmıyor güller
Hoş olur yaylaları Emirdağ'ının*

*Gavur kalesinde çakıyor şimşek
Çayırdır yorganım, taş olsa döşek
Kurbana gelmiştir, palazlı şişek
Hoş olur yaylaları Emirdağ'ının*

*Burnumda tütüyor tulum peyniri
Senin için içtim ağı, zehiri
Talan vurdu harmanda ceci, zahiri
Hoş olur yaylaları Emirdağ'ının*

*Oba oba aleyçikler kurulur
Çocukları oyun oynar yorulur
Ta uzaktan kaval sesi duyulur
Hoş olur yaylaları Emirdağ'ının*

*Helkeli kızlar sıra sıra dizilir
Sürüleri düz ovaya yazılır
Koyunları yudum yudum sağılır
Hoş olur yaylaları Emirdağ'ının*

*Hayal oldu şimdi geçmişte yayla
Rüyamda görürüm yilkıyı tayla
Geçmişini anarım şimdi hay hayla
Hoş olur yaylaları Emirdağ'ının*

Fakı Edeer

Şair, Halk Bilimi Derleyicisi, Yazar

Yayla Hatırası

On iki yaşlarındaydım, yayla zamanıydı; ama biz yaylaya bir iki senedir göçmemiştik. Canım yaylaya gitmek istiyordu. Aklıma üvey annemin anasığı geldi. Oraya gidiyim dedim, babama söyledim. Babam razı olmadı, çok ısrar ettimse de olmaz, dedi. Ben de yaylaya kaçmaya karar verdim. Yalnız Suvermez yaylasına gidecektim. Mecburen Eskiköy'den gitmem lazım. Korkum Buldukların köpeklerle rast gelmeden geçmek en büyük kaygımdı. Aklıma bir fikir geldi. Bir köpek tutuyum. Buldukların oradan geçerken köpeklerle rast gelirse yanımda getirdiğim köpeği bırakayım. Köpekler onları ilgilenirken ben de geçer giderim, diye düşündüm. Yaylaya ekseri çarşamba günü gidilirdi. Salı günü pazar pazarlanır, çarşamba sabah erkenden yayla yolu tutulurdu. Salı günü öyleden sonra gizlice hazırlığı yaptım. Yapıp da kuru incir, geçi buynuzu, gırık leblebi falan aldım yaylada yeriz diye. Eve gelirken bir köpek, tazi köpek kırması yani melez çıkıkladım. Kuyruk salladı. Tuttum belimdeki kemeri boynuna taktım, eve getirdim. Kemer çıkarıp ipe bağladım, doyurdum. Yalnız köpeğin sağ arka bacağı sakat, yani total. Bi de kendi kendime Buldukların köpekler bu zavallıyı hadi öldürse deye de düşündüm; ama başka çarem yoktu. Akşamdan hazırlığımı yaptım, tüfeğimi, deyneğimi, gamamı hazırladım, yattım. Sabah cızlavat marka lastik ayakkabılarımı giydim. Erkenden Dereköy yolunu tuttum. Yanıma total köpekle Eskiköye vardım. Gider işte yayla yolunun Buldukların ev, Buldukların eve yaklaşınca benim total köpek, gitmem Allah gitmem diye üç bacanı diredi. Başka çare yoktu, sürüye sürüye götürdüm. Meersem köpeklerin kokusunu almış benim total köpek demeye kalmadı, dört erkek köpek, bir dişi köpek, hepsi eski tabirle eşek gibi iyice yaklaşıya total köpeği bırakmadım. Yaklaşınca bıraktım. Bana bakmadılar bile. Hepsini benim köpeğin arkasına düştüler. Ben de hızla ordan uzaklaştım. Geri döndüm, bir baktım, hiçbir şey görünmüyö, yola devam ettim. Dört beş saat sonra Suvermez'in en uzak yaylasına Gapaklı'ya vardım. Vardım varmasına bizim üvey ebe benim gelişimden hiç memnun olmadı; ama kunuya konşuya karşı ses çıkaramadı. Ben de üzül-düm; ama yayla sevgisi ağır bastı. Getirdiğim azığı ebeye verdim. Yurtta yirmi kadar aleyçik vardı. Hep tanıdık bildik, o gün yattık. Sabah ben kalktım, akranımız çocuklarla civar yaylaları dolaştım. Akşam yurda geldim, yani kaldığımız yayla eskiden yaylalardaki aleyçik toplamına yaylaya yurt denirdi. Üvey ebemin surat bir karış. Ebe incir nerde, canım isdedi, dedim. Ebe, senin yemişi leblebiyi aleyçiğin kapısı açık kalmış, dana gelmiş, hepsini yemiş, dedi. İnanmadım; ama olsun dedim. Karanlık ka-

vuştı, yattık. Sabah ebe bir oymaç yaptı, yedik. Ben yine arkadaşlarla gezmeye gittim. Öyleden sonra geldim yurda. Ebenin öz torunu gelmiş. Ebe sevinçli, torununa bin kurban oluyo, ne yen ne içersin yüz soruyo. Ben de çok üzül-düm. Benim öz ebem olsa o da bana böyle davranırdı, dedim kendi kendime. Bir an önce gitmeyi düşündüm. Bizim üvey ebe beni yat yat diye erkenden yatırıyor, kendi torununu guytuluğa götürüp gizli gizli ne varsa yediriyo. İki gün sonra akşam oldu. Beni yat yat diye yatırdı, torunununa guytulukta bir şeyler yedirmeye başladı. Ben de kalktım, giyindim, tüfeğimi aldım, deyneğimi gamamı aldım. Hava iyice kararmıştı. Uğultuluğa vardım, baktım ki benim getirdiğim inciri sütle tatlı yapmış, torununa yediriyo. Ben gidiyom dedim. Nere gidiyon, canavar yer, sabah git, dedi. Şimdi gidcem dedim. Karanlık yola doğru yürüdüm, arkamdan birkaç kişi yolladı, karanlıkta onları atladım. Hava bulanıktı, iyice karanlık oldu. Çığra yolları takip ederek yürümeye başladım, hem yürüyordum, hem ağlıyordum. Buztepe denen yere geldiğimde gene Buldukların köpeklerle ras gelmeyim diye ormanın içinden yürüdüm. Ağaçlar bittiğinde yolumu kaybettiğimi anladım. Yokuş aşağı yürümeye devam ettim. Soğukkuyu'nun üstündeki Kepeze çıktığını fark ettim. Biraz daha yürüyerek Karacalar yoluna çıktım, baktım, Emirdağ'ın ışıkları az da olsa görünüyö. Emirdağ'ına doğru yürümeye başladım. Gece yarı olmuştu. Soğukkuyu'nun altına geldiğimde gece önüme çıkmış davar çanları gecenin sessizliğini bozuyordu. Davar köpekleri beni hissetti. Çoban da beni hırsız sandı. Köpekler hay etti, çobanın hay sesinden Dereköy'den Kel Osman'ın Kadir olduğunu bildim. Yani annemin teyzesinin oğlu. Bağır-dım, Kadir abi benim diye, Kadir abim ben olduğumu anladı. Köpekleri çağırdı, yanıma geldi. Gece bu vakit ne geziyon bölem dedi. Ben de durumu anlattım. Kadir abi çok üzül-dü, ağ-ladı. Benle istediğin kadar kal, dedi. Sağol gidecem dedim. Azığından helvalı bir dürüm çıkardı, ikiye böldü, yarısını bana verdi, beraber yedik. Bir müddet sonra vedalaşarak ayrıldık. Ben sabah ezanında eve geldim. Babam geldiğimi duymuş, beni çağırdı, vardım. Ben sana gitme demedim mi, dedi. Ben de boynumu büktüm. Oğlum öksüzün yüzü soğuk olur, aç kal, sevildiğin yerde kal, dedi. Benim için bir ders oldu. İki gün sonra çarşıdan eve gidiyordum. Bir de baktım, benim total köpek. Boynunda benim bağladığım ip. Yarısı kopmuş. Çıkıkladım. Bir de baktı ki benim. İnanın nasıl kaçtı. Tıpkı Buldukların köpeklerin önünden kaçtığı gibi gitti. Sağ kaldığına sevindim. Buldukların ünlü köpekler benim üç bacaklı köpeği tutamamışlar.

Gül Kuyumcusu

HER NEV'İ KUYUMCU ÇEŞİTLERİ BULUNUR
SİPARİŞ KABUL EDİLİR

Zeki Gül ve Oğulları

GÜLKARDEŞLER

YAPI İNŞAAT KUYUMCULUK
SAN. ve TİC. LTD. ŞTİ.

Kenan
0535 599 64 97

Yıldırım
0530 607 97 69

1+1, 2+1, 3+1 Satılık Lüks daireler

Merkez : Kuyumcular Çarşısı No: 35 - Tel: 0(222) 234 39 73

Köşe Şb.: Arifiye Mh. İnci Sk. No:26/B - Tel: 0(222) 234 90 90

Şube : Kuyumcular Çarşısı No: 10 - Tel: 0(222) 232 24 22

ESKİŞEHİR

Kadının esmer derili defî yaylada aleyçiğin kıyısında çalacak, kızlar oynayacaktı; haliyle de delikanlılar ardıç çam, kaya peykelerinden bakacaklardı onlara. Herkesin yârı vardı. Davarı sürünce elini kulağına atıp, yüreğinin gerğinden söz dokuyup türkü türkü aşk çıkıracaktı. Yayla engin bir aşk sahnesiydi. Gâh kuzu seçerken, gâh pınardan su dolururken, gâh koyun sağarken yar ile göz göze bakmak, binlerce gece sevişmeye bedeldi. Türkü yakmasını bilme-yene kolay gönül düşürülmezdi. Bir kızın gönlünü, kavalın doğanın sesiyle, davarın çanıyla bütünleşerek oluşturduğu olağanüstü senfoni, bir de yürekten sökün eden türküler akı-tırdı kendine. Yani, peygamber pazarlığıyla, okkayla kilo-yla, parayla pulla gönül verilmezdi.

Uzun kavak olsam dalım olmasa

Yârim güzel olsa malım olmasa

Sevdiğim güzele verseler beni

Soyunup yatmaya yerim olmasa

denirdi.

Uzaktan arkası horozlu el aynası tutulurdu yâre. Genç kızlar kenarı çiçek işlemeli bir mendil verirdi gönül düşür-düğü ere; aslında o mendil, bütün sözlerden daha sağlam bir yüreğin yâre teslim oluş tapusuydu; aşktı.

Sonra siz ;” Yalnız kendi bahçenizde çiçek açar” sa-nanlar, “Bizim diyarımızda saklı binbir bahardan” habersiz olanlar, bin yıllarca bizi dağ taş büyük kaçkunluklarda kor kor kovalayanlar, kadim değerlerimizi yok etmek için her şeyi yaptınız. Öyle bir şey yaptınız ki, hiç farkında olmadık: bizim güzellik kavramımızı, iyilik, doğruluk, adamlık, dü-rüstlük kavramlarımızı tek tek değiştirdiniz. Dünya haritala-rının nedense hep tam göbeğinde görünen yerlerin, ölçüleri tartıları olan güzellik kavramlarını, fark ettirmeden kabul ettirdiniz bize. Hani şu Büyük Kurtuluşa önümüze katıp kovaladıklarımızın reçeteli aşklarını aşk diye dayattınız. Çoban Memet, Al Fadime’yi değil de, dizi filmdeki kızı güzel bulup benzerini aramaya koyuldu, “İbrişimden nazik sanılan” güzeller, dizi filmlerde gördükleri kızlara benze-mek için elinden geleni yaptı.

Sonra siz geldiniz... Dağlarda, yaylalarda âşıklara dua eden iyi huylu cinleri bile kovdunuz. Yoksul ülkelerin ba-şına çöküp ümüğünü sıkın yamyam orduları gibi geldiniz, yaylaları yaylalıktan çıkarttınız, sevdaları okka hesabıyla, el kantarlarıyla, metre mikap olarak kalıplara soktunuz. İnsan-ların bütün güzelliklerine saldırdınız. Ormanları katlettiniz, dağları param parça yıktınız, parsel parsel sattınız. Yeşil ya-maçlarda maden ocakları açıp dağların kalbini oyduunuz; ama yerine bir tek ağaç dikmediniz. En önemlisi, en yoksul evlerin çatılarına dikilmiş işgal ordusu bayrakları gibi, tel-evizyon antenleriyle, insanların ruhuna girip oraları kirletti-

niz. Sevdaların bedeli sevdalar değil, para pul, çul oldu. Sabah akşam bütün çağların en büyük putu olan paraya ta-pınan; ama bunun farkında bile olmayan, insanlar türedi. Yaylalardan uygarlaşmaya indik. Yerleştik, yoksulluğa kıt-lığa. Ne topağev kaldı, ne aleyçik, ne otağ; ne yaylanın yaylalığı ne bizim doğaya uygun insani değerlerimiz.

Daha dün öteğün soyunduk göçerlikten. Ev yaptık, yer-leştik. İlk başta hayvanlarla insanlar aynı damlarda yaşadı bir zaman. Pencere sözcüğüne bile hala alışamadık biliyon mu? Bizim oralarda hala pencere denmez, delik denir. Ama biz yaylalardan elbette inecek ve bilimle teknolojiyle çağ-daş uygarlık düzeyini aşacaktık. Bizi halimize bırakmadı-mız. Kimimiz gāvura getti, geldiğinde giden adam değildi artık, çevresi surlarla çevrili malikâneler kurup kendini artık bizden üstün gören başka bir canlı türüydü. Ahlaki değerle-rimiz çatır çatır göçürüldü. Uğruna şartsız şurtsuz ölünen topraklarda birer köleden başka bir şey değildik sanki. Aşk-ları katlettiler, dayanışma ruhunu, kül yarenliğini, ateş kom-şuluğunu ve dahi türkülerini katlettiler. Artık kimse türkü yakamaz aşkların toprağının çöl olduğu topraklarda. Dün öteğün, barabar düğün odununa giden, cephelerde koyun koyuna düşen, gurbet hanlarında sırt sırta yatanlar, gayri kendi eşeği yıkılınca ağlayıp komşusunun eşeği yıkılınca hakır hakır gülmeye başladık. Fesatlık, çekememezlik, aldı yürüdü.

“Yayla yollarından beri gelirken” diye, “Yaylaya ge-derken yorulur muyum “ diye türkü yakan atalarımızla bizim kişiliklerimiz arasında tarifsiz bir uçurum açıldı. Ev-liya Çelebi’nin ,”Bir ucundan diğer ucuna sincabın ağaçtan inmeden gidebileceğini “ söylediği Anadolu Yaylası çöl oldu. Hem ormanları, hem de insani değerleriyle. Ormanı, ağacı, suyu kutsal sayan inancın insanları hepsini yok etti. Kim kesti ormanları, kim yaktı, suları kim kirletti. Aşkın bedeli aşktı ki, ol zamanlar şöyle türküler çığırıldı:

Pınara vardım da bi su içmeye

Çağurdım yârimi guzu seçmeye

Oturduk yارينen bi gavil gurduk

Yayladan gelirken goyup kaçmaya

Şimdi, Yayla yaşamı bir nostalji olarak dergi sayfala-rında, kitaplarda yer alacak. Bazan birileri kafa çekmeye gi-decek, mangal yakıp... Orada binlerce insanın kayalarda yankılanan kaval sesleri, türkülerini nafile bir bekleyiş içinde, geçmiş kanayacak... Bunu ancak yaylaları yaylayanlar işi-tebilir, bir kayaya sırt verip zamanı dinlerken. Nostalji, kitap, dergi sayfaları, uzak bir yerlerde hatırlamak ve hü-zünlenmek, hiçbir işe yaramaz. Birileri gidip bir tek ağaç dikse ağaçsız kalmış dağlara, kuşkusuz bin sayfa yazmaktan daha evladır.

VAKFIMIZIN VAKIFLAR BANKASI HESAP NUMARALARI

KÜLTÜREVİ HESABI : TR1400015 00158 00729 7182911

BURS HESABI : TR6400015 00158 00728 5727281

AİDAT HESABI : TR1300015 00158 00728 7451695

POSTA ÇEKİ : 1135951

Portre

Kendi Kaleminden Habib Umutoğlu

1966 yılında Afyon ili Emirdağ ilçesi Davulga köyünde doğdum. İlköğretim, lise ve üniversite öğrenimimi Eskişehir’de yaptım. 25 yıl Hava Kuvvetlerinde Hava Astsubayı olarak görev yaptım. Evli 4 çocuk babasıyım. 1998 yılında Emirdağ ve Köyleri Sosyal Kültür Dayanışma Derneği’nin kurulmasında öncülük ettim. 1998 yılından bugüne kadar olan süre zarfında derneğimizin ve vakfımızın tüm sosyal etkinliklerine katıldım. Kurumlarımıza maddi ve manevi destek verdim ve her zaman kurumlarımızı destekleyeceğim. 2011 yılında

Habib Umutoğlu

Emirdağ ve Köyleri Derneği Başkanı

dernek başkanı oldum. Göreve geldiğim günden bu yana Eskişehir’deki tüm resmi kurumlarımızı dernek yönetimi olarak ziyaret ettik. Vakfımızın her zaman yanında yız, olmaya da devam edeceğiz. Lokalimizin yerini değiştirdik. Hemşehrilerimize yakışır güzel bir dernek lokali oluşturduk. Birlik ve beraberlik adına her türlü faaliyetlerde bulunmaya devam edeceğiz.

Hemşehrilerimizin derneğimize üye olup katkı sağlamalarını bekliyorum. Saygılarımla.

YAYLA KÜLTÜRÜ

İlk yerleştiği yerlerden itibaren konar göçer bir yapıya sahip geçimini ağırlıklı olarak hayvancılıkla sağlayan Emirdağlılar, baharla birlikte yaylalara çıkarlar. Kışları hayvanlarını kışlaklarda otlatırlar, dal (kuzulama) alırlardı. Yaylacılık kültürü Emirdağ ve köylerinde 1960’lı yılların sonlarına kadar devam etmiş, zamanın şartları, ekonomik gelişmeler yaylacılığı nostalji haline dönüştürmüştür. Yine de yayla kültürünü yaşatan Emirdağlılar ve köylerimiz bizleri eskilere götürerek yaşatmaktadır.

Emirdağ yaylaları üç bölümde incelenebilir. Emirdağ’ın güneyinde Emirdağlıların (Yellibel), kuzeybatısında Samanlıdağ (Çatma Çanacık), ve kışlak yeri olarak kullanılan Yarımca ve Kürtün bölgeleridir. Bu yörelerde hâlâ eskinin izlerine rastlamak mümkündür.

Yaylaya Çatalı Köy ya da Balcam üzerinden çıkılırdı. Çatalı ve Balcam’a kadar arabalarla, oradan yaylaya ise merkeplerle gidilirdi. Sabah saat 5.00’te başlayan yolculuk, öğleden sonra saat 16’ya kadar sürerdi. Sonrasında topakevler, alaycıklar kurulurdu. Yayla hayatı başlamış olurdu.

Yaylaya çıkma zamanı nisan sonları olup mayıs, haziran ve temmuzun ilk günleridir. Yirmiden fazla yaylada bulunan yurtların sahipleri tarafından topakevler (çakardı), alaycıklar kurulur. Her yurta en az 15-20 alaycık kurulur, burada kışık peynir, yağ, yiyecekler hazırlanırdı. Yağ ve peynir işi eli yakışan, temiz ve hamarat kadınlar tarafından yapılırdı. Rahmetli annemin Badik (Müved-

det) tüm yurdun yağını çıkarıp peynirini (çökelek) bastığını dün gibi hatırlarım.

Yaylanın en zevkli anılarından biri de kuzu seçimi olurdu. Tüm yayla halkı (kızlı-erkekli) kuzu seçimine katılırdı. Koyunların kuzularından ayrılması, melemeleri en güzel anlardan biri olurdu. O koyun kuzu meleme sesinin armonisini unutmak mümkün değildi.

Herkesin Emirdağ ve köylerinden yaylaya çıkmayan akrabalarından misafirleri gelir, 5-10 gün misafir olarak kalır. Yurtta bulunan herkesin de misafiri olur, onlar tarafından da davet edilerek ağırlanırlardı.

İlk ekmek, çığ çığ toplama, Dandın’a oduna Sitare toplama da yaylanın zevkli uğraşlarındandı.

Yayladan göç temmuz ayı içerisinde aynı heyecan ve coşkuyla devam eder. Herkes köylerine, Emirdağlılar Bucak, Cırgın, Karacaören mevkiğinde harman, bostan, bahçe işlerini görürlerdi.

Ekim kasım ayında koç katımı yapılır, koyunların kuzulaması için Yarımca veya Kürtün’e (Yüreğil Köyünün karşısı) gidilerek ertesi yılın yayla zamanına hazırlanırdı.

Şimdi nostalji olarak yaşadığımız yaylacılığı canlandırmak Yellibel’i ağaçlandırmak, yayla turizmine açmak, sıcak yaz aylarının birkaç gününü orada geçirmek her Emirdağlı’nın olduğu gibi benim ve Emirdağlılar vakfının en büyük arzusudur.

Yeni bir sayıda buluşuncaya kadar tüm hemşehrilerime saygı ve sevgilerini sunuyorum.

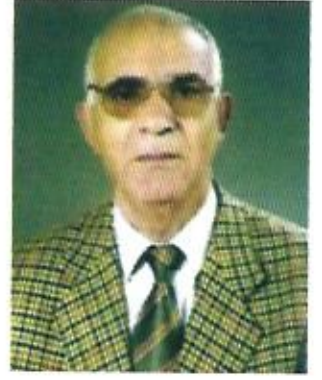
Ceylan Keskin

Vakıf Başkan Yardımcısı

Güveçci Köyü Yaylaları ve Yaylacılık

Muharrem Kubat
Şair

Güveçci köyü yaylaları Elmalı (Almalı), Ortayayla, Karacaören (Şarlağan), Düğmecik, Sinekli, Çerkezintaş, Yoğşalı, Karamıklık diye adlandırılan yörelerde yer alır. Elmalı, Ortayayla Emirdede'nin doğusunda; Karacaören, Yoğşalı, Sinekli, Çerkezintaş güneydoğusunda yer alır. Sözü geçen yaylalar

lara başak yedirilirdi.

Sürünün köye inmesi görülmeye değerdi doğrusu, şöyleki; Sürü sahipleri çan çeşitlerinden olan yedekleri en güçlü erkeklerine takarlar, gelişleri, irili ufaklı çanların sesleri ile birlikte bir senfoni orkestrasını andırırdı. Hatta çan sesinden kimin sürüsü olduğu bilinirdi.

Yaylaya göç esnasında kızlar ve gelinler en güzel giysilerini giyer ve yolda gelip giderken bildikleri sevda türkülerini yanık yanık söylerlerdi. Bu türküler söylenirken uzaktan dinleyenler "şu kızın sesi bu" derdi. Ayrıca kızların tepeliğine bağladıkları çeşitli renklerdeki erbilerin (poşuların) havası bir başka olurdu. O kırmızı, mor ve yeşil renkli poşular kırmızı yanaklı kızlara bir başka güzellik verirdi. Hele gelinlerin altın ve gümüşten olan ahçaları baş ve alınlarına takması da yine başka güzelliklerdendi!..

Yaylaya çıkmanın bir amacı vardı. O mekanlar köyden yüksek, serin ve özgürce yaşanan yerlerdi. Ayrıca, yoğurtlar yapılır, yayıklar yayılır, sütler dökülür, doya doya ayran içilir, yoğurtlar yufka ile sulumlanır, parmak kalınlığında tutan kaymaklar iştahla yenirdi. Her halde 1963 yılında yazdığım "Emirdağ" şiirinde yer alan

**"Yaylalara bölük bölük çıkılır,
Yayıklar yayılır, sütler dökülür
Çoban kaval çalar, sürü sökülür,
Koyağı yol olur Emirdağ'ının".** diye duygula-

rımı ifade etmeye çalıştığım kıta o günlerin havasını ve yaşantısını yansıtmaya bakımından kayda değer olsa gerek.

Ayrıca yayla geleneğinde çobanın ayrı bir yeri vardır. Yaylada bulunan herkes ona hürmet eder. Hele çobanın kavalını dinlemek yaylacılara ayrı bir zevk verir. Yine bu cümleden olarak "Leylam" isimli şiirimin dördüncü kıtasında duygularımı belirtmişim.

**"Çayırılık, çimenlik oldu mu yaban,
Çıktı mı yaylaya bizim Kör İban,
İp kuşaklı, meşe deynekli çoban,
Kavalını çalar oldu mu Leylam."**

Güveçci köyü yaylalarından Düğmecik'te gerçelik ve kurumeşe denen ağaç türü vardır. Bu tür ağaçlar

Yaylalarımızdan...

Düğmecik ve Karamıklık ise Kızdoğdu'nun kuzey ve güney batısındadır. Her iki yayla da Emirdede'nin eteğinde yer alan yaylalar gibi Kızdoğdu'nun eteğinde yer almışlardır.

Sözü edilen bu yaylalardan Elmalı, Ortayayla ve Karacaören oldukça düzlüktür. Buna karşın Düğmecik, Sinekli, Çerkezintaş, ve Karamıklık dereli tepelidir. Yoğşalı ise zaman zaman düzlükleri, zaman zaman da engelleri olan yayladır.

Bahse konu olan bu yaylalar, 1965-1970 yıllarında da kışlık ağılları koyun ve keçilerin geceleri barındığı yer olan yaylalardı. Bu ağıllar daha ziyade güneşe karşı olan yerlerde yapılırdı ve ormanın bitişiğinde yer alırdı. Yazları ise ağılların çevresi, baharda yaylalara göç eden köylülerle dolar taşardı. Hele ilkbaharda göç bir başka olurdu. Hatta, köylüler tavuklarını bile yanlarına alırlar, yaylalara göç ederlerdi. Yaylalarda konaklama ekinler biçilip saplar harman yerine taşınmıncaya kadar devam ederdi. Bu arada sürüler köye indirilir, keçilere, koyun-

güvermeye başladığında salkım şeklinde çiçek açarlar. Kokusu kendine özgüdür. Belki de dünyanın en güzel kokularından birisi o yörededir. **“Meşeler güvermiş, varsın Güversin. / Söyleyin huysuza durmasın gelsin. / Varmasın kötüye asılsın ölsün. / Kötü, adamın var ömrünü yok eder.”** Kıtası sanki bu yöre için söylenmiş gibidir. Sinekli, Ortayayla ve Çerkezintaş civarında ve yakınlarında yoğun bir şekilde ardıc ağaçları vardır. Çerkezintaş’ın suyu bir başkadır. Hani, halk arasında “şeker gibi su” derler ya, tıpkı öyledir. Elmalı ve Ortayayla’nın kuzeye bakan kısmı alabildiğine açık ve düzdür. Bir başka söyleyişle Türkmenköyü’ne doğru olan çayırılık, çimenlik alanın seyrine doyum olmaz. Yine Kızdoğdu’nun kuzeye bakan kısmında Karabüzük denilen yörede sarp birkaç kaya vardır. O kayalardan birinde, en sarp olanında her sene bir kartal oraya yuva yapar ve orada yavrusunu büyütür. Hiç kimse bu kayaya ulaşamazdı. Bilmem hâlâ o kartal oralarda mı? Yoksa bizler gibi terki diyar mı etti.. Karacaören (şarlaşan) dümdüzdür. Bahar ayları geldiğinde çimenler en güzel giysilerini orada giyerler. O çayırların içinde çocukların yatıp yuvarlanması âdeta ömüre bir ömür katar. Hele mevsiminde çocukların mantar toplaması, ortasına azıcık tuz atıp közde pişirmesi ve mantarın ortasında toplanan suyu iştahla içmesi doyum olmayan tatlardan birisidir. Karamıklık’ta ise ismi üzerinde yine yoğun bir şekilde karamık ağaçları bulunmaktadır. Bu bitki örtüleri, elbette o yörelerin güzelliğini sağlayan, kışta, yazda duldasında durulan varlıklardır. Bu ağaçlar arasında yer yer arı kovanları yer alırdı. Kovanı açım zamanı yaylada bulunanlar eline yufkasını aldığı gibi kovanın başında yer alırdı ve doyasıya bal yerdı. Ayrıca bu yaylaların tümünde başta keklik olmak üzere çok sayıda tavşan, tilki vardı. Zaman zaman kurt sürüleri ziyaret ederdi.

Bu denli güzelliklerin yer aldığı ve yaşandığı o yöreler, yani yaylalar, bugün ne durumda? Kısaca ona değinmek istiyorum. Yazımın bir bölümünde de belirttim. Benim bu anlattığım 1965-1970 öncesi. Şimdi bu

yerler bomboş. O yerlerde ne atlar kişiyor, ne sürüler yayılıyor. Çobanlardan da eser yok. Yolunuz buralara düşerse arada sırada büyükbaş hayvana ve birkaç koyuna, keçiye rastlıyorsunuz. Yurtdışı göçü her koyağında bir sürü yayılan koyunu, keçiyi yok etmiş. Halbuki tiftik kırkma zamanı Güveççi köyünden tonlarca tiftik Emirdağ tüccarlarına taşınırdı. Yani bir başka söyleyişle, bugünün parasıyla binlerce lira köylünün kesesine girerdi. Hem de tiftiğin en güzelleri Güveççi’de olurdu. İnsan hey gidi günler hey demekten kendini alamıyor.

Yurtdışı göçü geçici bir süre için kişileri rahatlatır gibi etti. Ama, Türkiye ve yöre ekonomisine ağır bir darbe vurdu.

Bu vesileyle, bir duygumu daha sizlerle paylaşmak istiyorum. Ve yine şöyle ki diyorum;

Yaylacılık dendi mi ilk aklıma gelen anacığının kızlık arkadaşı ve kaderdaşı (her ikisinin de birinci eşleri vefat etmiş, kayınlarına varmışlar. Daha sonra tekrar dul kalmışlar.) Ebecik (Döndü Sıkıcı) olur. Çünkü yaşam boyu gölgesine sığındığımız ve himayesini gördüğümüz bu dürüst, saygın ve güçlü kadını (elli yedi yıl önce vefat etti) saygı ile selamlıyor kabrinin cennet olmasını diliyorum.

Sözünü ettiğim yaylalar havasıyla, suyuyla, yaşıntısıyla ne güzel bir tatil beldeleriydi. Her koyağında pınarları pırl pırl su fişkırdı. O fişkiran suyun ayağında sarı çiğdemler çıkardı. Biz çocuklar onları teker teker toplar buket yapardık. Kendi dünyamıza göre koklar, kendimizi dünyanın en mutlu çocukları sayardık. Kar crimesinden oluşan çayların çıkardığı sese gece kuşlarının katılması uykuya ayrı bir tat verirdi. Sağım sonrası kuzunun koyuna karıştığında, kuzunun “ana neredesin?” koyunun “gel yavrum buradayım” diye melemesi bir bütünün iki parçası ve yürekten sevginin tek örneğidir.

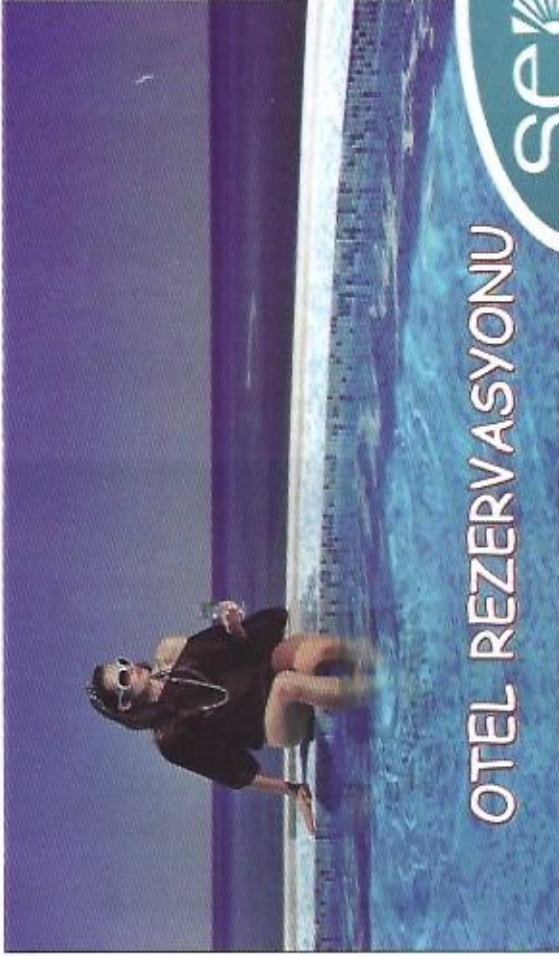
Yine hey gidi günler hey diyor, geçmişin tüm yaylacılarını saygıyla selamlıyorum.

ARAMIZDAN AYRILANLAR

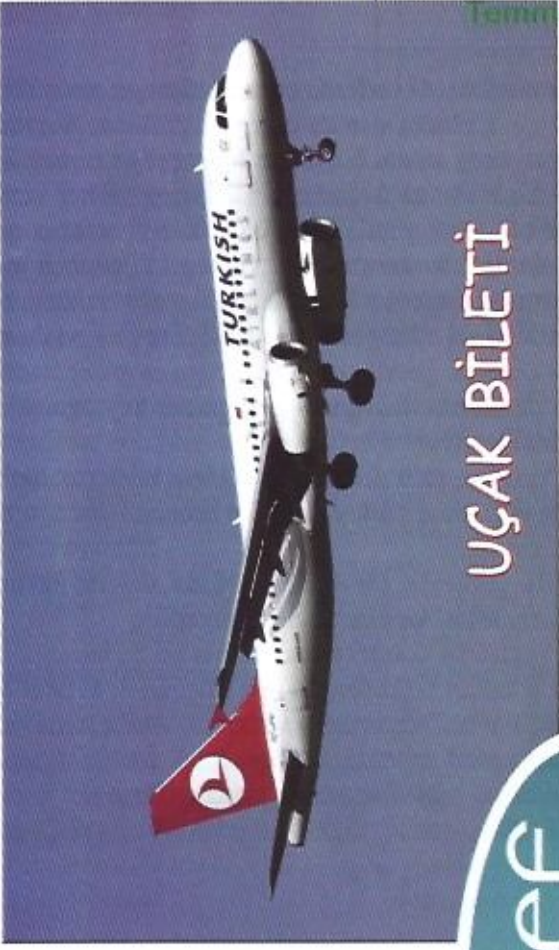
ŞAHABETTİN AKGÜN, HALİL KOYUNCU, BEHİCE GÜRKAN, ŞEFİKA DUYAR, SAMİ KARGIN, KEMAL ÇUBUK, BAHA ERENOĞLU, AHMET SEZER, MURAT ŞEN, TARIK TÜRKMEN, SABİHA ERDOĞAN, MEHMET TOPUZ, TAHİR ERENOĞLU, ŞEVKET ÇELİK, CEMİL YARDIMCI, ZÜBEYDE ÖZTEKİN, NADİDE TÖTÜNCÜOĞLU, MASHAR BİÇER, SAVAŞ SÖNMEZ, SEYDİ ÜNLÜ, HÜSEYİN ÇETİNKAYA, İ.HAKKI ŞEN, ALİ NİHAT DENİZLİ, H.OSMAN ÇAVDARLI, GALİP KARACA, BATUHAN ÇALIŞKAN, MUZAFFER ÇİL (DDT), MUZAFFER YENİLMEZ, AYŞE BİÇER, HATİCE ÖZDEMİR, TEVFİK KARACA, KADİR ŞENEL

Hakkın rahmetine kavuşmuşlardır, Cenab-ı Allah’tan rahmet diler, kederli ailelerine taziyelerimizi sunarız.

Emirdağ Dergisi

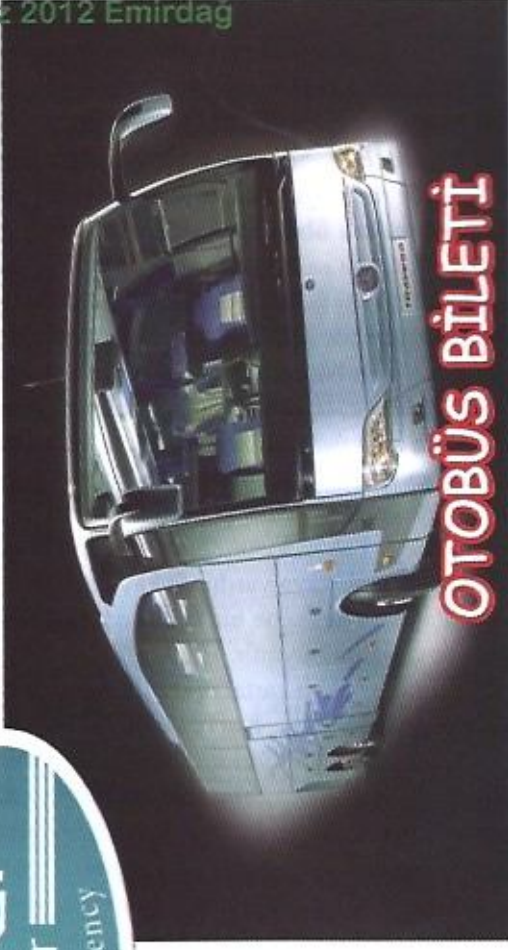
OTEL REZERVASYONU

UÇAK BİLETİ

TREN BİLETİ

OTOBÜS BİLETİ

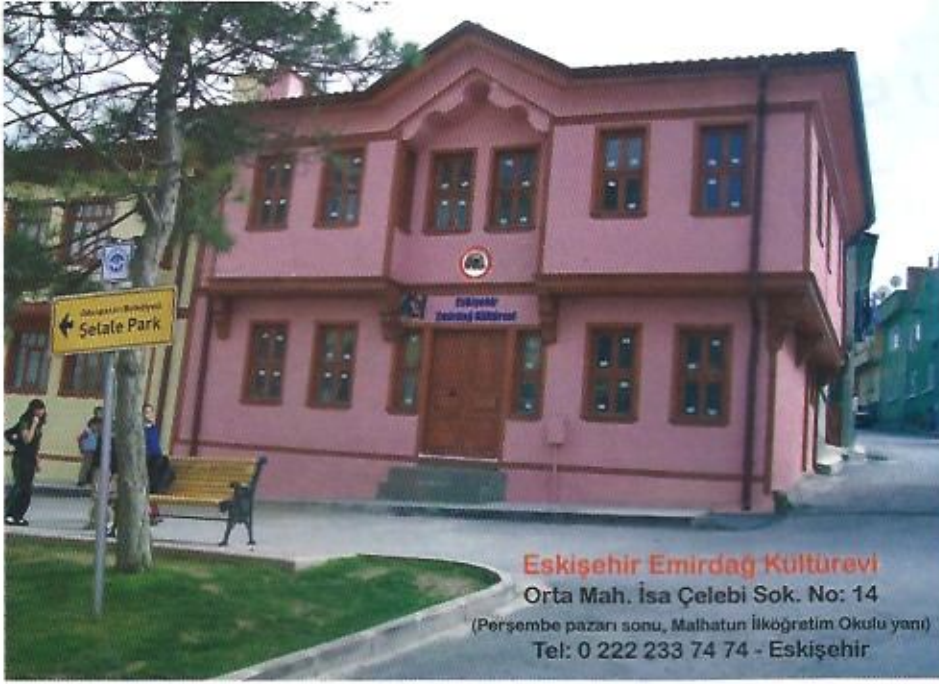
www.sedeftoor.com

Tel: 0 222 230 29 90

www.tatilcemberi.com

İkizlül Cad. No:3/B

Eskişehir

Eskişehir Emirdağ Kültürevi

Orta Mah. İsa Çelebi Sok. No: 14

(Perşembe pazarı sonu, Malhaturan İlköğretim Okulu yanı)

Tel: 0 222 233 74 74 - Eskişehir

Edebi Mektup

Paşal BAYRAKTAR
Em. Generali
62 Sok. No 1 D:6
Bismil - 02460
Tel: (0252) 329 35 35

İzmir, 02.11.2011

Sevgili hocam,

Gönderme lütfunda bulunduğunuz Eskişehir Valiliğince yayımlanan "Eski-Yeni" adlı, Emirdağ güzelleme niteliğindeki dergiyi aldım. Bantan sona sata atlamadan okudum. Ne kadar memnun ve müteasss kaldığımı tarif edemem. Bankası ile, içişiği ile, mizanjı ile nefis mi nefis bir dergi olmuştur. Emegi geçecek emeğine, yazarların kalemine sarılsın.

Adnan Birmaz'ın "Anadolulu Hilmi Emirdağ" yazı-sınor, derentlerine, karpak kompozisyonuna bayıldım. Bu zât-ı muhteremi gördüğünüzde tebrik ve takdirlarimi lütfen kendisine iletiniz. Fırçasının teri, kaleminin zağı, kulmesin.

Dergiyi okuduktan bütün yazılar, derlemeler çok güzel. Dergiyi okuyunca, Belirtilenler "Emirdağ mı büyü, Türkiye mi büyük" demelerine hak veresi geliyor insanın. İyi ki Emirdağ'da üç yıl varife yapmışım; iyi ki sizin gibi değerli Emirdağ'lı dostlar edinmişim.

Bu güzel derginin, sizin himmet ve gayretleri-nizle peydahlandığını tahmin ediyorum. Kültürel Gencerliğiniz daim olsun inşallah.

Sevgili hocam,

Eğitinde bulunduğunuz Kurban Bayramınızı şimdiden kutlar, neşiz katırlayınız için teşekkürlerle kalbi muhabbetlerimi teyiden sunarım.

Emirdağ'ın Danna toprağına selam olsun.

V. Boykumuroğlu

Çanacık Yaylası

Kenan Demirel / Şair

Beklenir koca güz mayıs ayları,
Ayrılr köyünden göç alayları,
Yarışır yağızı doru tayları,
Nalında şimşekler çakar da gelir.

Ne güzel kurulmuş Samanlı Dağı,
Sanırsın ki bekler açmış kucağı,
Çakmak tepesinden biraz aşağı,
Türkmenler köylerden çıkar da gelir.

Çevresi ormandır ortası açık,
Bir güzel yayladır bizim Çanacık,
Barhana gelince kurar aleyçik,
Göçünü yurduna yıkar da gelir.

Aziği heybede, kaması kında,
Karamanla akbaş tozar yanında,
Civanlık dürüstlük mertlik kanında,
Ovadan otlığa seker de gelir.

Motifli çorabı sırtta abası,
Üfler kavalına çobanın hası,
Serpilir kayaya tuzun kabası,
Sürüsü peşinden akar da gelir.

Gecenin gelişi tekindir burda,
Haydutlar sokulmaz yazıya yurda,
Körpe kuzusunu yedirmez kurda,
Beşli mavzerini sıkır da gelir.

İpil ipil yakar yağlı çırayı,
İsli çaydanlığı üç taş ocağı,
Yarenlik ederken demlerler çayı,
Kuytuluk taşını diker de gelir.

Dolanır başında horanı pusu,
Siperdir poyraza kaya kuytusı,
Sarsa kepenegün tatlı uykusu,
Değneği böğrüne kakarda gelir.

Şişeği, toklusu, üveci, yozu,
Arkaca girerken kaldıracı tozu,
Meleşir koklaşır anaçla kuzu,
İki diz üstüne çöker de gelir.

Kadın ziyan etmez kili, kirtliği,
Sanki ipek eder pılı pırtıyı,
Sırı ile çeker çalı çırpıyı,
Ocağa ateşi yakar da gelir.

Kuşanır peşkiri, takar kolçağı,
Katıkla doldurur kabı kacağı,
Çökeleği, loru, peyniri, yağı,
Yoğurdu deriye tıkar da gelir.

Samanlı yaylası yiğit harmanı,
Suyu havasıyla derdin dermanı,
Sultan Murat Han'ın verdin fermanı,
Boynuyogunlular okur da gelir.

Tez'de Geçti Çocukluğum

Abdulkadir GÖKTAS
Şair Yazar

Mort oynadık, çelik çomak,
En büyük hevesti koşmak,
Yaşıtlarımızla coşmak,
Tez'de geçti çocukluğum.

Dedeli'den deynek kestik,
Bazen sevdik bazen küstük,
Yine de her zaman dosttuk,
Tez'de geçti çocukluğum.

Pilav bişer hoşaf bişer,
Küçük hanım evi döşer,
Büyükler bakıp da şaşar,
Tez'de geçti çocukluğum.

İrdan'da desti doldurduk,
Ovada ekin yoldurduk,
Çamıtlı'da keklik vurduk,
Tez'de geçti çocukluğum.

İnceli'de, Rahamlı'da,
Daşlı yayla, Abbaslı'da,
İnekdüşen, Dişgaya'da,
Tez'de geçti çocukluğum.

Arkasından koşa koşa,
Elinde bir tıgılı asa,
Top atardı Sandım Ese
Tez'de geçti çocukluğum.

Guz'dan erik topladığım,
Damdan dama hopladığım,
Kum'da bostan beklediğim,
Tez'de geçti çocukluğum.

Düzmeşe'de çift sürerdik,
Başak toplar ılgın yerdik,
Ovada öküz güderdik,
Tez'de geçti çocukluğum.

Gedik'te türkû söyledik,
İndik ovada dinledik,
Akla geldikçe inledik,
Tez'de geçti çocukluğum.

Çaylak'ta Tülüce'de,
Sap çektik delicede,
Kemik oynadık gecede,
Tez'de geçti çocukluğum.

Cacık gazdik, Toklubaşı,
Onlardan bişirdik aşı,
Çok severdik arkadaşını,
Tez'de geçti çocukluğum.

Dedeli'de gırgı arar,
Top yapmaya öküz darar,
Harımlardan afyan girar,
Tez'de geçti çocukluğum.

Delali'yi unutmadım,
Anlatmaktan hiç bıkmadım,
Söze hiç yalan katmadım,
Tez'de geçti çocukluğum.

BİÇER EMLAK

Adnan BİÇER

"Eskişehir'de gayrimenkulün güvenilir adresi..."

**Ev- Daire - Arsa
Her Türlü Emlak
Alım - Satım - Kiralama**

Telefon: 0 222 226 27 08

Cep: 0 535 9730950

Kırmızı Toprak Mah. Ercan Sok. No: 72/B

2600 Odunpazarı / Eskişehir

(Hv.Hst. Yanı - Cuma Pazarı Sokağı)

www.bicer-emlak.com

e-mail:adnan@bicer-emlak.com

Yaylacılık ve Yayla Turizmi Üzerine

Ömer Özkan

Muhasebeci - Yazar

Ne yapalım, serde Yörük-
lük var! Bizler Türkme-
niz. Türkmenliğin özü

göçerliğe dayanır. Bu anlamda yaylacılık serüveni yakın zamanlara kadar vazgeçilmez bir gelenektir. Bizim kuşak, bizden öncekiler yaylaların, yaylacılığın ne olduğunu bilirler. Çünkü çocukluk ve gençlik yıllarımıza, bedensel yapılanmamıza yayla-

lar damgasını vurdu. Hatta kişiliğimizin oluşumunda bile yaylaların payı büyüktür. Ne dersiniz deyiniz, senede üç ay kadar kısa olsa bile, yayla yaşamını tatmak, onu her yıl tekrarlamak birey için bulunmaz bir olanaktır. Zira bu olanaklardan yararlananlar, diğerlerine göre genellikle sağlıklı olurlar. Gerçekten de yaylalar organik doğanın, naturel yaşamın, oksijenin temel kaynağıdır. Fakat bu anlamda her dağ "yayla" özelliği taşımaz. Yani yayla var, yaylacık var. Bu gerçeğe en güzel örnek Avrupa'dır. Bilindiği gibi Batı Avrupa anakarasının hemen hemen her yanı yeşildir, ormanlarla kaplıdır. Fakat Alpler dışında kalan öteki dağların çoğu işe yaramaz. Çünkü Avrupa kıtası sürekli yağış alıyor. Hele hele kuzey ülkelerindeki ağaçların gövdesi yemyeşil yosunlarla kaplıdır. Bu dağlarda gezerken insan, bir ağacın altına sereserpe uzanacak ya da piknik yapacak bir yer bulamaz. Bu coğrafyada ormanlar nemsiz, nemsiz kokar. Ağaçların altı vıcık vıcık sudur, çamurdur. İşte Avrupa yeşilinin bu özelliğini tanıyınca, Anadolu'daki geleneksel yaylacılığın neden bu denli yaygın olduğu kolaylıkla anlaşılabilir. Çünkü ülkemiz, hele hele Orta ve Doğu Anadolu bölgelerimiz tümüyle kuru iklim kuşağındadır. Yani bu çizgiye "bozkır iklimi" egemendir. Onun için hava nemsizdir. Nemsiz olduğu için çelik gibidir, tertemizdir. Onun için bu bölgedeki yaylalar burcu burcu kokar ve onun için bizim dağlar "yaşanabilir" dağlardır ve böylesi özelliklerdir ki, dağlarımızı "yayla turizmi"ne elverişli dağlar konumuna yükseltiyor.

Dağlarımızın güzellikleri taşınmaz bizler için elde edilmesi zor zenginliklerdir. Hatta büyük şanstır. Evet...geçmişte ormanlarımız acımasızca yok edilmiş. Yeşil hançerlenmiş. Dağlar kelleşmiş ama, organik doğa asla

yok olmamıştır. Bugün Emir Dağları ne denli çıplak olursa olsun "organik" niteliği bozulmamıştır. Kirlilik henüz Orta Anadolu kırsalına ulaşmamıştır. Sonuç olarak şu gerçek açıkça ortadadır ki, biraz emek harcanırsa fazla değil on yıl kadar kısa bir sürede bu dağlar tekrar yeşille kucaklaşabilir. Böylesi

güzellikler her coğrafyada bulunmuyor. Emir Dağları yayla turizmine çok çok yatkındır. Zira bu dağların özellikleri ya da genel yapısı, günümüzde yeni oluşmakta olan modern yayla turizmi kriterleriyle örtüşüyor. Emir Dağlarının tek eksiği yeşil. O da üstesinden gelineme-yecek bir sorun değil. Çok iyi biliyorum ki, yediden yetmişe hepimiz dağlarımızı, yayla yaşamını severiz. Bu günlere kadar eli kalem tutan Emirdağlı her genç, bu yaylalara şiirler düzdü. Yaylacılık hâlâ anılarımızı süsleyen kutsal bir nostaljidir. Kısası yaylacılık, kültürümüzde, kanımızda var bizim! Öyle ise, böylesine önemli bir konuyu neden ele almıyoruz, neden gündeme getir-miyoruz?

Bizler bu dağlarda çok "çelik çomak" oynadık. Çiğdem kazdık. Göbelek topladık. Kuytuluklara şelek şelek sığır kuyruğu taşıdık. Şimdi ay ışığında, bir alaycık önünde dostlarla kahve höpürdetmeye, saatlerce süren o doyumsuz kuytuluk muhabbetlerine neler verilmez ki? Evet, hasbel kader Emirdağ'da doğmuşuz, Emirdağlı olmuşuz. Doğa ile iç içe geçen o güzelim gençlik yıllarımızı anımsamamız gerek. Kendimiz için olmasa bile çocuklarımızın, torunlarımızın, gelecek kuşakların bu zenginliklerden yararlanmaları gereğini düşünmeliyiz. Bizler bugün için, böylesi can alıcı sorunları düşünme-sek de, çok yakın gelecekte çocuklarımız aynı tasarımları başlatacaklar. Ama bu proje ne kadar önce başlatılırsa, toplum o kadar karlı çıkacak. Şimdiden başlatılırsa, en azından biz ve bizden sonra gelen kuşakların hayatta kalanları, yaşlılık dönemlerini, son yıllarını yaylalarda geçirebilirler. Şimdi bu dağlar yeşille tekrar donatılsa, her koyakta bir güzel çağdaş dinlenme tesisi yükselse, hangi yaşlımız bu olanaklardan yararlanmak is-

temez ki? Günümüze kadar dünyada dağ turizmine hep yaşlılar ilgi duydu. Oysaki yalnız yaşlılar değil, gençler ve hatta çocuklar bile yaylacılık sevdirelmelidir. Bizler ne kadar süre uyursak uyuyalım, yakın gelecekte yeni bir sektör, yeni bir zenginlik alanı olarak "yayla turizmi" bütün dünyada yaygınlaşacaktır.

Günümüzde Emirdağ'da geleneksel yaylacılık bitti. Dağlara sahiplenme duygusu kalmadı. Erozyon yamaçları kemiriyor. Dereler susuz. Pınarlar kuruyor. Yeşil yok oldu, oluyor. Yaylacılık can çekiyor. Bu nedenle dağlar yaslı. Emir Dağları duvağı bozulmuş bir gelin gibi ağlamaklı! Ama hiç önemli değil, bizim kuşaklar bu soruna el atmasalar bile, bizden sonrakiler nasıl olsa yaylacılığa profesyonelce sarılacaklardır.

Değerli hemşehrilerim, sevgili Emirdağlılar! Dünya yeni bir çağ dönüşümü sürecini yaşıyor. Sanayi çağı gerilerde kaldı. Bilgisayar denilen alet teknolojik gelişimi, o da işsizliği artırdı. Bundan böyle bu süreç yavaşlamayacak, tersine daha da hızlanacaktır. Zaten şimdiden, işçilerin, öteki emekçi katmanların işsiz kalmaları bütün insanlığı düşündürüyor. Bu nedenle insanoğlu, yeni katma değer, yeni zenginlik alanları yaratma kanallarını zorluyor. Bozulan istihdam dengelerini yeniden kurmaya, geniş yığınların gelir düzeyini yükseltmeye, özellikle orta sınıfların nicel ve nitel artışını hızlandırmaya çalışıyor. Şu gerçek açıkça anlaşılıyor ki, teknoloji geliştikçe, sanayi üretimi ne denli artarsa artsın, yaratılan zenginlikler geniş halk kesimlerine yansımamaktadır. Bu nedenle ekonomistler, öteki düşünürler gece- gündüz çalışıyor, geniş yığınların gelir konumlarını yükseltecek reçeteler arıyorlar. İşte bu anlamda "yayla turizmi" geniş yığınların yaşam düzeyini yükseltmeye aday en gerçekçi yollardan birisi olacaktır. Doğanın bütün potansiyellerinden yararlanacak bir turizm uygulaması, gerçekten bütün dünyada, olabildiğince yaygın yeni bir zenginlik alanı yaratacaktır. Yayla turizmi konusunu "Emirdağ" dergisinde bu denli geniş ele almam, yaylacılığın önemini elden geldiğince açıklayabilmek içindir.

Çok değerli Emirdağ dergisi okuyucuları! Son yıllarda, ABD Merkez Bankası (FED)'nin Başkanı Benbarke'nin dilinden düşürmediği bir söylem var. O da "Yeşil Ekonomi" söylemi. Yeşil ekonomi genelde, hızlı gelişen teknolojik dinamikler yardımıyla hidro enerji(su enerjisi), güneş ve rüzgar enerjisi vb. gibi doğada bol bulunan temiz enerji çeşitlerinin harekete geçirilmesi, kirli enerjilerin kovulması anlamına gelir. Aslında yeşil enerji kavramı, yalnızca ucuz ve temiz enerji elde etmek değil, aynı zamanda doğanın tüm zenginliklerinden yararlanmayı da içerir. Gerçekten de sanayi çağı süreci doğayı, dolayısıyla tarımı ihmal etti. Bu yetmiyormuş gibi bir de doğayı acımasızca kirletti. Ozon tabakası delindi. Dünyanın genel ısısı yükseldi. Kuzey buzları erimeye baş-

ladı. Bunun sonucu İklimler değişim sürecine girdi. Ekolojik dengeler alt üst oldu. "Umut yok. Her şey bitti." demeyelim, çünkü günümüzdeki bilimsel gelişmeler bu kötü gidişe "dur!" diyecek kadar güçlü bir düzeye gelmiştir. Geçmişte, sanayi çağına ne denli doğadan uzaklaşıldıysa, bu çağda da teknolojik atılımlar sayesinde "doğaya dönüş" tekrar gerçekleşecektir. Bu anlamda yakın gelecekte dünya kamuoyu yeni bir hizmet sektörüyle tanışacak. Nasıl ki, sanayi çağı "deniz turizmi"ni geliştirmiş ve insanlığa armağan etmişse, önümüzdeki yeni çağ da "yayla turizmi"ni bütün dünyada hızla geliştirecektir. Hatta yayla turizmi bu çağda, sıcak kıyılara dayalı deniz turizmini sollayacaktır. Zira kıyılarda kirlilik ve betonlaşma giderek artmakta, bu inanılmaz tırmamış kıyıların cazibesini gün geçtikçe yok etmektedir.

Yeşil ekonomi uygulamaları insanoğlunu tekrar doğayla kucaklayacaktır. Ekolojik dengeler tekrar normalleşecek, insanoğlu bu süreçte organik doğayı ve yeşili tekrar ayağa kaldırmayı başaracaktır. İşte "yeşil ekonomi" kavramı böylesine güncel, böylesine yaşamsal bir konudur. Bu çabalar, yalnızca batmakta olan bir dünyayı kurtarmaya değil, aynı zamanda yöremizde, ülkemizde hatta bütün dünyada geniş kitlelerin işsizlik sorununa, gelir düzeylerinin yükselmesine yeni yollar aramayı da içeriyor. Gerçekten de yayla turizmi, yeni katma değer alanları yaratmaya yönelik kutsal bir uğraştır.

Sevgili hemşehrilerim, "çıplak dağ neye yarar?" demeyin. Fotoğrafta yüzeyden bakarsak, gerçekten tam takır, çırlı çıplak, işe yaramaz kayalıklar görürüz. Fakat kazın ayağı öyle değil. Emir dağları öyle bir iklim kuşağında ki... bakınız kış yaklaşıyor, dağlarımız hala güneşli. Yani yılın ortalama 7-8 ayı sıcak ya da ılıman. Yağış çok az. Bu nedenle bizim dağlara nemsiz bir hava egemen. Sizin anlayacağınız, hani "kurşun gibi" derler

ya...işte öylesine güzel bir bozkır iklimi. Üstelik, dünyadaki iklim değişiklikleri bizim haritayı olumlu etkiliyor, etkileyecek. Dünya ıslısının artması bizim coğrafyada daha ılıman, daha güzel bir iklim oluşturmaya çalışacak. Bu değişimler şimdiden yaşanıyor. Büyük Britanya'da da dağ var. Almanya, Belçika, İsveç, Norveç, Rusya ve Ukrayna'da da dağ var. Hatta bu ülkelerdeki dağlar göz kamaştıracak kadar yeşil. Ama yeşillik tek başına turizm olayını çözmiyor. İklim güzel olmalı! İklim aşırı yağışlı ve soğuk olmamalı. Dağlar nemsiz olmalı. Bu ülkeler soğuk kuşakta yer alıyor. Dağları da gereğinden fazla yağışlı ve nemli. Ama bütün bu olumsuzluklara karşın, yine de o ülkeler şimdiden dağlarını "dağ otelleri" ile süslüyorlar. Koşulları ne denli olumsuz olursa olsun, yine de doğadan yararlanma yollarını

zorluyorlar. Anadolu'nun ise en çıplak dağı bile hazine dir ama, değerini bilen kim?

Sevgili hemşehrilerim! Yaşadığımız günler, tarım toplumundan sanayi toplumuna geçiş sürecidir. Geleneksel yaylacılık sona ereli yıllar oldu. Ama bir Gölçük'ü, bir Yağlı Pınar'ı, Isıtma'yı, Gök Kuyu'yu, Diş Kaya'yı anımsadıkça yüreğimiz cızz ediyor. Değerli Emirdağlılar, yaylacılık bizim kültürümüzdür. O güzelim yaylaları unutabiliyor muyuz? Ozanlarımız, yazarlarımız...Fakı Edeerler, Fikret Akınlar, Adnan Durmazlar, Kazım Okutanlar ...Yüksel Önaçanlar, Muharrem Kubatlar, Halil Erenoğullar unutabiliyorlar mı? Gerçi ozanlarımız hep geçmişe olan özlemi dillendiriyor, gelecekle ilgili köprüler kurmayı sevmiyorlar. Varsın olsun! Kavim, aşiret, oba yaşamı ve o günlerin feodal tatları bile güzeldir. Demek ki bu dağlar yalnızca küçük ve büyük baş hayvanların otladıkları alanlar değil, aynı zamanda belli bir yaşam biçiminin, belli bir tarihsel kültürün de "simgesi"dirlir. Sultan Dağlarına, Afyon çevresindeki öteki dağlara, İscehisar'dan Seyitgazi'ye

kadar uzanan yeşili bol dağlara neden türküler söylenmiyor, ağıtlar yakılmıyor? Demek ki, bizim dağlarımızın başka özellikleri var. Bilindiği gibi bu değerler, ta Orta Asya'dan bu yana sürdürdüğümüz "göçerlik" geleneğidir. Oba kültürü, aşiret kültürü, "yayla kültürü"dür.

Feodalizm aşılınca, onun asırlardan bu yana biçimlenen kültürü bir anda uçup gitmez. Bence, hala canlılığını sürdürmekte olan bu tarihsel kültür yeni turizm atılımlarıyla örtüştürülmelidir. Hem doğa yeniden hayat bulmalı, hem de ata kültürünün ömrü uzatılmalıdır. Ne olur yani, beş yıldızlı modern bir otelin yanına birkaç "alaycık" ya da "topakev" sıralansa kötü mü olur? Her koyakta bir dağ oteli olmasa bile, neden moteller, sıra sıra pansiyonlar vadileri süslemesin? Neden Belçika'daki, Hollanda'daki Emirdağlılara, hatta onların Avrupalı dostlarına hitap eden "tatil köyleri" kurulmasın? Bunlar asla hayal değildir! Emirdağ sanayi tirenini kaçırdı ama, "bacasız sanayi" denilen bu tireni asla kaçırmamalı.

Biliyorum, ilk kez dillendirildiğinde "yayla turizmi" konusunu kimse önemsemeyecek. Herkes konuyu, günü birlik gidip gelinen "piknik" düzeyinde ele alacak. Oysaki bu proje bölgesel ya da ülke çapında "pilot bir proje" olarak da ele alınabilir. Zaten, yukarıdaki satırlarda da değindiğimiz gibi, yakın bir gelecekte bu söylediklerimiz gerçekleşecektir. Bizim çabamız konuyu bir an önce gündeme getirmek, etraflıca düşünmek, olgunlaştırmak ve kararlı bir kamuoyu yaratmayı ateşlemektir. Eğri oturup doğru konuşalım; şimdiki çıplak yamaçlar ağaçlandırılrsa, dağın her tarafı kalıcı asfalt yollara kavuşturulsa, belli vadiler küçük küçük göletlerle donatılrsa, her bir yana enerji hatları çekilse...o zaman bu dağlar cennet olmaz mı?

Bizim dağlar, Toros Dağları gibi kayalık değildir. Evet Torosların her noktası ağaç. Her taraf ağaç olmasına ağaç ama, Torosları yerinde gezmek bile mümkün değil. Karadeniz yaylaları da öyle. Doğu Karadeniz sürekli yağış alıyor. Bu nedenle dağlar, yaylalar ormanlarla örtüldü. Çoğu yerde ağaçların arasına girilmiyor, gezilmiyor. Bizim yaylalarda böyle sorunlar, böylesi olumsuzluklar yok. Toprak bol. Kayalıklar yok denecek kadar az. Yağış az. Nem yok. Tek eksiklerimiz ağaç. Fakat günümüzde "ağaçlandırma" sorun olmaktan çıktı. Hükümetler bu konuya gereken önemi veriyor. Yeter ki yetkili kurumlara proje sunulsun. Emir Dağlarının her noktasında her çeşit ağaç yetişebilir. Hatta "bal ormanları" bile kurulabilir. Emir Dağlarının toprağı bol. Erozyon henüz her tarafı kelleştirmedir. Bu nedenle bizim dağlar, ötekilerine göre, kısa zamanda daha çabuk, daha gürbüz ağaç yetiştirir. Bu dağların her tarafı orman olabilir. Bu nedenle bizim dağlar henüz ölmedi. Her an canlanabilir, her an ayakları üstüne dikilebilir. Kısacası, Emir Dağları yayla turizmini omuzlayacak niteliktedir.

Bu tür bir turizm herkes sanki elli yıl, yüz yıl sonra

gerçekleşecekmiş gibi bakıyor. Oysa ki, bu konuyu sadece “dağların yeşillendirilmesi” konusu olarak görmemek gerek. Bu olay; katma değer yaratma olayıdır. Bu olay, yeni zenginlik alanlarının yaratılması olayıdır. Bu çağda istihdam yaratmak için “emek yoğun” sanayi işletmeleri kurmak artık çare değildir. Bu nedenle önümüzdeki tarihsel dönem “hizmet sektörü”nün sınırsız yaygınlaşacağı bir çağ olacaktır. Turizm sektörü, hizmet sektörünün en büyük, en geniş alanıdır. Yayla turizmi ise, turizm sektörünün yeni bir zenginlik alanı olacaktır. Sanayi çağı sürecinde “kıyı turizmi” doğdu ve yaygınlaştı. Şimdi de dağ turizmi yaygınlaşacak. Yayla turizmi süreci bütün dünyada ve ülkemizde şimdiden başladı. Karadeniz yaylalarında “turizm” hızla geliyor. Oysaki, Karadeniz yaylaları yağışlıdır. Güneşi azdır. Her zaman nemlidir. Karadeniz yaylalarının yeşili boldur ama, iklimi turizm açısından fazla elverişli değildir. Emir Dağları öyle mi? Yeşili yokmuş...varsın olsun. Ciddi adımlar atılırsa bu dağlar beş yılda ağaçlandırılır.

Değerli Emirdağlılar! Bildiğiniz gibi, yayla turizminin altyapısının hazırlanmasında devlet gücü şarttır. Çevre ve Orman Bakanımız, hemşehrimiz Sayın Prof. Veysel Eroğlu Şuhutlu’dur. Veysel Bey bizleri, Emirdağ’ı çok seviyor. Öte yandan yine sevgili arkadaşımız Necdet Demiral, Bahçeler ve Parklar Genel Müdürlüğü Yardımcılığına getirilmiştir. Bildiğiniz gibi, Belçika’da sayısız bürokratımız var. Bu çocukların kimisi bakan, kimi milletvekili, kimisi de belediyelerde önemli görevler üstlendiler. Üstelik bunların %80 kadarı Brüksel’de, yani Avrupa Birliği’nin başkentinde yetişti. Yani, onlardan da yararlanabiliriz. Göreceksiniz bu davaya bizden çok onlar sarılacaktır. Bu nedenle AB kaynaklarından bile sonuna kadar yararlanma olanaklarımız var. Üstadın dediği gibi: “Şeker var, un var, her şey var...helva yapamıyoruz.” Önce bir araya gelip kamuoyu harekete geçirilmeli. Bu denli basit, bu kadar kolay bir soruna neden omuz vermeyelim ki? Emirdağ, dağların ağaçlandırılması gibi olağan bir projeyi de gerçekleştiremezse, başka hiçbir toplumsal inşayı yapılandıramaz. Bu olayda alt-yapıyı, yani ağaçlandırma, gölet, enerji, yol vb. gibi en ağır ve en zor işleri devlet ve AB üstlenecektir. Böylesi nesnel temeller hazırlanmadıkça, yayla turizmi yığınsal ve verimli olamaz. Devlet de elbette işin zor tarafını, yani altyapının hazırlanmasını üstlenecektir.

Bizce bu olay, önce toplumsal bir ülküye dönüştürülmeli. Bu hedefte herkes tek vücut olmalı. Politik farklılıklar tamamıyla bir tarafa bırakılmalı ve bütün Emirdağlılar gönüllü olarak bir araya gelmelidir. Yurt dışındaki bütün hemşehrilerimizin, Afyon’un, Eskişehir’in, Bolvadin’in katılımları sağlanmalıdır. Bu doğrultuda ciddi örgütlenmelere gidilmelidir. En geniş birlik sağlanarak büyük bir “vakıf” kurulmalıdır. Vakıf organlarında yurt içinde ve dışında tanınmış bütün hemşehrilerimiz

görevlendirilmelidir. Kaymakamımız, belediye başkanımız, sivil toplum kuruluşlarının yöneticileri, bu vakıfta aktif çalışmalıdırlar. Bu girişim, kişisel uğraştan öte, ciddi bir “toplumsal çaba”ya dönüştürülürse, gerçekleşmemesi için bir neden yoktur.

Sevgili Emirdağlılar, yeni değişimler günümüz dünyasında yaratıcı “makro programlar”ı zorunlu hale getiriyor. Yayla Turizmi projesi bütün dünyayı içeren yeni bir kavramdır. Gerçekten bu proje, üç tarafı denizlerle çevrili ülkemizin “kıyı turizmi”nden daha büyük bir öneme ve potansiyele sahiptir. Zira Anadolu dağlarla kaplıdır. Üstelik de bu dağlar turizm için elverişlidir, sonuna kadar bulunmaz nimettir. Daha şimdiden Anadolu’nun her tarafında yayla turizmi girişimleri başlamaktadır. Sanayi çağında dağ turizminden yalnızca “kayak turizmi” anlaşılmıştır. Yayla turizmi paradigması, henüz yeni bir olgudur. Biz dağlarımızda böylesi bir girişimi şimdi başlatmasak bile, çocuklarımız on-on beş yıla kadar mutlaka başlatacaklar. Emirdağ’ın sanayileşmesi gecikti. Yayla turizminde bari geç kalmayalım diyoruz!

Ey yıllardır dağlarımıza, yaylalarımıza methiyeler düzen Emirdağ aşığı ozan, şair, yazar arkadaşlarım...eli kalem tutan gazeteci kardeşlerim! Fakı Edeerler, Muharrem Kubatlar, Fikret Akınlar, Yüksel Önaçanlar, Kazım Okutanlar, Adnan Durmazlar...daha isimlerini bu sayfaya sığdıramayacağım değerli yazar çizerlerimiz! Eski nostaljik geleneksel yaylacılığımızı çağdaş “yayla turizmi” renkleriyle süsleyelim...yeni bir “Emir Dağı”...yeni bir “Türkmen Ocağı” yaratalım. Yaylacılığı omuzlayalım, ayağa kaldıralım!

Yazımı bitirirken acaba diyorum, gün gelir de bu güzelim dağlarda, bu nemsiz, bu tertemiz, mis gibi yavşan ve kekik kokan yaylalarımızın her deresinde yine eskisi gibi şırl şırl çaylar akar mı? Bu yaylaların yamaçları meşe, çam, kayın, çınar, kabağaç, erik, ceviz, kestane vb. bin bir türlü ağaçla donanır mı? Dağlarımız yeniden o yeşil gelinliğini giyer mi? Gün batarken koyunlarla kuzuların o muhteşem buluşmasını, “emişme” sahnesini acaba bir daha görebilir miyim? Beş yıldızlı olması şart değil, varsın üç yıldızlı olsun... güzel temiz bir dağ otelinde, bir motelde, bir pansiyonda ya da bir “topakev”de, bir “alaycık”ta... sabah serinliğinde uyandığımda önüme konan o mis gibi “teneke kaymağı” ile bir daha sabah kahvaltısı yapabilir miyim?

Acaba...acaba...acaba! Neden hep acaba yahu? Bunlar, bu kadar basit girişimler, böylesi bir çağın teknolojik koşullarında, bilgi çağına doğru yol alırken gerçekleşmesi mümkün olmayan şeyler mi? Bunlar hayal mi, bunlar ütopya mı? Değerli Emirdağlılar, böylesi bir proje çocuklarımıza, torunlarımıza bırakacağımız en kutsal miras olacaktır!

SESLENİŞ

Gazi Durusu

Yazar

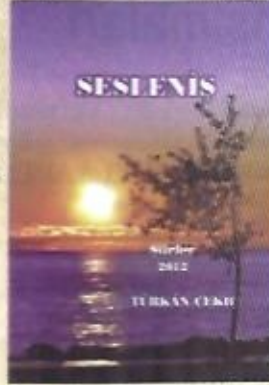
Sesleniş, şair Türkan Çekiç'in şiir kitabının adı. Sizlere sanat dünyasına yeni giren bir şairi ve şiir kitabını tanıtmak istiyorum.

Şair Türkan Çekiç 1948 Emirdağ doğumlu. Emekli eğitimci, evli ve iki çocuk annesi.

Türkan Çekiç, şiirlerini duyarlı bir yüreğin çırpınışı olarak yorumluyor. Başka bir yazısında, eşe dosta bir selam uçurmak istediğini, şiirlerinin dostluk, kardeşlik ve sevgi şiirleri olduğunu vurguluyor.

Sayın Çekiç, eserinin ilk sayfasında kitabın gelirini de Emirdağlılar Vakfına bağışladığını belirtiyor. Ben de kendisini yürekten kutluyorum.

Şairin bütün şiirleri hangi konuda olursa olsun sıcak, içten ve samimi. İnsanı sarıyor, okudukça okuyası geliyor insanın. Her şiir severin bu kitabı okumasını tavsiye ediyorum. Kitap, 15x24 boyutunda beyaz birinci hamur kağıda 52 sayfa olarak basıldı. Eserin yayın yönetmeni "Emirdağ" dergisinin de yazarı Elif Bağcı. Sayfa düzenini ve teknik hazırlığını da yine sayın Bağcı yaptı. Mayıs 2012 tarihinde yayımlanan eserin dizgisini de şair Aylin Gürmen Türkel hazırladı.

Emirdağ'ın kurucularından Hoşafoglu İzzet'in kızı Türkan Çekiç

Kitabı elinize aldığınızda baskısının Özdemir Ofset'in özenerek ve titiz yaptığı anlaşılıyor.

Bir şiirinden söz etmek istiyorum. Her şair usta sayılır. Sayın Çekiç de şiirlerinde gösterdiği çabayla gerçek bir şiir ustasıdır. Şiir onun yaşamıdır. Kendisi her şair gibi sanatla, edebiyatla, şiirle sorunların çözüleceğine dünyanın güzelleşeceğine inanır. Sanat amaç olmalıdır. Sanatın insana özgü amacı kendi içindedir zaten. Türkan Çekiç'in şiirleri de birikimdir, sanatın bir parçasıdır. Öyleyse her şair, kendisinden sonra gelen sanatçılara ışıktır, bu şairin şiirleri estetik özellikler deryasıdır.

Sayın Çekiç'e yüreğine, kalemine sağlık diyor, kendisinden daha nice şiir kitapları bekliyorum. "Canlarım" şiirinden kısa bir alıntı yapmak istedim.

**Köyde, kentte ömrümü birlikte geçirdiğim,
Öğrencilerim, canlarım.
Öğrendikçe parlayan sizdiniz,
Saf, yalansız, sevgi doluydunuz.
Filizlerin en güzeli sizler
Dallanın, büyüün, güzel meyveler verin.
Ülkem için, dünya için...**

PAPUR PİDE

Emirdağ Göveci

**Özel Günlerinizde
Toplu Sipariş Alınır**

Emirdağ Pidesi

Recep MORCA

Gsm: 0544 622 85 80 - Tel: 0222 240 56 55

Kurtuluş Mahallesi Kurtuluş Camii Sk. No:38/A ESKİŞEHİR

Emirdağ Türkmenlerinde

Yayla Geleneği ve Edebiyatımıza Yansımaları

Dr. Ömer Faruk Yıldızkaya
Şair Yazar

Ege bölgesinin İç Batı Anadolu bölümünde yer alan Emirdağ, Afyonkarahisar iline bağlı bir ilçedir. İlçenin doğusunda Konya'nın Yunak, Güneyinde Afyonkarahisar'ın Bolvadin, Kuzeyinde Eskişehir'in Çifteler ve Sivrihisar ilçeleri, Batısında ise, Afyonkarahisar'ın Bayat ilçesi yer almaktadır.

Adaçal Tepesinin 1.259 m. eteğinde ve çukur bir alanda kurulan ilçenin yüzölçümü 2.213 km²., deniz seviyesinden yüksekliği 920 m.dir.

Emirdağ'ın ilk adı yöreye yerleşen Muslucalı Türkmenlerden dolayı "Muslucalı" dur.1886'da devrin hükümdarı Abdülaziz'den dolayı "Aziziye"adı verilen ilçe,1932 yılında güneyinde yükselen Emirdağlarına atfen "Emirdağ" adını almıştır (Yıldızkaya 1986:9-10).

Osmanlı devleti âşiretleri kontrol altına almak ve idari otoriteyi sağlamak amacıyla, konar-göçer âşiretleri zorunlu iskâna tabi tutmuş,bununla ilgili fermanlar yayınlamıştır.

Osmanlıların bu iskân politikasına uygun olarak padişah III.Ahmed (1703-1730) döneminde, 1729'da (Recep ortası, 1142) yayınlanan bir fermanla (Âşiretleri İskân Defteri, Maliye Defteri No:701) "Musacalı cemaatından ÇİLLİ, ÖŞİLİ, KAÇARLI, İNCİLİ, HACI FAKILI, CABERLİ... kabileleri" Emirdağ'a yerleştirildiler (Yıldızkaya 1986:24).

Ancak; yerleşik hayata geçen Türkmenler, hayvanlarını daha ekonomik ve doğal şartlarda otlatmak, kışlık tereyağı, peynir gibi yiyeceklerini hazırlamak için, konar-göçer hayatlarını Emirdağlarında bulunan ve aşağıda adlarını verdiğimiz yaylalara çıkarak devam ettirmişlerdir.Emirdağlarında her sülâlenin bir yaylası vardır.Yaylalara varlıklı olanlar topakev, fazla varlıklı olmayanlar ise alayçıklarını kurarlar.Bu iki farklı çadır tipi aynı zamanda sosyal statü ifade eder ve bununla ilgili olarak şu mani söylenir.

*Alayçı'ı çoğumuş, Şu Gedik Yaylanın,
Topakev'i yoğumuş, Başbileni yoğumuş.*

Ayrıca, sahip olunan maddi ve manevi varlığı bir maceraya atılmak için bırakanlara söylenen şu atasözü oldukça anlamlıdır.

Elin Topakevi'ne bakıp da Alayçı'ını yıkma (Yıldızkaya 1999:173).

Yaylaya çıkış Mayıs ayının 1'i ile 15'i arasında ,yayladan iniş ise, Temmuz ayının 15'indedir ve yayla hayatı yaklaşık iki ay sürer. "Yaylaya göç yaparken doğanlara Göçü, yaylada doğanlara Yayla, çardakda doğanlara Çardak adı verilir." (Urfalı 2006:127) Yaylaya daha erken çıkmaz.Bununla ilgili yörede şöyle bir olay anlatılır:" 1920'li yıllarda; Lökler'in Gede Veli (Gülbüz), Mart ayının 15-16'sında hayvanlarıyla Alıçlı Yaylasına gelip, Alayçı'ını kurar. Nisan'ın 6'sında ise yaylaya yoğun kar yağar. Alayçı'ın içinde kalıp üşümek için, karşı yayla olan Küçük Darı Sekisi'ndeki Gocaçarı'nın Halil'in ağıla gitmek için yola çıkan Gede Veli ,yoğun kar ve tipiden yolunu şaşırarak, karın örtüğü bir yara düşüp, çıkamaz ve buyarak (donarak) ölür.Mezarı bugün Alıçlı Yaylasındadır. Yörede; Nisan'ın ilk haftasında kar yağıp, soğuk olursa "Gede Veli kışı gibi oldu"denilir.

(Ali Osman Yıldızkaya,12.05.1995, Alıçlı Yaylası)

YAYLA ADI :

Dona
Gedik Yayla
Oluklu
Büyük Oluklu
Küçük Oluklu
Tekne Çukuru
Seki Yayla
Aşağı Seki Yayla
Alıçlı
Göğüs Yayla
Gölcük
Küçük Gölcük
Keçi Gölcüğü
Aşağı Yağlıpınar
Yukarı Yağlıpınar
Kartalpınarı
Arapalı
Kütüklü
Karaçamuru
Ağlılkaya
Seğilli Su
Büyük Darı Sekisi
Küçük Darı Sekisi
Cüçükölen
Zibetli
Koru
Kırazlı
Sarkaya
Eğrikale
Pancarlı
Göğuyu
Yassıyurt
Çiçekli
(Seydi Yüceer, 26.03.1993, Emirdağ; Ali Aktaş, 26.03.1993, Emirdağ)

KONAN SÜLALE :

Arzıgızılar
Şükrü Yüce
Küçük Aliler (Kerman)
Molla Yusuf'un Hafız (Mola)
Güdüller
Karaoğlanlar (Urfalı)
Seyitler (Yıldızkaya)
Bilâloğlu (Bilâl)
Alat'ın Emin ve Lökler (Gülbüz)
Tingilliler (Erçenoğlu)
Gazveliler (Keskin)
Latifler (Koyuncu)
Karaağaçlı Vahit Çavuş
Bıdıoğlu (Korkmazer)
Mahaplar (Gürkan)
Karaağaçlı GERALİ
Cığallar (Aktaş)
Tabaklarlı Kücenoğlu (Gücenmez)
Gurucalı Goca Osmanlar (Torun)
Galemirler (Sezer)
Sefi Ali Osman (Koyuncu)
Keçilili Kör Ali
Gocaçarı'nın Halil (Önaçan)
Kekilliler (Sağlam)
T. Akörenliler (Evşililer)
T.Akörenli Setterler (Çolaker)
T.Akörenli Gıcır Aliler
T.Akörenli Kötu Abdil
Gırışkoğlu Mehmet (Dağcı)
Karacörenli Çökük Ramazan
Yusuf Bey'in Abdil (Türkmen)
Suvermezliler
Bademlililer (Karabağlılar)

Yaylaya göç, sevdalı gençler için de mecburi bir ayrılıktır. Yaylaya göçüp,sevdiğinden belli bir süre ayrı kalan ve bu süre içinde sevdiğinin başkalarına verilmesinden endişe eden delikanlı bu endişesini şöyle dile getirir:

*Yaylaya gidiyom elim boş değil,
Yâr poşu sallama gönüm hoş değil,
Anan seni bir kötüye veriyor,*

Allah'da biliyor sana eş değil. (Yıldızkaya 1995:164)

Sevdiğini başkasına verseler de , "gelin ata binene kadar" umudunu yitirmez ve "sözünde durmasını" söyler.

*Basmam yaylanıza bir daha basmam,
Nereden geliyor gül yüzlü yosmam,
Ata binmeyince umudum kesmem,
Sözüyün üstünde dur altı gelin.*(Yıldızkaya 2006:44)

Sevdiği okumakta,kendisi yaylada olan genç kız, "O'nu okul bitene kadar bekleyeceğini söyler" ve kendisine sevdalanmak isteyen çobana şöyle karşılık verir.

Yayladan gelirken yorulur muyum?

Varır da kötüyü sarılır mıyım?

Benim yârim mektebinde okurken,

Ben koyun güdene vurulur muyum? (Urfalı 2006:144)

Öyle bir sevdadır ki,"nazlı yârini dünya malına bile" değişmez.

Bizim konduğumuz Çiğilli Pınar,

Dünyada ayrılık olmasa ne var ?

Dünyanın malını verseler bana,

İstemem malını ille nâzlı yâr. (Yaldızkaya 1986:82)

Sevdalı gençlerin en büyük korkusu, "dedikodu sonucu "birbirlerinden ayrılmalardır.

Yayladan gelmişde hamur yoğurur,

Çıkmış merdivene golcâk gıvrır,

Elin sözü ile darılma bana,

Düşmanlarım seni benden ayırır. (Seydi Yüceer,

26.03.1993, Emirdağ)

Isıtma'ya suya vardım yalnız,

Yaylaya gelmiyor gâvur oğlunuz,

Korkuyorum mahallenin dilinden,

Bizi ayıracak sizin diliniz. (Urfalı 2006:145)

Bazen sevdiğine karşı "umursamaz" bir tavır aldığı olur.

Yaylalar içinde ünlü Isıtma,

Yüzüğün yadigâr beni unutma,

Senden âlâsını bulurum yârim,

Sende hiç ağzını havaya tutma. (Yaldızkaya 1986:82)

Ailesi tarafından sevdiğine verilmeyen genç kızın sevdiğine kaçması,ailesi ile genç kız arasında uzun süren kırılganlığa sebep olmaktadır.Bu bakımdan; genç kıza evlendiğinde verilmek üzere hazırlanan çeyiz ,sevdiğine kaçarak evlendiği için verilmez ve bir türkûde şöyle dile getirilir :

Bizim yaylalarda taş sıra sıra,

Yâr gelin oluyom galma kusura,

Yârim nerde görse "kaçalım" diyor,

Anam gurban eder yurtık hasıra. (Seydi Yüceer,

26.03.1993, Emirdağ)

Yurtdışına,özellikle de Belçika'ya yoğun işçi göçünün yaşandığı bir yöre olan Emirdağ'da yurtdışına çalışmaya gitme, "gâvura gitme" olarak adlandırılır.Yurtdışına çalışmaya giden delikanlı, yayladaki sevdiğine , "oradan kazanacağı parayla iyi bir düğün yapacağını" söyler.

Yayladan geliyor elinde güğüm,

Saçını eylemiş yâr düğüm düğüm,

Sağ olurda ben gâvurdan gelirsem,

Sana yapacağım şerefli düğün. (Seydi Yüceer, 26.03.1993,

Emirdağ)

Edebiyatımızın en tesirli unsurlarından birisi olan ağıtlarımızda ,yayla hayatından söz edilir.

Kâzım Ağa'nın ağıdında,

Şarapnel yemiş de ağam salacı,

Doktorlarda verememiş ilacı,

Yaylada yayılır yozu öveci,

Dön gel babamoğlu döngel evine,

Gayri dayanmam senin derdine. (Yaldızkaya 1992:40)

Emir Ağa'nın ağıdında,

Yassıyurt Yaylaya evimi tuttum,

Dayanı dayanı yurda el ettim,

Ben Şahan geline emanet ettim,

Şahan gelin hanı netin dayını. (Yaldızkaya 1992:49)

Mırtıoğlu Sülük'ün ağıdında,

Yaz gelince yaylalara göçerdi,

Yozuyunan sağmalını seçerdi,

Gelene geçene sofrâ açardı,

Haydi kahpe felek dediğin olsun,

Götür babamı da dediğin dolsun. (Yaldızkaya 1992:62)

Cerci'nin ağıdında,

Hasan'ın gongduğu Büyük Oluklu,

Garısının ardı erbi belikli,

Sorarsan Hasan'ı ağa gıllıklı,

Gurbanlar olurum babamoğluna. (Yaldızkaya 1992:74)

Tahir Efe'nin ağıdında,

Duman duman yaylaların goyağı,

Kimsele benzemezdi boyağı,

Ardiyede galmış kibar ayağı,

Gurbanlar olurum zabıt gardaşım. (Rüştü Yüce, 03.05.2010,

int.)

Ceylan ve Emir Urfalı'nın ağıdında,

Baban gızım yaylalara göçmüyo,

Koyununu kuzusunu seçmiyo,

Ne deyim Zülbüye'm lafım geçmiyo,

Gurbanlar olurum çifte guzum,

Ben ne deyim evlat gara yazıma. (Akkız Urfalı, 26.03.1993,

Emirdağ)

Büyük Türkmen ozanları Dadaloğlu ve Karacaoğlu'nın şiirlerine gördüğümüz "yayla hayatına özlem", yöremizden yetişen Türkmen şâir ve âşıklarının sözünde ve sazında da dile gelmiştir.Başta ; âşıkların er meydanı Konya Âşıklar Bayramı olmak üzere, yurdumuzun değişik yörelerinde yapılan şöenlerde ödül almış olan Emirdağlı Âşık Yoksul Derviş "Yayla Destanı" şiirinde;

Herkes yurduna konardı,

Küçük büyüğü dinlerdi,

Bir zaman çalar oynardı,

Kızlar Çomaklı düzünde.

Bu yaylada kaldı arzum,

Sizlere hatıra sözüm,

Hep gelip geçende özüm,

Sızlar Çomaklı düzünde.

(Kubat 1999:252)

"Gölcük Yaylası ve Destanı" şiirinde ise,

Güzelleri oymak oymak,

Türkülerle yayık yaymak,

Yoğurt çalar, süttten kaymak,

Döker Gölcük Yaylasında.

Su yolunda bölük bölük,

Sallanıyor ince belik,

Görenlerin bağı delik,

Yanar Gölcük Yaylasında.

(Kubat1999:254)

Diğer âşığımız Âşık Yaşar'da "Yaylalar"adlı şiirinde;

Söylüyor yaylamın aşkına sazım,

Soğuktur suları içilir yazın,

Meleşir koyunu,kuzusu güzün,

Mis kokar her yeri yazın yaylalar.

Topakevler kurmuş yeşil düzüne,

Hayret ettim gelinine,kızına,

Yavaş yavaş dokunayım sazıma,

Âşık Yaşar ne de güzel yaylalar. (Akın Y.Y.Yok:184)

Emirdağ'dan yetişmiş şâirler şiirlerinde, yaylalar ve yayla hayatından şöyle söz etmişlerdir.Emirdağ üstüne ilk şiir yazarlardan birisi olan şâir Muharrem Kubat "Emirdağ'ı" şiirinde;

Yaylalara gurup gurup çıkılır,

Yayıklar yayılır sütler dökülür,

Çoban kaval çalar sürü sökülür,

Koyağı yol olur Emirdağ'ının.

Alaycıklar sıra sıra kurulur,

Keklikler ötüşür,şahin vurulur,

Demet demet sarı çiğdem derilir,

Sümbülü dal olur Emirdağ'ının. (Yaldızkaya 1986:94)

Sait Yıldızkaya'nın "Emirdağlar" şiirinde,
Yaz gelince başlar sular akmağa,
Tepelerden beyaz karlar kalkmağa,
Halkı başlar yaylalara çıkmağa,
Güzeller yatağı Emirdağları.

Emirdağlarına çıkar bakarım,
Kuşlar narasından kulak tıkarım,
Yayladan yaylaya türkü yakarım,
Huriler yatağı Emirdağları. (Yıldızkaya 1986:96-97)

Şair Ahmet Urfalı "Yayla Zamanı" şiirinde,
Denkler hazırlandı, sürü düzüldü.
Alaycık, Topakev Göğüs düzündü,
Göç kervanı sıra sıra dizildi,
Çiçeklenir bahar yârin yüzünde,
Bütün beyler boz atlarda süzüldü,
Pınarlar fışkırır yayla özünde,
Yaylaya çıkmaya yokuşu vardır.
Sevdatı sevdatı akışı vardır.

Kuzu ağılda da koyun arkaçta,
Sağılmaz sütleri durur bakraçta,
Eğlenmez gönüller şimdi kırtaçta,
Yayladan yaylaya göçüşü vardır. (Yıldızkaya 1986:97-98)

Halil Erenoğlu "Emirdağlarına Selâm" şiirinde,
Sarıkaya Evşili'nin yaylastı,
Yağlıpınar Bıdoğlu'nun yaylastı,
Ne ilvanı kalmış, ne de havası,
Gazveloğlu'ndadır davarın hası,
Bir kuytulukta asıldı durur,
Anni çil altınlı dulukbastı,
Gırbızoğulların pilav tavası.
Gelinler var canlar gurban olası.
Çürükçüye çürüdükçe çürümüş,
Göğüs Yayla Tingilli'nin öreni,

Çeğelli Suyu'nu yosun bürümüş,
Ne arıyanı var ne de soranı,
Çopur Çavuşlar'ın Göğüs Yaylastı,
Ezel millet yayla yolu gözlerdi,
Eskilerde bir sefalı yerimiş,
Hepsini bitirdi Münih treni.

Tekneçukur Bozahmetli'nin yurdu,
Gedik Yayla Bilâloğlu'nun yurdu,
Önü Coplandere, sazlıktır ardi,
Davar yürüdü mü görünmez ardi
Garoğlan hay vermiş, köpekler sarmış,
O yıllardan bu yıllara söylenir,
Geçiyi yemeden yıkılmışlar kurdu.
Çıkadayı, Cerci Yusuf'u vurdu.

Çıka'nın konduğu Büyük Oluklu,
Kimi kuzu keser, kimi de toklu,
Yumuş buyruldu mu darpadan kalker,
El evinden gelin olan yavuklu. (Erenoğlu 2010:325-326)

Sonuç olarak; günümüzde yaylaya göç azalmış ve hatta hiç kalmamışsa bile, göçü Emirdağ'dan Avrupa'ya gerçekleştiren Emirdağlılar her zaman kültürel miras ve kimliklerinde var olan yayla hayatını tamamen unutmamış, en azından bu hayatın izlerini yukarıda örneklerini verdiğimiz halk edebiyatı türlerinde ve yöresel sanatçıların dillerinden aktarmayı sürdürmüşlerdir.

Endüstri toplumu haline gelen ülkemizde pek çok kültür unsurunun bu şekilde bir özlem halinde kalması doğru değildir. En azından genç nesillere o hayatın izlerini aktaracak; özellikle yurtdışından yoğun izne gelmelerin olduğu Temmuz-Ağustos aylarında, yaylalarda "Geleneksel Türkmen Şenlikleri" düzenlenmeli, İzmir-Kemalpaşa Kazak Vadisi'ndeki "Alaş Kımız Çiftliği"ne benzer kalıcı projeler hazırlanmalı ve hayata geçirilmelidir. Bu da duyarlı yöneticiler ve mahalli idarecilerin kültür merkezli düşünceleri ile mümkündür.

EMİRDAĞ'IM

Burhanettin Çil
Şair-Öykü yazarı

İzin vardır senin gençlik çağımda,
Mazimi sakladın sen Emirdağ'ım,
Yazı unutulmuş ören bağımda,
İzimi sakladın sen Emirdağ'ım.
Ezgilerle, ağıtlarla seçildin,
Ekildin, verimli oldun, biçildin,
İkbal için diyarlara açıldın,
Sızımlı sakladın sen Emirdağ'ım.
İşsizlik, ayrılık yıllanmış derdin,
Göç verdin, üzüldün, boşaldı yurdun,
Yaban ellerde yuvanı kurdun,
Yüzümü sakladın sen Emirdağ'ım.

Kimler geldi geçti gülistanından,
Güller derdik senin dört bir yanından,

Canımıza can katardın canından,
Özümü sakladın sen Emirdağ'ım.
Pınarların, derelerin çağlarken,
Türkmen kızı topakevin uğlarken,
Göç vermeden kendi başın bağlarken,
Hazımı sakladın sen Emirdağ'ım.
Emirdağ, kimsesiz ağlama sakın,
Kendini gurbete bağlama sakın,
Seni seven canı dağlama sakın,
Nazımı sakladın sen Emirdağ'ım.

Burhanettin der ki; cana canansın,
Nağme nağme kemanıma inensin,
Baba ocağında tüten dumansın,
Sazımı sakladın sen Emirdağ'ım.

Eskişehir'deki **Emirdağ Kültürevi**
Yakında Hizmetinizde...

Türkmen Yaylaları

Bizim Yaylalar

Rabia Barış
Şair

Yaylalar, ah yaylalar. Dağın doruğunda, suyun soğuşunda, pınarın kovuğunda hayattır yaylalar. Dünya dünya olalı, yeryüzünde hep ilgi odağı olmuştur yaylalar. Küre-i arzın büyük bir bölümü dağlarla kaplıdır. Dağların iç kısımları, ormanın, yeşilin bol olduğu yerlerdir. Bu alanlar yaylacılara yaylak olmuştur. Aynı zamanda yaylacılık bir dağ göçüdür.

Yayla göçleri gelip geçicidir, yazın dağlara, kışın köylere, çardaklara konarlar. Yaylacılarda bir yaşam biçimidir, konargöçerlik. Yaylacılık Anadolu'ya Oğuzlarla gelmiştir. Oğuzların Yörük ve Türkmen boyları, geçimlerini hayvancılıkla idame ettirdiklerinden dolayı, yaylacılık onlar için kaçınılmaz olmuştur.

Bu güzel gelenek nesilden nesile daha da güzelleşerek devam edip gelmiştir. Bugün de Anadolu'nun pek çok yerinde yaylacılık devam etmektedir. Eskiden yaylalara hayvanları çok olan zenginler, ağalar çıkardı. Bir de o hayvanları güdecek çobanlar, işleri yapacak bekarlar onlarla birlikte yaylaya çıkarlardı.

Bir zamanlar yaylak için çıkılan yaylalar günümüzde, turistik olarak kullanılıyor. Yaylalar da pek çok değişen unsurlar gibi kısmen de olsa değişime uğradı. Yaylalar bizim yaylalarımız. Her zaman özel, her zaman güzeldir. Bu güzel yaylalar, zaman zaman senin yerin benim yerim gibi

çok köy kavgalarına ev sahipliği etmiştir. Nice yiğitler yer ile yeksan olup gitmişlerdir bu kavgalarda.

Yaylalar yurdumuzun çekici bölgeleridir. Sütü yoğurduyla, peyniri kaymağıyla, hele hele pınırdan su dolduran güzelleriyle, yürekleri sızlatan türküleriyle, adından her zaman övgüyle söz ettirir. Yaylalar her yörede güzeldir, ancak bizim yaylalarımız bir başka güzel. Aslında yaylayı güzel yapan yaylanın insanlarıdır desem umarım abartmış olmam.

İnsan güzelse bulunduğu yerde güzel olur, güzeldi maksat iyi insan olmak. Yoksa fiziki güzellik gelip geçicidir solan bir çiçek gibi kısa sürede solar gider. İyi insanların bulunduğu yerler genellikle güzeldir. Yüce Allah insanı güzel yaratmış, dünyada olan her şeyi onun hizmetine vermiş, ne büyük nimet değerini bilene!

Yaylalar güzelliştir, zenginliktir, sevgidir, berekettir, cazibedir, hayattır, çekicidir yaylalar. İnsanoğlunu yaşam boyu etkileyerek kendisine çekmiştir. Yaylacılar yıl boyu bu özlemle bekler yayla zamanını. Yaz gelse de yaylaya bir çıksak diye özlem içinde kış boyu hazırlıklar yapılır. Yaylacılık bizim özümüz, sözümüz ve devam edecek olan köklü bir kültürümüzdür...

TÜRKMEN YAYLALARI BİZİM YAYLALAR

*Türkmen yaylaları bizim yaylalar,
Gözüm yolda bekliyorum baharı.
Oğuzdan beridir, köklü sevdalar,
Gözüm yolda bekliyorum baharı.*

*Çanacık'tır yaylaların güzeli,
Özlemi var gönüllerde ezeli,
Yaylalara mısraları dizeli,
Gözüm yolda bekliyorum baharı.*

*Yamru yumru Çatacık'ın yolları,
Yere değer çamlarının dalları,
Sarı çiğdem, kır çiçeği gülleri,
Gözüm yolda bekliyorum baharı.*

*Çekicidir Yörük, Türkmen yaylası,
Oymaktan oymağa şavkır aynası,
Yaylada yakılır kurban kınası,
Gözüm yolda bekliyorum baharı.*

*Serindir, sevgidir yaylada yazlar,
Gıngırıc'a biner gelinler kızlar,
Türküler söylenir çalınır sazlar,
Gözüm yolda bekliyorum baharı.*

*Çatma pınar alaycığı alaylı,
Kiraz kızın bakırları kalaylı,
Çalınmış efeler oynar halaylı,
Gözüm yolda bekliyorum baharı.*

*Alımlıdır Fitılar'ın oymağı,
Göz doldurur Selek Ebe kaymağı,
Çal Yaylada püfür-püfür çam dağı,
Gözüm yolda bekliyorum baharı.*

*Yorgun düştüm Çıksorutun başında,
Soluklandım pınarının taşında,
Gördüm yaylaları yüzük kaşında,
Gözüm yolda bekliyorum baharı.*

*Sığracıkı bekler Çatma yaylası,
Bitmez yaylacının gönül sevdası,
Yatır kavak üstü, Geçnik rüyası,
Gözüm yolda bekliyorum baharı.*

*Sam anlı yaylası yaylalar hası,
Su kabı testiden, tahtadan tası,
Kınalı Kezi'nin yamandır süsü,
Gözüm yolda bekliyorum baharı.*

*Bağlıca yaylası, kocalar başı,
Alibeyce kapmış delikli taşı,
Beyköy'ü, bayırda haberci kuşu,
Gözüm yolda bekliyorum baharı.*

*Çamoluk pınarı, Manohoz yurdu,
Kılıçlı, Kavlaklı etrafı sardı,
Yanda Çukur yurda, Aslanlı durdu,
Gözüm yolda bekliyorum baharı.*

*Harıl harıl akar Harlak deresi,
Akar akar gider yoktur süresi,
Karşısında Kadıkuyu meresi,
Gözüm yolda bekliyorum baharı.*

*Gedikevi diyorlar Göğöğlan yurdu,
Sarıkavaklılar oymağı kurdu,
Büngeşik gölcüğü, geçmişe sordu,
Gözüm yolda bekliyorum baharı.*

*Türkmen yaylaları serin yaylar,
Mazisi uzakta derin yaylalar,
Getirin gönülümü verin yaylalar,
Gözüm yolda bekliyorum baharı.*

EMİRDAĞ FATİH KONFEKSİYON

Mustafa Koca - Hasan Koca

BAYAN, BAY, BOCUK, ABIYE, GELİNLİK
Zengin Çeşitlerimizle
Değerli Halkımızın Hizmetinde

Uzun Çarşı No: 74 Emirdağ / AFYONKARAHİSAR

Tel : 442 53 83 - 442 74 84 Fax : 442 51 62 - Cep : 0 542 471 26 57

28 Mayıs 2012... Emirdağ Türkü Şöleni

**ÇAYDERE AKAR ÇAYI BOYLARDIK
DAL ÜSTÜNDE YANIK TÜRKÜ SÖYLERDİK**

Fakı Edeer

Katıldıkları bir programda ilham gelen kardeşimiz Gazi Durusu bir türkü gecesini yapalım diyor. İyi fikir diyor Ahmet Urfalı. Yaparız diyor Özcan Türkmen. Teşvik ve destek fonu duayen hocamız Muharrem Kubat'ın da, hem de çok iyi olur, sözleriyle karar verilmiş "Emirdağ Türküleri" gününe.

Vakıf temsilcisi arkadaşlar Ceylan Keskin, çalışan kardeşlerimiz Şükrü Emek, Ahmet Mavilioğlu, değerli gazetecimiz Ertuğrul Altınel.. Harekete geçtiler.

Haberler salındı, çağrılar yapıldı. Mesajlar iletildi eşe dosta.. Çağdaş okuntularımız afişler asıldı uygun yerlere. Eh, böyle düğün bayram tefsiz dümbeleksiz olacak değil ya!. EDE'ler de tamam..

Konser günü öyle bir curcuna koptuk ki Taşbaşı'nda klarnetler, gırtlalar yıkıldı çarşı. Müziğin coşkusuna kapılıp gelen esnaflar oldu. Neyse misafirler Edeler'in çaldığı düğün karşılaması ile çıktılar salona.

Programı Edebiyat Öğretmeni Gazi Durusu ve Eskişehir Anadolu Lisesi Müdürü Özcan Türkmen sundu. Program değerli Başkanımız Dr. Orhan Özkır'ın yaptığı konuşmayla açıldı.

Programa katılanlar; Eskişehir Milletvekillerinden Ülker Can, Eskişehir Eski Valisi Kadir Çalışıcı, Tepebaşı Belediye Başkanı Dr. Ahmet Ataç, Odunpazarı Belediye Başkanı Burhan Sakallı, Siyasi partilerin temsilcileri, 20'den fazla sivil toplum kuruluşu temsilcileri, yerel basından Es TV, Anadolu gazetesi, Kanal 26, Sakarya, Son Haber, İki Eylül, İstikbal, Milli İrade, Porsuk ve diğer gazeteler. Es TV, konseri belgesel olarak çekti. İletişimci İzmir 9 Eylül Üniversitesinden gelen Sertaç Karabulut ve ekibi de konseri çekim yaparak izledi. Belgesel yaptı. Eskişehir Milletvekili Ruhsar Demirel, Büyükşehir Belediye Başkanı Prof. Dr. Yılmaz Büyükerşen de telgrafları ile katıldılar. Eskişehir Milletvekili Ruhsar Demirel, Emirdağ Belediye Başkanı Cengiz Pala, Avukat Tahsin Bezek, Akademi ve Final Dersaneleri gibi kurumlar da çelenkleriyle onurlandırdılar.

Elif Bağcı

Gelelim Emirdağlılara; ne kadar Emirdağ sevdalısı varsa oradaydı. Eski grantalardan Necdet Çekiç, bizlere bir de türkü lütfeden Halis Erenoğlu abimiz, taa Adıyaman'dan gelen Mine Kerman, Bursa'dan gelen Ayşe Çekiç ve Suna Yüceant hanımefendiler bunlardan birkaçı. Ayrıca çok sayıda Emirdağ dostu sanatseverler, Eskişehirli hanımlar ve beyler...

Sanatçılarımız, her birinin kendi işleri var ama bu işe gönül vermiş hayli derinleşerek toplumun gönlünde de taht kurmuş kişiler. Tek kelimeyle mest ettiler salonu.

Açılışı meşhur "Hoş Geldin" deyişiyle Halk Ozanı Yoksul Derviş yaptı. Yoksul Derviş'in Konservatuar öğrencisi olan kızı Şehriban Kubat, usta saz Ramazan Erdönmez, sahnesi çok başarılı Bülent Çıraklı, saya giyip ağıtlar eden güzel ve zarif kızımız Meltem Elçin harikaydılar.

Hamza Halaç iki türkü ile adeta salonu çıldırtıp tadını damagımızda bıraktı.

Halil Aydemir, Pınar Halaç ve taa Avrupa'dan gelen Fakı Edeer konserin ağır toplarıydı.

Pınar Halaç'ı çok önceden dinlemiştim. İnanılmaz güzel okuyor, çok da zarif bir insan. Halil Rıfat Aydemir giydiği en eski Emirdağ giysileriyle dikkat çekti. Ozanlığının yanı sıra iyi de bir folklor uzmanı. Ve Fakı Edeer, onu ilk defa canlı dinledim. Bu üç sanatçı; araştırıyor, buluyor, derliyor, güfte yazıyor, beste yapıyor ve TRT repertuarında Emirdağ'ı temsil ediyorlar, çalıp söyleyerek de dinleyenleri müziğe doyuruyorlar.

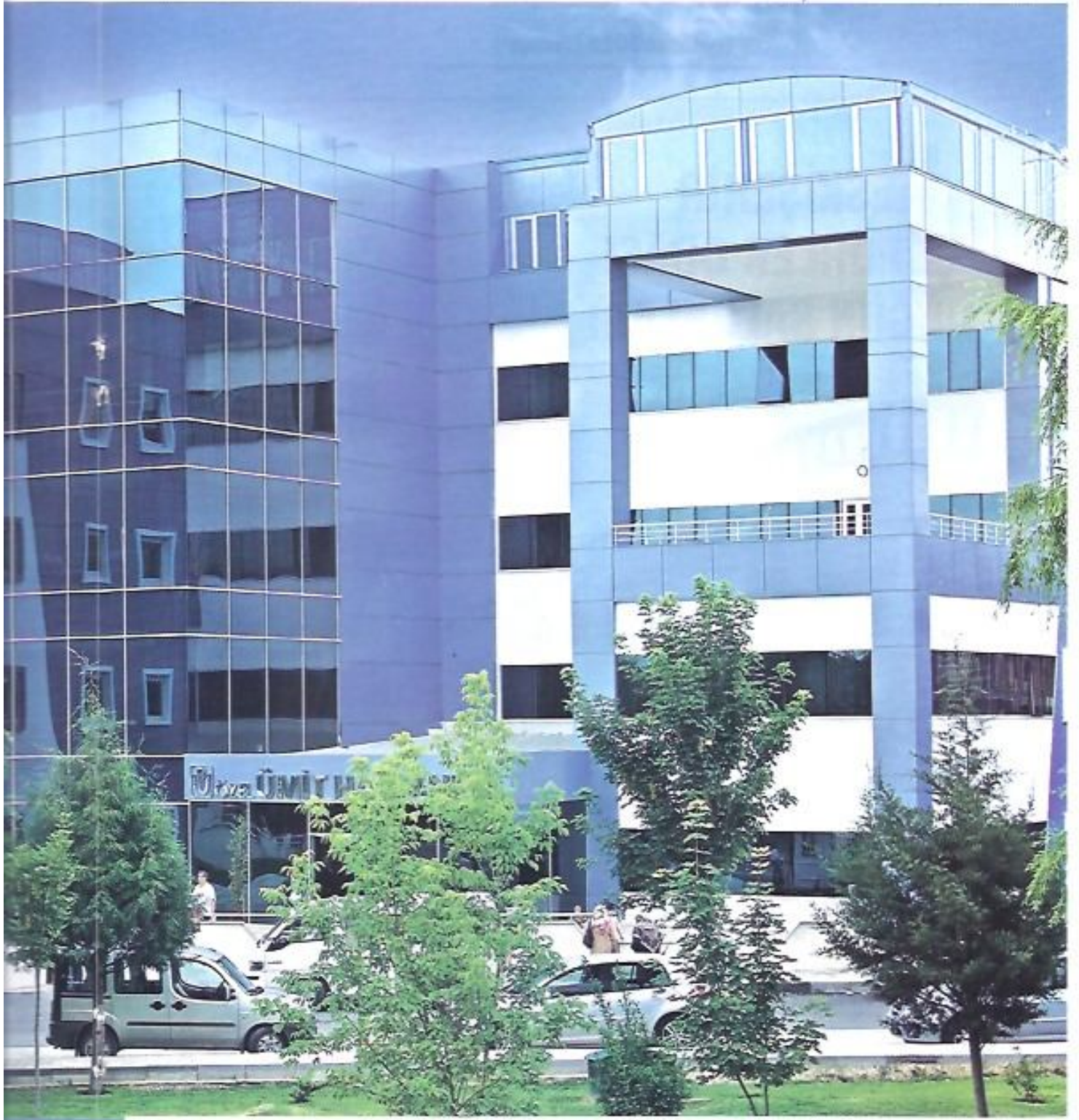
İnsanların yüzüne baktım. Burada paylaşılan yalnızca türküler değildi. Bizleri bir araya getiren sarsılmaz bağlardan oluşan derin ve sade bir mutluluk vardı. O anda hiç kimse bulundukları yerde değildi. Yüzlerce yürek sahneden yükselen duygulu seslerle uçmuştu... Yoksa sanatçıları ta Avrupa'dan, Antalya'dan, Emirdağ'dan getiren konserin pek de uygun olmayan günü ve saatinde koca salonu hınca hınç doldurup gönül sarhoşu eden güç ne olabilirdi?.. Aramızda da konuştuğumuz gibi böyle günlerde birlikte olmayı neden bu kadar seviyor ve özliyoruz? Acaba çok uzaklara adeta saçıldığımız için mi? Yoksa hep birlikte Emirdağ'da yaşasaydık yine de böyle olabilir miydik?..

Hayatınıza Sağlık Katar

☎ 0222 335 0 335

ÖZEL
**ÜMİT
HASTANESİ®**

Batıkent Mh. Gerekli Sk. No:13 Tepebaşı / **ESKİŞEHİR**

Dünya - Emirdağ Yayıları

ESKİŞEHİR ŞOFÖRLER ODASI DÜĞÜN SALONLARI

**900 kişilik
Kırmızı Salon**

Salonlarımızı

360°

www.essofoda.org.tr
adresinden görebilirsiniz

Toplantı, Düğün ve Merasimlerin
internette canlı yayınlanır

**650 kişilik
Mavi Salon**

Rezervasyon:

İpt.Tel: 0 222 335 96 96

Ertuğrulgazi Mah. Damar Sok.
No:35 Eskişehir

Tel: 222 335 51 51 Fax: 0 222 335 11 33

Gsm: 0 530 519 00 77

www.essofoda.org.tr

Aşiret

Cevdet Sezgin

İlçe Milli Eğitim Müdürü

Bir sonbahar günüydü. Siyah saçlarına ak indiğinde ona dair "sokakta kendini bildi bileli Rüştü Bey aşiretinin başında dimdik duruyordu. Yılların verdiği zahmetler vücudunda saçları hariç. Hiçbir değişiklik yapmamıştı. Rüştü Bey doru atına bindiği an kendini bir ordu komutanı edasıyla, "Salı Pazarı"nın öğle vakti yurduna doğru yol alırdı. Yolda, aşiret bu yıl yine yayla yolunu tuttu, Allah uzun ömürler versin, diye uğurlanırdı.

Aşiret, Emirdağ'ında yayla yurt geleneğini tek yürüten insan olmanın mutluluğuyla kendini avutan kıvranlı bir insan edası taşırdı. O babasından gördüğü yaylaya çıkmayı ölesiye devam ettirmek için Yağlıpınar'dan yemin şerbeti içtiğini, kendini bu yurtların aslanı olduğunu bilirdi. Emirdağlıların kekik kokan, yavşan tutan, elleri temiz, yayla havası, bol kaymak ve sütü, Ağılıkaya'nın keklik sesleri onun hayatının vazgeçilmez bir parçasıydı. Aşiret, sanki gerçekten yayla ile iç içeydi. Onunla izdivacı daha küçükken yapmıştı. Hayatı bir başka deyişle çobanlıktan beyliğe yükselmiş bir erbap olmanın yüksekliğini her zaman kendinde taşıdığında bu dağların heybetli insanı olduğu inancını daima taşıymıştı. O koyunla, kuzuyla, keçiyle, köpekle, atla, eşekle iç içeydi. Hayvan sevgisi onu başka şeylere yöneltmemişti. Tabiatın insana bağışladığı doğal ürünlerden faydalanmış ve bu faydalanma ona uzun ömrün sahibi olmasını sağlamıştı. O, bunu şu şekilde yorumlardı. İşte ben gerçek zenginim. Ona göre zenginlik sağlıklı hayattı. O aşiretli simgesini topakevle pençinleştirip aşiret halkını aleyçikte toplardı.

"Rüştü Bey, sürüsünün daima bu civarın en iyi sürüsü olması için en iyi otlakları tespit edip orada sürüsünü otlatırdı. Onun sürüsünü koruyan, Küllü adındaki sadık köpeğiydi. Küllü sürünün en kuvvetli köpeğiydi bu yurtlardaki canavarların baş belasıydı. Küllü'nün üzüntüsü, hastalığı, aşireti de hasta eder, onun başında uykusuz kalırdı. - Bir gün Küllü'nün ölümü, Yağlıpınarda matem havası estirmişti. Bu ölüm yaylanın, aleyçiklerin dağılmasına neden olmuştu. Bu üzüntü en çok

Rüştü Beyi etkilemişti. O her yıl yaylaya gittiğinde köpeğinin mezarını ziyaret eder, yine sürüsünü bu yurtlara getirdiğini köpeğine müjdelerdi. Müjdelerdi ama müjdelemesi köpeğine duyduğu aşırı sevgidendi. Fakat o kır saçlarındaki beyazlığa köpeğinin üzüntüsüyle "bir gece" olduğunu söylerdi. O kır saçlarına rağmen bizim diyarın vazgeçilmez aşireti olduğunu herkes bilir ve ona saygı duyarlardı.

Aşiretin uzun boyu, yağız suratu, dar paca pantolonun diz kapağına inen düğmeleri her on yıla eşitlenip onun gerçek yaşını bakanlara bildirilirdi, işte bu yurtlar, yaylalar, Rüştü Beyler insanların Türklerdeki yurt özleminin Orta Asya'daki Mete Han'a eşlenmesi, Türklerin yurt sevgisinin en güzel işaret simgesini temsil ediyordu.

ADAÇAL' DA

*Sana bu satırlarımı bir bahar akşamında,
Güneşin batışını seyrederken karalıyorum,
Akşam güneş kayboluyor,kuşlar susuyor,
Ben yapayalnız, belki ağlıyorum.*

*Kara toprak üzerine yaşamaya gelmiş,
Zavallı masum yeşil çimenler,
Bilmezler ki dünya zalim, tabiat haşin,
Bilmezler ki gelirlir mi bilseler.*

*Hayat yalan dünya yalan, hepsi de zavallı,
Belki bana da diyen olmuştur zavallı,
O kadar ki... iki damla gözyaşı senden kalan,
Zavallı değilim fakat halim acı.*

*Kuzular meleşiyor karşı yamaçlarda,
Garip garip acı acı.
Karşı tepeler yanıyor, boyandı kızıla,
Yanan tepeden bir alev uzadı bağrıma,*

*Ağlıyor muyum yine bilmem ne...
Gözlerim buğuluyor kıpkızıl, kapkara,
İçimde ufuklarca bir boşluk, sen yoksun yanımda,
Güneş kayboldu, Adaçal' da akşam olmaktansa.*

Vakfımıza üye ol, üye bul!

Emir Baba'ya Selam

Gazi Durusu
Yazar

Emir Baba'ya Selam, şair Rabia Barış'ın 5. şiir kitabının adı. 1949 Emirdağ doğumlu güçlü kalem erbabı, Rabia Barış durmadan, bıkmadan, usanmadan üreten bir şair. Edebiyat, sanat dergilerinde, antolojilerde sürekli yazıları yayımlanıyor. İlasam ve Eskişehir Şairler Derneği üyesi şair hakkında ESOGÜ öğrencileri lisans bitirme tezi yazdı. Aldığı ödüllerle de edebiyat çevrelerinin dikkatini çeken şair çerçevesi şiirler yazıyor.

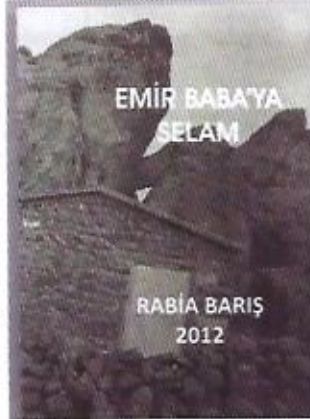
Yeni çıkan eserinde de imge ve tema zenginliği, düşünce örgüsü yazma gücünün kanıtı oluyor. Sayın Barış, eserini şair yazar Ahmet Urfalı'nın teşvikiyle yazdı-

ğını söylüyor. Bu eseriyle Azeri Şair Şchriyar'ın "Haydar Babaya Selam" adlı kitabından çok etkilendiğini vurguluyor.

Emir Baba'ya selam vererek çocukluk anılarının gözünün önünde canlandığını kısa dörtlüklerle okurlarıyla paylaşıyor.

Sıkılmadan, yorulmadan kolayca okunabilecek şiirlerinden hem keyf alacaksınız, hem de gönül gezinize çıkacaksınız. İşte şiirinden bir dörtlük:

*Emir Baba Emirdağ'dan yol getir,
Bir ulusun uluları al getir,
Türben garip, ruhun aciz yücesin,*

EMİRDAĞLI BAŞKAN MUHASEBECİLERDE DİJİTAL DÖNEMİNİ BAŞLATTI

Eskişehir Muhasebeciler ve Mali Müşavirler Odası her geçen gün yenilenen muhasebe sistemleri için düzenledikleri eğitimlerine ara vermeden devam etmektedir. Meslek mensupları için zorunlu olan eğitimlere katılımı sağlamak için, oda, meslek mensuplarına eğitim kartlarını dağıttı. Kartları ile birlikte düzenlenen eğitimlere gelmek zorunda olan üyeleri kartlarını dijital cihaza okutarak eğitimlere giriyorlar.

BELÇİKA'DAKİ TÜRK BASINI TEMSİLCİLERİ EMİRDAĞLILAR VAKFI'NI ZİYARET ETTİ

Belçika Gent'te yayın hayatına başlayan "Gazete Türk," Emirdağlılar Vakfı'nı ziyaret etti. Ziyaret esnasında vakfın yönetim kurulu hazır bulundu. Gazete Türk'ün Emirdağlı sahibi Nejdet Özkan vakfın yönetim kurulundaki hemşehrileri ile buluştu...

GÖKKUŞAĞI EMLAK

GÖKKUŞAĞI
EMLAK - İNŞAAT - OTOMOTİV

Mecit ERYILDIZ
0505 256 30 74

**Vişnelik Mh. Öğretmenler Bulvarı (Savaş Cd.)
No.86/B
e-mail :meciteryildiz@mynet.com**

ESKİŞEHİR

18 Pare Köyün 6. Yayla Şenliği'nin Ardından

Gazi Durusu
Yazar

"Afyon ve Eskişehir İline Bağlı 18 Pare Köyün Samanlı Dağı Yaylasını Koruma, Kültürünü Yaşatma ve Dayanışma Derneği" 10 Haziran 2012 tarihinde Pazar günü "6. Çanacık Yaylası Şenliği"ni düzenledi. Önce Eskişehirde afişler, davetiyeler hazırlandı. Gazetelere ilanlar verildi. Tasarımını yaptığım davetiye ve afişler Akhaber gazetesi sahibi Uğur Özdemir'in katkısıyla basıldı. İlanlarda "bütün hizmetler ücretsiz" yazıyordu. Dernek yönetimi Tepebaşı ve Odunpazarı Belediyesinden otobüs rica etti. Pazar sabahı saat 7.00'de Tepebaşı ve Odunpazarı Belediyesi 4 otobüs hizmete sunmuştu. Otobüsler 4 noktadan tıklım tıklım doldu. 120 km'lik yayla yoluna çıktı.

Eskişehir, Çifteler, Han, Malhıca köyünden yaylaya 2 saatte ulaşıldı. Dernek yöneticisi Kadir Diker, bana yayla programı yapmamı rica etti. Ben de Eskişehir'de her ay kültür sanat etkinlikleri yapıyoruz. Kendi boyumuzun programını da isteyerek yaparım, dedim. Otobüsleri hareket ettirdikten sonra bizim Emirdağ köylüleri dayanışma derneklerinin şemsiyesi olan Emirdağlılar Sosyal Dayanışma Kültür ve Eğitim Vakfı yöneticilerinden oluşan 7 kişilik bir grupla özel araçla yola çıktım. Araçta vakfımızın emektarı Ceylan Keskin, şair-yazar Ahmet Urfalı, duayen gazetecimiz Ertuğrul Altınel, "Emirdağ" dergisinin reklam sorumlusu Ahmet Mavilioğlu, vakfın yöneticileri Ayhan Denizli ve Tekin Keskin vardı.

Yaylaya insanlar koşu koşu gidiyordu. Han'a kadar asfalt yoldan normal koşullarda giderken Han'ı geçip Malhıca köyüne tırmanırken Samanlı Dağının 1500 metre zirvesine çıkıncaya kadar 1000'lerce arabanın içine karışarak toprak yoldan yolumuza devam ettik. Vadilerin, yeşilliklerin arasından giderken tozdan göz gözü görmüyordu. Yollar, Afyon valiliğince düzleştirilmiş, Çifteler Belediyesinin de yolların yapımında çok önemli katkısı olmuştu.

Doğrusu pazar sabahı bu çileyi, sıkıntıyı çekmek

için mi gidiyoruz ata yurduna diye içimden soruyordum kendime.

Zirveye tırmanırken yoldan yaklaşık 50 metre uzaklaşarak durduk. Koyun sürülerini, sığırları, yeşil çam ağaçlarını fotoğrafladık.

Yayla, insanı mutlu ediyor

Son tepeyi de aşınca varacağımız yer gözükte. Bir de baktık ki yamaçlar, tepeler, vadi boyunca arabalarla dolup taşmış. Şenlik alanına girdik. Ben araçtan indim. Arkadaşlar çadırların arkasına aracını park ettiler. Etrafı gözlemliyorum. Çeşitli plakalarda araçlar, otobüsler,

Aslanlı İsmail Bodur'un yaptırdığı köy isimlerinden...

münübüsler sıra sıra dizilmişti. Eskişehir, Afyon, Ankara, İstanbul, İzmir Antalya, Bursa, Balıkesir, Avrupa plakalı araçlar çok fazlaydı. Alana yaklaştım. Köfteciler, dondurmacılar, gözlemciler, şapkacılar, oyuncakçılar... tezgahını açmaya çalışıyordu.

Alana vardım. Emirdağ Belediyesi atalarımızın yüzyıllarca içinde yaşadığı geleneksel 'topakevi'ni kurmuş, herkes topakevin içinde ve önünde fotoğraf çektiyordu. Ayrıca Emirdağ Belediyesi şemsiye çadırlarını, 500 kişilik masa ve sandalyesini sıralamıştı. Gömü Belediyesi çadır kurmuş, Eskişehir Orman Bölge Müdürlüğü, bölge müdürü Nadir Sarıkaya'nın talimatıyla kocaman bir platform kurmuştu. Platform ve çevresinde, halkın arasında muhtarlarımız hazır. Alibeyce muhtarı İsmail Bozçal, Aslanlı muhtarı Mahmut Saraç, Bağlıca muhtarı Ersin Çeliktaş, Bünyeşik muhtarı Mevlüt Çakır, Dikilikaya muhtarı Mesut Ayten, Burunarkaç muhtarı Turgut Taşçı, Gedikevi muhtarı Ceylan Uyanık, Kadıkuyusu muhtarı Tekin Canavar, Kılıçlı muhtarı Muharrem Söğüt, Kırkpınar muhtarı İhsan Tüysüz, Kuyruklu muhtarı Kadir Kepez, Sarıkavak muhtarı Cafer Çakal, Sığracık muhtarı Selman Aktan, Manahoz muhtarı Recep Arslan, Gömü Belediye Başkanı Hakkı Tekin üç muhtarlarıyla gurur tablosu oluşturmuyordu. Platformun yanında Çifteler ilçesinden gelen "Gülüm

Müzik Grubu" yerini almıştı. Grup Başkanı Mehmet Kaçan ve oğulları İsmail Kaçan, Ferhat Kaçan, ses ve müzik organizasyonunu üstlenmiş. Yanı başında kocaman kocaman afişler asılmıştı. Afişlerde derneğin adı, kaymakam isimleri, belediye başkanlarının fotoğrafları, belediye başkanlarına teşekkür yazısı ve 18 parç köyün adı yazılıydı. Basın oradaydı. Eskişehir basınından İki Eylül gazetesi durmadan fotoğraflıyordu. Afyon'dan, Kanal 3 televizyonu ile İzmir 9 Eylül Üniversitesinden gelen Sertaç Karabulut ve ekibi belgesel çekimine başlamıştı bile. Bizim vakfın duayen gazetecisi Ertuğrul Altınel ertesini gün Eskişehir, Afyon, Ankara, İstanbul, İzmir, Belçika, Almanya, Fransa internet sitelerine ve basınına haber yetiştirmeye çalışıyordu. Gazeteci Uğur Özdemir de Akhaber'e röportaj yapıyordu.

2 noktaya tuvalet yapılmıştı. Çeşmenin yakınına geçen yıldan Türkmen ağası seçilen iş adamı Hasan Küpeli aşçılarına yemek servisini, çadırını hazırlatıyordu. Öğleyn 3000 kişilik kalabalık şifalı etli bulgur pilavı yiyecekti.

Sunumdan...

Saat 11.00'de şenlik programını yayla şiirlerimizle başlattım. Üç gün hiçbir ayrıntıyı kaçırmayayım diye program üzerinde sıkı çalışmışım. Nitekim de yaptığım sunumdan 7'den 70'e herkesin memnun kaldığını gözlemledim. Bilgisayarı açtım, hazırladım. Kısa bir açılıştan sonra Ulu Önder Atatürk ve aziz şehitlerimiz için saygı duruşu ve İstiklal Marşı'mızı bilgisayar destekli yüksek sesle söyledim. Koca topluluk ayakta ve saygıyla onlar da söylediler.

2. Başkan Kadir Diker, birliğimizi, dirliğimizi pekiştiren bir konuşma yaptı. Ardından yeryüzü şairi, yerel tarih araştırmacısı, yazar Urfalı vakur duruşuyla anlamlı ve coşkulu bir yayla konuşması yaptı. İnsanlar çok keyifli ve pozitif enerji doluydu. Yayla havası, suyu, güneşi insana enerji veriyordu.

Urfalı, konuşmasında daha çok yayla kültürümüzün çocuklarımız için, torunlarımız için, geleceğimiz için

yaşatılması gerektiğini, şenliğin her yıl daha düzenli, görkemli yapılabilmesi için derneğin yaşatılmasını, desteklenmesini söyledi.

Emirdağ Tarihi'ni 2 cilt yazıp gelirini vakfa bağışlayan Urfalı, şimdi de "Bayat Tarihi'ni" yazıyor. Geçen yıl da "Emirdağ Boynuyogunlu Oymağı" adlı kitabın tarih bölümünü yazdı. Ben de kültür bölümünü yazdım. Kitabı dernek yöneticileri geçen yıldan beri şenlikte ücretsiz dağıtıyorlar. Kitabın basımına katkısı olan kuruluşlara oymağımız adına teşekkür ederim.

Afyon Kocatepe Üniversitesi "Ada Dans Kulübü" öğrencileri öğretim görevlisi Hüseyin Can Kay'la alanda yerini aldılar. "Gülüm Müzik" eşliğinde müthiş bir folklor gösterisi sundular. Seyircilerin takdirini kazandılar.

Ardından Eskişehir Atatürk Lisesi Beden Eğitimi öğretmeni Gürbüz Seven, "halat çekme, çuvala yürüme, sandalye kapmaca, kaşıkla yumurta taşıma" yarışını düzenledi. Yarışmacılara bizim kırmızı kitap, şapka gibi ödülleri verildi.

Saat 13.00'ten 14.00'e kadar programa ara verildi. Kimi yemek sırasına girdi, kimi de Kadir Diker'in öğle ezanını okuyup Gömlü emekli imam Enver Akçan'ın imamlığını yaptığı öğle namazını kıldı. Saat 14.00'te resmi plakalı araçlar şenlik alanının önüne gelip arka arkaya durmaya başladı. En az 30 kişilik protokol, kalabalığın arasına karıştı. Selamlaştı, konuştu, şakalaştı. Kısa süre sonra ayrılan bölüme buyur edildi. Hatta bir de kurban kesildi. Kimler mi geldi, tozlu yolları geçip 2 saatlik zirveye çıkarak?

Eskişehir Milletvekili Salih Koca, Emirdağ Kaymakamı Ali Polat, Çifteler Kaymakamı Aytekin Yılmaz, Bayat Kaymakamı Bedirhan İmamoğlu, Emirdağ, Çifteler, Han, Gömü, Alanyurt belediye başkanları, Eskişehir İl Genel Meclisi Üyesi Emirdağlı Adnan Karamanlı, Çifteler ve Han İl Genel Meclisi Üyeleri, siyasi parti temsilcileri, Eskişehir Orman Bölge Müdürü, Eskişehir ve Afyon Orman İşletmesi Müdürleri, çalışanları, vakıf,

Saygı duruşu, İstiklal Marşı'mızdan...

Muhtarlarımızın halat çekme yarışından...

oda, dernek, federasyon, konfederasyon temsilcileri, bürokrat, işadamı, daire müdürleri geldiler.

Protokolden birkaç kısa konuşma yapıldı. İzmir Emirdağ ve çevresi Kültür ve Dayanışma Derneği Başkanı Ersin Güngör yetkililerden yayla yolunun yapımı için söz aldı.

Orman Bölge Müdürü Nadir Sarıkaya yayla turizmi için çalışmaların başlayacağını söyledi ve müdür beyin talimatıyla halka çam fidanı dağıtıldı. Özellikle Eskişehir'de, Çifteler'de yaşayan işadamı ve bürokratlarımız bizlere maddi ve manevi desteğini hiç esirgemediler.

Ben de şenliğimize katkıda bulunan tüm yetkililere, işadamı ve bürokratlarımıza oymağımız ve derneğimiz adına teşekkür ederim.

2. Başkan Kadir Diker, önümüzdeki yılın Türkmen ağası için gönüllü ağanın kim olacağını duyurdu. Yeni seçilmek isteyen Türkmen ağası kürsünün yanı başına gelmiş, o da Alibeyce'nin mezarı Kı-

da Dans Grubundan...

yievi'nden Kadir Sarıkaya'ydı. Sarıkaya, gelecek yılın yemeğini ben üstleniyorum, yaylamızı şenlendirdiniz. Sizlerle gurur duyuyorum. Daha çok katılım bekliyorum, dedi. Sığracık köyünden ve Eskişehir'de yaşayan eğitim yöneticisi Müzeyyen Tunca da derneğimizin kadın kollarını kurup çalışmalarına var gücümle başlayacağım, dedi. Dernek yönetimi tüm yetkilileri birer plaketle onurlandırdı.

Tepebaşı Belediye Başkanı Dr. Ahmet Ataç'ın iyi dileklerini ilettiği telgrafını, Eskişehir Milli Eğitim Müfettişi Beyköylü Kadir Özdemir'in yayla şenliğine katılmayı çok arzu ettiğini, resmi görevi nedeniyle katılamadığını, saygı ve sevgi dileklerini içeren telgrafını okudum.

Eskişehir'den gelen, sahnelerin parlayan yıldızı sanatçı Mustafa Gökçe, Çifteler'den gelen "Gülüm Müzik" ekibinden sanatçılar İsmail ve Ferhat Kaçan

kardeşler halkı Emirdağ, Eskişehir oyun havalarıyla, türkülerıyla coşturdular. Küçük büyük herkes kaşık oyunu, 'dabandan'la sahnede kendini buldu.

İnsanların yüzüne baktım. Burada paylaşılan sadece müzik değildi. Bizleri bir araya getiren sarsılmaz bağlardan oluşan derin ve sade bir mutluluk vardı. O anda hiç kimse bulundukları yerde değildi. Binlerce yürek alandan yükselen duygulu seslerle uçmuştu... yoksa insanları Avrupa'dan, Eskişehir'den, Afyon'dan, Antalya'dan, Çifteler'den, Emirdağ'dan getiren, şenlik alanını hınca hınç doldurup gönül sarhoşu eden güç ne olabilirdi?... Böyle günlerde birlikte olmayı neden bu kadar seviyor ve özleyorz? Acaba çok uzaklara âdeta saçıldığımız için mi? Yoksa hep birlikte Emirdağ'da, köylerimizde yaşasaydık yine de böyle olabilir miydik!...

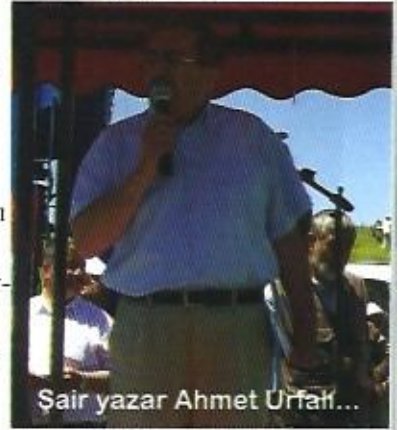
30'dan fazla Emirdağ Türkümüz, ağıtlarımız var. Türkülerimizden biri de bizim Boynuyogunlu oymağının türküsü. Türkünün kaynağı Emirdağ'dan 'Tefçi Saniye' diye tanınan rahmetli Saniye ninemiz. Türkümüzü derleyen de yılların saz ve söz ustası Emirdağlı Hoşafoglu Halil Rıfat Aydemir. İşte Türkümüz;

*Aşağıdan gelen gamış kağnısı,
Üstünde oturan Türkmen yavrusu,
Benim yarım içimizden hangisi?
Hanginize eyleyeyim gönلümü?*

*Aşağıdan yukarıya gelirsin,
Ge bi sarılalım gavur mu olursun,
Asker oldum ben gurbete gidiyorum,
Mektubumu dost elinden alırsın.*

*Yayladan gelirken yorulur muyum,
Ben çoban oğlana vurulur muyum ,
Evde benim nazlı yarım dururken,
Geder de ellere ya olur muyum?*

Saat 17.00 civarında yayla şenliği sonlandı. Yakından ve uzaktan gelen eş, dost ve akrabalar birbirini görmeye fırsat buldular. Anılara daldılar. Dostluklar tazelandı. Gelecek yıla iyi dileklerle bulunmanın keyfiyle ve 7. yayla şenliğinde buluşmanın özlemiyle araçlarla geldikleri yönlerde doğru yollara koyuldu. Arabaların hepsi tepeden yavaş yavaş aştıkça gözden kayboldu.

Şair yazar Ahmet Urfalı...

ALHAN

ALHAN
Gıda ve İht. Mad. San. Tic. A.Ş.

ESKİŞEHİR ŞUBE DEPO
ÖLS.B. 9 CD. NO: 33 ESKİŞEHİR
TEL: 0222 236 21 40 (4 HAT)
FAX: 0222 236 21 44
E-MAIL: eskisehirdeposi@alhangida.com

KÜTAHYA MERKEZ DEPO
ESKİŞEHİR YOLU ÜZERİ 4 KM. NO: 25
KÜTAHYA
TEL: 0274 225 15 30 (6 HAT)
FAX: 0274 225 15 35
E-MAIL: kutahyadepo@alhangida.com

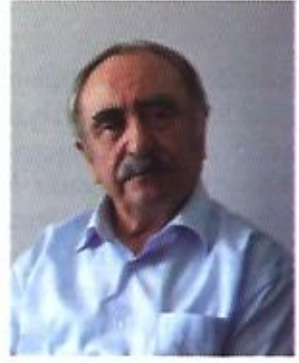
KÜTAHYA MERKEZ DEPO 2
ESKİŞEHİR YOLU ÜZERİ 4 KM.
KÜTAHYA
TEL: 0274 225 15 37
FAX: 0274 225 15 38

EMEK MHL. ERTAŞ CD. 207/B ESKİŞEHİR
TEL: 0222 237 26 65
MER. TEL: 0222 236 21 40
FAX: 0222 237 26 64
E-MAIL: bilgi@alhaninssaat.com

ALHAN
Mimarlık Müh. İnşaat A.Ş.

Emirdağları... Yaylalar...Türküler...

Halil Erenoğlu

Emirdağ denince akla türkü, türkü denince de akla yaylalar gelir. Emirdağları M.Ö.'ki devirlerden beri yaylasıyla ünlüdür. Bu yaylalar en çok Galatlar devrinde anılmıştır. Galatlar Kelt denilen Avrupa'nın en eski halkıdır. Bir bölümü Anadolu içlerine gelip bizim bulunduğumuz bölge dahil işgal etmişlerdir. Uzun zaman bölgenin adı Galatya olmuştur. Bu halk şimdiki Belçikalıların atası olan Belge kavminin de ana halkıdır. Yani bizim bölgede bir vakitler Belçikalıların ataları yaşamıştır. Bu konuyla ilgili küçük bir araştırmayı Köprü dergisinde sunmuştuk. Orada sık sık Galat yaylası deyimi geçer. Bu yaylaların içinde en önemlisi hiç şüphesiz Emirdağlarıdır. Ankara'yı kuşatan Arap ordusuna karşı Bizans imparatorunun Emirdağlarından asker götürdüğü yazılıdır. İmparator da Amoryumlu yani bizim Hisarköylü'dür. O devirde hesapsız davar sürüleri

var. Yün bolluğu nedeniyle dokumacılık çok gelişmiş. Yün boyama işinde de en çok isim yapmış bölge şimdiki Haymana bölgesiymiş. Bu Galat halkının bir bölümü Türkler geldikten sonra Avrupa'ya geri dönmüş. Bugün Belçika'da Flandr bölgesinde gelişmiş olan hayvancılık ve dokuma sanayii bu geri dönen Galatlarla izah ediliyor. Bu dokuma sanayiinin merkezi olan Gent şehri de bu bölgededir. Gent Üniversitesi Arkeoloji Bölümünün Emirdağ'a 50 km. uzaklıktaki Ballıhisar kasabasında kazı yapması da bu eski tarih bilgisi şuuruyla olsa gerektir. Çünkü burada Galatların ana tanrıça bildikleri Kibele'nin kalıntıları var. Antik adı Pesinius. Bizim yaylaların M.Ö. 250 yılından beri bir şöhreti var. Benim bu konudaki yazıma iyi kötü hiçbir eleştiri gelmedi, belki okunmamıştır, belki anlaşılmamıştır. Yalnız o yazıda bir hata olmuş Flandr ana başlıklı Fransızca dördlüğünün Türkçesi dizgi hatası olarak karışık yazılmış. Fransızca bilenler

bu hatanın farkına varabilir. Burada düzeltilmiş olalım. Bizim yaylaların ünü her devirde devam etmiştir. Selçuklu Sultanı Mesut (1115-1155) ve müttefiki Emir Mengücek yaklaşan Bizans İmparatoruna karşı bu dağlarda ordugah kurmuş. Sultan Mesut Sultan Dağlarına, Emir Mengücek de Emirdağlarına yerleşmiş. Bu dağlar da bugünkü isimlerini bu sultan ve emirin sıfatlarından almış. Bu rivayet yaygındır. Bir iki kitap karıştırdım, kesin bilgi bulamadım. Bolvadinli tarihçi Muharrem Bayar'ın kitabında da böyle bir bilgi var. Herhalde araştırmıştır. Emir Mengücek'in bu dağlarda ölünce bölgedeki en yüksek tepeye gömülmesi eski bir gelenek gereğidir. Bu tepeye bugün Emirbaba diyoruz. Ancak Emirdağlarının en yüksek tepesi daha güneyde Emiroğlu doruğudur. Bu tepenin biraz uzakta mevsiminde muhtemelen yaz olması yüzünden en yakındaki yüksek

tepe seçilmiş olabilir. Selçuklu devrinin en önemli vakası sultanlık davasıyla isyan eden "cimri" lakaplı kişinin bugünkü Yedikapı denilen yerde ele geçmesidir. Cimri'nin veziri Karamanoğlu canını kurtarıp kaçmış. Cimri yakalanıp derisi yüzülmüştür. Cimri'nin ordusu galip gelmek üzereyken Yedikapı boğazının üzerindeki tepelerden beş bin

Moğol askeri inip baskınla Cimri'yi yenmiştir. Osmanlı Dönemi tarihçileri de Emirdağlarındaki aşiretlerin yağmalandıklarını yazar. Osmanlı-Karaman savaşlarında Karamanoğulları bir fırsatını bulup Emirdağ yaylasını yağmamıştır. Asıl büyük yağma ise Timur vakasıdır. Ankara Savaşından sonra batıya yönelen Timur ordusu Emirdağlarını talan etmiştir. Ünlü yazar Refik Halit Karay atalarının bu yağmadan kaçtığını hikaye eder. Bu tarihçeye son bir nokta koyalım. Kurtuluş savaşıyla ilgili bir yedek subayın anıları var. Büyük Taarruzdan önce bilhassa Bolvadin bölgesindeki askeri süreçten

bahsederken Emirdağlılarından külliyetli miktarda ot biçtiklerini yazıyor. Dağlardaki ot bolluğunu ve kalitesini öve öve bitiremiyor. Yaylaların çileli hayatının öteki yüzü Türkülerdir. Karacaoğlan'ın bile bu dağlardan geçtiğini şu dizelerden anlıyoruz.

Emirdağlarına kara gidelim

Ayvadan usandık nara gidelim

Ömrü gönül eğleyecek güzel aramakla geçen bir aşık ancak Karacaoğlan olabilir. Bu gönül işleri için bizim yaylalar en sıcak yatak olmuştur. Çünkü şehir hayatında kapalı ortamda insan kendini kısıtlanmış hissediyor. Sevgi gibi zaptı zor bir heyecan açıklık ve ferahlık ister. İşte bu sebeple yaylalar özgürlük yurdudur.

Yiğit ol sevdiğim yaz var yayla var.

dizesi boşuna söylenmemiştir. Nice kuş yuvasını örtüsü altında gizleyen canlı coğrafya, husumete hedef olmuş talihsiz aşıklar için de daima bir sığınak yeridir. Yaylada sevginin sağlıklı bir şekilde gelişmesi için her fırsat vardır.

Fadime'yi doru taya bindirdim,

Emirdağ yaylasına indirdim.

Kaçırdığı kızı dağların hilesiz hurdasız sinesine indiriyor. Gençlerin yayla zamanını beklemesi bışuna değildir.

Musçalı'nın yaylaları yazları,

Gölcüklerin ırgınları sazları,

Bir daş duldasında diz üstü gelip,

Sevdiğine ayna tutan kızları...

Güneş ışığı yüzüne yansıyan delikanlının duyduğu heyecanı hangi SMS hissettirebilir. Bu sebeple delikanlı ne diyor:

Yeşil ayna sokundun mu beline

Beni öldürsünler senin yerine...

Yaylada her şey heyecan vericidir.

Alaycığı tutmuş Gölcük düzüne

İnek sağar dana bağlar dizine...

Şehirde inek sağan kız sadece iş gören bir kızıdır; ama yayladaki görüntü hemen şiire yansıyor. Geçmişte bu güzellikler çok yaşanmıştır.

Elde mızrak gibi çekme değneği

Tekmil yayla düzü cirit oynadı.

Kuzu seçme vakti kızlı oğlanlı

Seni çok severdik Emirdağlı...

Velhasıl yaylalar bir güzellikti.

Çiçekli yaylanın gülü kokardı

Yoylu kızlar zîlifine takardı

Haceloğlu'ndan Karaçamur'dan

Yellibel'in karlı suyu akardı...

Bu güzelliklerin bazen ani üzüntülere dönüşmesi yayla hayatının özelliğidir.

Gerali'nin Gırveli'nin günleri,

Gölcük yaylasında deve çanları,

Çıvgın gelmiş cıvır davarlar buymuş,

Mahaboğlu erken kırpılmış yünleri.

Ortada bir şey yokken hava birden patlar, çıvgın denen şiddetli bir dolu sağanağı olur ve yeni kırılmış bilhassa keçiler telef olurdu. Bu fırtına sürecinin ardından çetin bir hayat mücadelesi başlardı. Geçmişte yaylada birlikte ılgın topladığım kızlardan birini uzun yıllar sonra gördüğümde şöyle demiştim: "*Neydi o çektiğimiz irezillikler.*" Şimdi şehir hayatının verdiği rahatlığı yaşayanlar eski günleri böyle anıyor. Ama bugünkü güzel türkülerin kaynağı o meşakkatli ve çileli yayla hayatıdır.

Topağevler serin olur yatmaya,

Posta bulamadım mektup atmaya...

Askerdeki sevgilisine yayladan ancak böyle sesleniyor. Türküler malum heyecan işidir. Her heyecan, insanı düş dünyasına götürmez. Bazen de kanadı kırık kuş gibi çırpındığı olur. Kaza, cinayet ve şehitlik gibi olayların getirdiği heyecan anaları hem ağlatır hem söyletir. Bu ezgilere ağıt diyoruz. Bizim Emirdağ'da ağıt geleneği de oldukça yüküldür. Her ölüm o hane için acı bir süreçtir. Ancak bazı ölümler vardır ki toplumu derinden etkilemiştir. Benim bildiğim iz bırakan en eski ölüm Yusuf Beyin oğlu Hayri Bey cinayetidir. Bu Hayri Bey, Yusuf Beyin herhalde büyük oğluydu; çünkü diğer kardeşleri ağa sıfatlı. Şimdiki mezar yolu üstünde Köleler'in evleri civarında öldürülmüş. Sanırım bir kadın işi var. Hayri Beyle ilgili bir ağıt duymadım. Yusuf Beylerin Suvermez'e göçmelerine neden olan hadise belki de budur. Daha sonraki yıllarda Kuvayı Milliye devrinde öldürülen Garüseyin (Kara Hüseyin) vakası da türküsü olan bir hadisedir. Garüseyin eşkiya olsa da ölümü çok acı olmuştur. Affedileceğim diye dağdan inmiş ve öldürülmüştür.

Aman Arif Beyim öldürme beni,

Mermer direklere sardırma beni...

Daha sonra Gıldolak'ın ölümü destan konusu olmuştur. Gıldolak sanıldığı gibi haydut falan değildir. Sevdiği kız uğruna elini kana bulamış, dağlara sığınmıştır. Suvermezli Bayram Türkmen'den duymuştum. Bayram Türkmen çok az konuşan ve doğru söz söylemeye dikkat eden bir kişiydi. Gıldolak adı geçince, şöyle dedi, "Bu Gıldolak zavallının biriydi" yani bir kader kurbanıydı demek istedi. Bizim rahmetli Cevat Abbas'tan dinlemiştim." Ben Yellibel'in eteğinde kuzu güdüyordum, yeni yetmeydim. Köpeklerin havlayarak koştuğu tarafa baktım. Uzun boylu bir adam, elinde mavzer göğsü fişeklikli. Köpekleri susturdum yanına gittim, bir taş üstüne oturdu. Bak yeğenim, ben Gıldolağım. Candırma bir gün beni bulup vuracak. Bu dağlarda türkümü söyle ". Gerçekten çok acıklı bir Gıldolak türküsü vardır...

Gıldolağın eğlencesi Garataş,

Ne ana var, ne baci var, ne gardaş,

Beşli mavzer oldu bize arkadaş,

Alınan avlandım ona yanarım.

Gıldolağın belli olmuş izleri,

Gurşun değmiş dutmaz olmuş dizleri,

Gaça gaça genç ömrünü tüketmiş,

Bir derede açık gitmiş gözleri...

Bu hadisenin tarihi 1926 ya da 1927 olabilir. Bu tarihi Cevat Abbas'ın doğum tarihi ile ilişkilendirip hesapladık. Tarih biraz farklı olabilir.

Büyük yankı yapan bir başka ölüm de Cerci'nin vurulmasıdır. Bacısı Topakkız'ın yakıldığı ağıt Emirdağ ağıtları içinde yer almıştır.

*Çayır çimen oldu Yarımcı düzü,
Gövel ördeğine benziyor gözü,
Yeyince kurşunu tutmamış dişi,
Gurbanlar olurum babamoğluna...*

Bu ölüm tarihi 1928 olsa gerektir. Anam şöyle derdi. Sen Cerci öldükten altı ay sonra doğdun.

Bu acı ölümler sırasında Bayram Bey var. Ben bu Bayram Beyi tanıdım. Babamın yanına sık gelirdi. Bay ve bayan sözleri yeni yerleşiyordu. Babam hep şaka yollu "baybayram" derdi. 1947 yılında bir cinayete kurban gitti. Hayat dolu bir adamdı. 1939'da ayakla rında çizme, elinde kamçı, yaylada gördüm, kabına sığmaz bir adamdı. Ağıt

*Yukarıda karyolası kurulu,
Pijaması başucunda dürülü,
Duvarında cam saati kurulu,
Seni döndürdüler Cerci dayıma...*

Emirdağ'da ağıt halka mal olmuş son cinayet kurbanı Tevfik Özturun. Gencecik sevgi dolu bir adamdı.

*Şu Emirdağ'nda acenta açtım,
Ecelin elinden Aydın'a kaçtım,
Aydın çöllerinde kanımı saçtım,
Bu benim halimi gören ağlasın...*

Bu bahsi bitirirken bazı türkülerin değiştirildiğini ve yanlış söylendiğini açıklamak gerek. Türkülerin sözünü değiştirmek söz sahibine karşı saygısızlık olsa gerek. Ortaokula başladığım sene Afyon'da Arif Beyin pansiyonunda benden iki üç sınıf ileride Bayatlı Mehmet Aydın isimli öğrenci vardı. Çok fakirdi, pansiyon müdürü bütün angarya işleri ona yüklemişti. Mehmet Aydın çok bunalırdı. Bazen kaderine isyan eder, söylenirdi. Halinden şikayet ettiği için adı komüniste çıkmıştı. O devirde komünist demek aforoz gibi bir şeydi. İşte bu Mehmet Aydın'ın o günlerde yazdığı bir dörtlük, kendi kendine dertlenmesinin bir ürünüydü. Sonradan ünlü bir türkü oldu. Ben aslını yazıyorum. Şimdilerde biraz farklı söyleniyor...

*Gıclar da ganlı boyraz gıclar,
Yüreğime düştü goygun acılar,
Gaterlenmiş suya gider sucular,
Sucular içinde sucum var benim...*

Şimdi Mehmet Aydın kitaplar yazmış araştırmacı ve ünlü bir edebiyat adamıdır.

Gene ortaokula yeni başladığım yıllarda yeni bir türkü duyuldu. Alman harbi günleriydi. Giden dört yıl askerlik yapıyordu. O zamanlar yayla hayatı çok canlıydı. Emirdağ'dan ayrılan asıl yaylalardan ayrılıyor de-

mekti. Bu türkü şöyleydi:

*İşte ben gediyom gal Emirdağ'ı,
Ataşlar düşsün de yan Emirdağ'ı,
Ardı mor belikli gözel kızları,
Bu yıl da sinene sar Emirdağ'ı...*

Demek ki Emirdağ'ı yaylası aşıkların sevdiklerini emanet edip gittikleri bir mekandı. Bu türkünün sahibini ben tanıdım. Gurucalı Garaköse'nin oğlu Osman diye biriydi. Bu türkü de değişik söyleniyor.

"Al Fadimem" türküsü de aslından farklı söyleniyor. Türkü, **Namazını kıl Fadimem**, diyor, "**Gül yüzünü yu**" şeklinde değiştirmişler. **Evlerinin önü karakoldur**, diyor, "**Yolun sonu karakoldur**" yapmışlar. Eskiden iki jandarma yan yana devriye gezerdi, bu gezginci bir karakoldu. Türkü onu kastediyor.

Bazı türküler var ki özgür halinde okumak sakıncalı olabilir. Türkü yakan ne bilsin bir gün radyoda, TV'de türküsünün ilan edileceğini. Bizim halkımız malum her şeyi adıyla sanıyla apaçık söyler. Ne de olsa topluma dönük sözlerin bir sosyal sınırı var.

*Ah bilemedim yaylanızın yolunu
Saçın uzun bağlasınlar kolunu
Eğer anan seni bana vermezse
Yemin ettim, çalacağım donunu...*

Türkünün aslı böyledir. O zamanlar diz bezi denen ağzı büzük uzun ve düzgün bir şalvar giyilirdi. Öyle Bolvadin şalvarı gibi değil. Hâlâ sayayla folklor giysisi olarak kullanılıyor. Aşık bu diz bezini dalbarda asılı iken çalmayı düşünmüş olabilir. Artık bu yayla coşkusu tarih oldu... o devir böyle bir hayattı. O günleri görenler için geçmiş hazin bir hatıradır.

*Her şey bihoş kırık dökük,
Calba ısgın yavşan kekik,
Dönmüş her yanları sökülük,
Öksüz çocuk hallerine....*

Dahası var, bugün hemşehrimiz Emir Kır Bürüksel'de bakan oldu diye seviniyoruz. Emirkır'ın soyu Geçili'lidir. Emir'in atalarının yaylası Dereyayla, bugün Bolvadin toprağıdır. Emirdağ'a 10 km. Bolvadin'e 30 km. Avrupa iyi güzel de oraya tutkuyla yüzümüzü dönüp kendimizi kaptırınca yaylalar Bolvadin köylüsüne mera oldu.

Adaçal'a dışarıdan gelip bilmem kaç seneliğine zapdedilen kırıp kırıp satılan sahipsiz bir yer oldu. Halbuki Adaçal'ı Emirdağ için tarih coğrafya ve kültür olarak bir değerdir. Emirdağ'ın iklimini bile etkiler. Zamanla Adaçal'ı bitecek, işte o zaman zalım boyraz Emirdağ'ın içinden esip o meşhur türküyü sahiden söyletecek.

Not: yazıdaki ağıt dizeleri Ömer Faruk Yıldızkaya ve Metin Akın'ın kitaplarından alınmıştır.

Bu hadisenin tarihi 1926 ya da 1927 olabilir. Bu tarihi Cevat Abbas'ın doğum tarihi ile ilişkilendirip hesapladık. Tarih biraz farklı olabilir.

Büyük yankı yapan bir başka ölüm de Cerci'nin vurulmasıdır. Bacısı Topakkız'ın yaktığı ağıt Emirdağ ağıtları içinde yer almıştır.

*Çayır çimen oldu Yarımca düzü,
Gövel ördeğine benziyor gözü,
Yeyince kurşunu tutmamış dişi,
Gurbanlar olurum babamoğluna...*

Bu ölüm tarihi 1928 olsa gerektir. Anam şöyle derdi. Sen Cerci öldükten altı ay sonra doğdun.

Bu acı ölümler sırasında Bayram Bey var. Ben bu Bayram Beyi tanıdım. Babamın yanına sık gelirdi. Bay ve bayan sözleri yeni yerleşiyordu. Babam hep şaka yollu "baybayram" derdi. 1947 yılında bir cinayete kurban gitti. Hayat dolu bir adamdı. 1939'da ayakla rında çizme, elinde kamçı, yaylada gördüm, kabına sığmaz bir adamdı. Ağıt

*Yukarıda karyolası kurulu,
Pijaması başucunda dürülü,
Duvarında cam saati kurulu,
Seni döndürdüler Cerci dayıma...*

Emirdağ'da ağıt halka mal olmuş son cinayet kurbanı Tevfik Özturun. Gencecik sevgi dolu bir adamdı.

*Şu Emirdağ'nda acenta açtım,
Ecelin elinden Aydın'a kaçtım,
Aydın çöllerinde kanımı saçtım,
Bu benim halimi gören ağlasın...*

Bu bahsi bitirirken bazı türkülerin değiştirildiğini ve yanlış söylendiğini açıklamak gerek. Türkülerin sözünü değiştirmek söz sahibine karşı saygısızlık olsa gerek. Ortaokula başladığım sene Afyon'da Arif Beyin pansiyonunda benden iki üç sınıf ileride Bayatlı Mehmet Aydın isimli öğrenci vardı. Çok fakirdi, pansiyon müdürü bütün angarya işleri ona yüklemişti. Mehmet Aydın çok bunalırdı. Bazen kaderine isyan eder, söylenirdi. Halinden şikayet ettiği için adı komüniste çıkmıştı. O devirde komünist demek aforoz gibi bir şeydi. İşte bu Mehmet Aydın'ın o günlerde yazdığı bir dörtlük, kendi kendine dertlenmesinin bir ürünüydü. Sonradan ünlü bir türkü oldu. Ben aslını yazıyorum.

Şimdilerde biraz farklı söyleniyor...

*Gıcılar da ganlı boyraz gıcılar,
Yüreğime düştü goygun acılar,
Gaterlenmiş suya gider sucular,
Sucular içinde sucum var benim...*

Şimdi Mehmet Aydın kitaplar yazmış araştırmacı ve ünlü bir edebiyat adamıdır.

Gene ortaokula yeni başladığım yıllarda yeni bir türkü duyuldu. Alman harbi günleriydi. Giden dört yıl askerlik yapıyordu. O zamanlar yayla hayatı çok canlıydı. Emirdağ'dan ayrılan asıl yaylalardan ayrılıyor de-

mekti. Bu türkü şöyleydi:

*İşte ben gediğim gal Emirdağ'ı,
Ataşlar düşsün de yan Emirdağ'ı,
Ardı mor belikli gözel kızları,
Bu yıl da sinene sar Emirdağ'ı...*

Demek ki Emirdağ'ı yaylası aşıkların sevdiklerini emanet edip gittikleri bir mekandı. Bu türkünün sahibini ben tanıdım. Gurucalı Garaköse'nin oğlu Osman diye biriydi. Bu türkü de değişik söyleniyor.

"Al Fadimem" türküsü de aslından farklı söyleniyor. Türkü, **Namazını kıl Fadimem**, diyor, "**Gül yüzünü yu**" şeklinde değiştirmişler. **Evlerinin önü karakoldur**, diyor, "**Yolun sonu karakoldur**" yapmışlar. Eskiden iki jandarma yan yana devriye gezerdi, bu gezginci bir karakoldu. Türkü onu kastediyor.

Bazı türküler var ki özgür halinde okumak sakıncalı olabilir. Türkü yakan ne bilsin bir gün radyoda, TV'de türküsünün ilan edileceğini. Bizim halkımız malum her şeyi adıyla sanıyla apaçık söyler. Ne de olsa topluma dönük sözlerin bir sosyal sınırı var.

*Ah bilemedim yaylanızın yolunu
Saçın uzun bağlasınlar kolunu
Eğer anan seni bana vermezse
Yemin ettim, çalacağım donunu...*

Türkünün aslı böyledir. O zamanlar diz bezi denen ağzı büzük uzun ve düzgün bir şalvar giyilirdi. Öyle Bolvadin şalvarı gibi değil. Hâlâ sayayla folklor giysisi olarak kullanılıyor. Aşık bu diz bezini dalbarda asılı iken çalmayı düşünmüş olabilir. Artık bu yayla coşkusu tarih oldu... o devir böyle bir hayattı. O günleri görenler için geçmiş hazin bir hatıradır.

*Her şey bihoş kırık dökük,
Calba ısgın yavşan kekik,
Dönmüş her yanları sökülük,
Öksüz çocuk hallerine....*

Dahası var, bugün hemşehrimiz Emir Kır Bürüksel'de bakan oldu diye seviniyoruz. Emirkır'ın soyu Geçili'lidir. Emir'in atalarının yaylası Dereyayla, bugün Bolvadin toprağıdır. Emirdağ'a 10 km. Bolvadin'e 30 km. Avrupa iyi güzel de oraya tutkuyla yüzümüzü dönüp kendimizi kaptırınca yaylalar Bolvadin köylüsüne mera oldu.

Adaçal'a dışarıdan gelip bilmem kaç seneliğine zapdedilen kırıp kırıp satılan sahipsiz bir yer oldu. Halbuki Adaçal'ı Emirdağ için tarih coğrafya ve kültür olarak bir değerdir. Emirdağ'ın iklimini bile etkiler. Zamanla Adaçal'ı bitecek, işte o zaman zalım boyraz Emirdağ'ın içinden esip o meşhur türküyü sahiden söyletecek.

Not: yazıdaki ağıt dizeleri Ömer Faruk Yıldızkaya ve Metin Akın'ın kitaplarından alınmıştır.

AKADEMİ DERSHANESİ

**YGS - LYS
HAZIRLIK**

**ARA
SINIFLAR**

**"Eğitim Ciddi Kurumların İşidir."
"21 Yıllık Tecrübemizle Yanınızdayız."**

Tel : 220 35 37 - 221 70 09 Fax : 221 65 67 GSM: 0530 668 19 84

İki Eylül Cd. Başan Sk. No: 2 (Tramvay Çarşı Durağı)

email : akd_akademi @ hotmail.com

<http://www.akademi.ailesiyiz.biz>

Köprü'ye Sahip Çıkalım

Gazi Durusu
Yazar

Köprü şirin ilçemiz Emirdağ'da yayın hayatına başladı. Emirdağ'dan Afyon'a, Eskişehir'e, Ankara'ya, İstanbul'a, İzmir'e, Bursa'ya, Antalya'ya, Belçika'ya, Avrupa'ya hatta dünyanın her yerine uzanacak nitelikte bir dergi.

Köprü'yü Emirdağlılar Vakfında şair yazar Özcan Türkmen "Emirdağ" dergisi yazarlarına dağıttı. İlk iki sayıyı ben de aldım. Dergilerin ikisini de keyif alarak okudum. Dergi içerik, dizgi ve baskı yönüyle mükemmel olmuş. Sanırım aceleye gelmiş, sadece redaksiyon hataları var. Olsun. Gelecek sayılarda o hataların giderileceğine inanıyorum. İstenirse, baskıdan önce bana verilirse düzeltmelerini iyice yaparım. Ortaya yine de güzel bir çalışma çıkmış. Renkli kuşe kağıda basılmış, cıvı cıvı bir dergi.

Dergi ya da kitap basmak her babayiğidin harcı değil. Derginin her sayfasında emek var. Dergiye her aşamasında emek veren editör Mustafa Koyuncu'yu, genel yayın koordinatörü Mehmet Emin Kalender'i öteki emeği geçenleri, yazarları ve dergiye reklam vererek maddi katkı sağlayan herkesi takdirle karşılıyorum. Yürekten kutluyorum. 3 ayda bir çıkan Köprü'nün ilk 2 sayısı ocak 2012'de çıktı.

Mustafa Koyuncu "Başlarken" yazısında, Belçika izlenimlerini, Koyuncu Köprü'nün amacını tattı, akıcı bir üslupla anlatmış. Köprü'nün sadece doğruları tarafsız bir gözle okurlarına sunulduğunu, yorumu okurlara bıraktığını söylüyor. Sayın Koyuncu kalemine, yüreğine sağlık.

Üçüncü sayfada ilimiz Afyonkarahisar Valisi Sayın İrfan Balkanhoğlu'yla kısa bir söyleşi var. Sayın Vali, Belçika izlenimlerini, Emirdağ yaylalarının turizme açılabilmesi için çalıştıklarını, yaylaların doyumsuz güzelliklerini dünyaya tanıttıklarını belirtiyor. Biz de Eskişehir'de yaşayan Emirdağlılar Vakfı'nda gönüllü edebiyat, sanat insanı olarak üzerimize düşeni yapmayı arzuluyoruz.

5. sayfadan 9. sayfaya kadar Emirdağımızın gururu, kalem ustası, ressam, şair, yazar Adnan Durmaz'ın "Anadolu Kilimi Emirdağ" başlığıyla bilimsel bir yazısını okudum. Durmaz, Emirdağ kilimlerindeki motifleri Emirdağ türküleriyle destekleyerek anlatmış. Sürükleyici, etkileyici, yoğun anlatımlı bir yazı.

Ben de hem etkilendim, hem de geçmişe yolculuğa çıktım. Emirdağ'ı Emirdağ kilimleriyle anlatırken Karacalar köyünden Kepaze'nin Nuri adıyla bilinen Nuri İn'den yazdığı dörtlüğü paylaşmak istedim sizlerle.

*"Ben de geder oldum el başıma derildi,
Ulen getme ! deyin yar boynuma sarıldı,
Bize de gismet gurbet elden verildi,
Beri gel yörü gel al yazmam da suna boylum."*

Derginin tam 4 sayfası ilçemizin Belediye Başkanı Sayın Cengiz Pala'ya ayrılmış. Pala, Avrupa'da yaşayan Emirdağlıların ilçeye geldiklerinde onları sıcak, dost eliyle karşıladıklarını, gurbetçilerimizin gezip dinlenebileceği iyi bir ortamı hazırlamaya çalıştıklarını belirtiyor. Sayın başkanımıza bu konudaki samimiyetinden ve çabalarından dolayı teşekkür ediyorum.

20, 21, 22. sayfalar Belçika-Gent Belediye Başkan Yardımcısı Resul Tapmaz'a ayrılmış. Resul Tapmaz da Belçika'da yaşa-

yan Emirdağlı "sessiz çoğunluk" diye nitelendirdiği gurbetçilerimizden gurur duyduğunu, onların her türlü sorununu çözmeye hazır olduğunu vurguluyor. Ben de kendisini alkışlıyorum.

24. sayfada Nezahat Namı'dan söz ediliyor. Nezahat Namı Çaykışla köyünden. Belediye başkan yardımcılığına seçilen "ilk bayan" özelliğini taşıyor. Kendisiyle gurur duyuyoruz.

İlerleyen sayfalarda önemsenen ve dergide yer verilen üç isim daha var. Hakkı Kubat, Veli Yüksel, Gulabi Kubat. Üç ismin de farklı özellikleri, güzellikleri var.

38. sayfa "Şiir Tatında" başlığını taşıyor. Şair Şükrü Türkmen'in, Cem Eren'in, Ahmet Alha'nın şiirleri var. Duygulu, lirik gurbet şiirleri... Şairlerimizin yüreğine sağlık, okumanızı diliyorum.

39. sayfada araştırmacı yazar Halil Erenoğlu'nun "Aptil-Aptil" başlığıyla nefis bir yazısı var. Okumanız temennisiyle...

40 ve 41. sayfalarda "Emirdağ Yaylaları Keşfedilmeyi Bekliyor", 42. sayfada "Umutlu Yarınları Emirdağ!" başlıklarıyla farklı konulara değinen Mehmet Emin Kalender'in yazılarını okuyorum. Her iki yazının içeriğini çok beğendim. Bu yazıları okumak isterseniz

www.emirdag-gen.tr adresinden okuyabilirsiniz.

M. Emin kardeşimin kalemine, yüreğine sağlık. Başarılarının devamını diliyorum.

44. sayfada Güler Turan, Özgür Denizli; 45 ve 46'da halk ozanı Fakı Edeer, 48'de İzzet Uluç Yöner, 49'da "Brüksel'de Arabaşı" gecesi, 51 ve 52'de Son Gurbetçi Yunus Koç'un yazı ve çeşitli konularda değerlendirmelerine yer verilmiş.

Köprü'nün 2. sayısını daha çok beğendim. Bu sayıda da birbirinden ilginç konularla dolu, yine 56 sayfa hacimli bir dergi olmuş.

Bazı yazı başlıklarını sunayım sizlere. Kapak resmi yine Adnan Durmaz'dan. Mustafa Koyuncu "Nasıl Bir Köprü?", Şükrü Sağlam, Psikolog Ülkü Dursun gibi önemli isimlerin farklı başlıklarda yazıları var. Adnan Durmaz "Köprü" yazısında "Hepimiz bazen o kadar yakınlaşırız ki dostluğumuzu ya da kardeşliğimizi hiçbir şey engellemiyormuş gibi görünür, bizi ayıran küçük bir köprü vardır hepsi o kadar. Bu köprüyü geçip bana gelir misin, desem işte o anda suskun kalırsın. O andan itibaren aramıza dağlar ve azgın nehirler girer." diyor.

Emirdağ Ticaret ve Sanayi Odası Başkanı söyleşi yazısında "Emirdağ'dan başka Emirdağ yok" sözüyle ilçemizin önemli bir merkez olduğunu vurguluyor. Dergide Veli Yüksel, Ferdi Öztürk, Halil Erenoğlu, Ali İhsan Denizli, yazar Huriye Saraç, Halil Rifat Aydemir, Özgür Denizli, Güler Turan, Şükrü Çivrilili gibi birbirinden değerli adlar ve bu adlarla ilgili yazılar yer alıyor.

Emirdağ- Belçika arasında kurulan bu "Köprü" de tüm okurlarımızın Köprü'nün yaşaması için maddi ve manevi desteğinin sürekliliğini diliyorum. Ben de Köprü'ye hangi alanda olursa olsun destek olmaya söz veriyorum.

Dergide emeği geçenleri tekrar kutluyorum. Haydi gelecek sayılara!..

K KARAMANLILAR

MOTOR & LPG OTOGAZ SERVİSİ

Tofaş Oto

Motor Bakım Servisi

ATIKER

ECOTECH
recycling

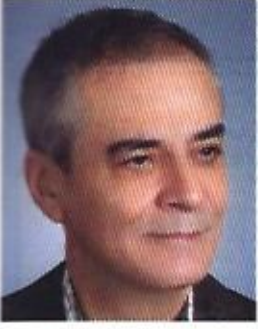
TOMASETTO ACHILLE
completamento per LPG & CNG sistemi

Eskişehir Yetkili
Bayii ve servisi

Adnan KARAMANLI

Sanayi Çar.Türkler Sk.No 44 Esk.
Tel: 237 19 97 Gsm:0 533 393 59 28

Merhum Ahmet Fazıl Sezer'in Kendi Kaleminden Hayatı...

19.06.1948 tarihinde Afyon'un Emirdağ ilçesinde Hacı Ömer, Hacı Fadime çiftinin 5 çocuğu olarak doğdum. 1954 yılında tüm ailemiz Eskişehir'e göç etti. 1956 yılında Fatih Sultan Mehmet ilkokulunda tahsil hayatına başladım. O günlerde okullar sabahçı ve öğlenci olarak iki öğretim yapıyordu. Ben okul dışında babamın manifatura mağazasında çalışıyordum. İlkokuldan sonra Battalgazi Orta Okulu'nu bitiremeyip ayrılarak ticaret hayatına başladım. Okulu bitirememek hâlâ içimde ukdedir. 20 yaşına kadar manifaturacılık, otobüsçülük ve inşaat işleriyle uğraştım. 20 yaşında Hava Kuvvetlerinde askerliğimi yaptım. Askerlik dönüşü eşim Hatice Sezer ile evlendim. Hale, Hande

ve Özden dünyaya geldiler.

1988 yılına kadar İstanbul ve Eskişehir'de arsa ve inşaat işleriyle uğraş verdim. 1988 yılında Antalya Manavgat ilçesindeki Side bölgesine ilk oteli yaptım. Daha sonra 1996 yılında okulumu inşaa ettirip Milli Eğitimize armağan ettim. Şu anda Side bölgesinde aile şirketine kayıtlı 4 otelimiz bulunmaktadır. Otellerimde 500 kişi çalışmaktadır. (Bu sayı şimdi 750 kişidir) Bu yıllar içinde iki kızım evlilik yaptı. Bunlardan Balın, Eylül ve Ahmet Pekcan dünyaya geldiler.

Merhuma Allah'tan rahmet diler, kederli ailesine taziyelerimizi sunarız.

Emirdağ Dergisi

DAVULGA BELEDİYESİ KIZDOĞDU YURDUNDA ŞÖLEN DÜZENLEDİ

Emirdağ'a bağlı Davulga Belediyesi tarafından düzenlenen Yayla Şenliği renkli görüntülere sahne oldu. Davulga Kızdoğdu Yaylası'nda gerçekleşen şenliğe İlçe Kaymakamı Ali Polat, Emirdağ Belediye Başkanı Cengiz Pala ve Eşi Dudu Pala, Davulga Belediye

Başkanı Salih Gündoğan ve yüzlerce vatandaş katıldı.

Yöresel oyun havalarıyla başlayan şenlikte farklı köylerden yayla şenliğine gelen vatandaşlar gönüllerince eğlenip eskiye olan özlemlerini bir nebze olsun giderdiler.

Ceylan ÇİLDİR (Ceylan Turizm)
İsmail ÇİLDİR Bahadır ÇİLDİR

İnşaat ve Gayrimenkul Sektörünün Güvenilir Adresi

Öğretmenler (Savaş) Cad. No:8/A ESKİŞEHİR

Tel: 0 222 224 26 28

Cep: 0 532 242 78 77

www.cildiryapi.com

www.cildirinsaatemlak.com

Umutoğlu Düğün Sarayı

2008'den Beri

*Kalitemizle...
Hizmetimizle...
Fiyatımızla...*

FARK VAR

Yemekli
Yemeksiz Tüm
Organizasyonlarınızda
HİZMETİNİZDEYİZ

Saraylara layık bir düğün düşünüyorsanız,
1000 kişilik klimalı salonumuzla...

Bilgi ve Rezervasyon İçin

221 23 23

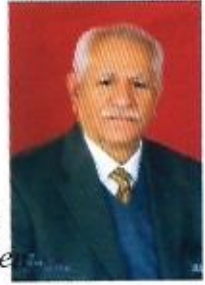
0 539 956 65 02

Emek Mh. Ertaş Cd. No: 69 Eskişehir

Emirdağ Kabristan Yolundaki Motorize Birliklerin Öncüsü

İlhami ÖZER

Emekli Öğretmen

1950'lerin ilk çeyreğindeki yılların birisindeydik. Öğretmen arkadaşlarımızdan H. İbrahim Kireç Beyin vefat ettiğini öğrendim. Elbette çok üzüldük. Çünkü H.İbrahim Bey başka bir öğretmendi. Dili, sohbeti ve mesleki tecrübesindeki örnek birikimleri ile öğrencilerinin olduğu kadar meslektaşlarının ve velilerin de ilgi odağında bir eğitimeydi. Kendisini hasta yatağında-yken Suvermez köyündeki evinde ziyaret etmiştim. O hasta halindeyken dahi, üstüne üstüne üşüşen çocuklara espri yaparak "Galiba bunlara bir şeyler malum oluyor" diyerek hastalığının uzun sürmeyeceğini ima etmeye çalışarak bizi de üzüyordu. O zamanlar cenazeleri omuzumuzda mezara kadar taşıyarak götürüp defnederdik. İşte ben Emirdağ kabristanını o zaman görmüştüm.

Hiç unutmuyorum; Kaybettiğimiz merhum İbrahim Beyin cenazesini kabre götürürken eşi hanımefendi kardeşimin çırpınışları, cenazeyi taşıyan büyük kalabalığın ardından âdeta yuvarlanır gibi gözyaşları eşliğinde bağırıp çağırarak takip edişleri şimdi hâlâ gözümün önündedir. Her ikisine de Allah rahmet eylesin.

Emirdağ halkının tam bir vicdan ve merhamet bütünlüğü içinde pırıl pırıl insanlardan oluştuğunu bilmeyen yoktur. Acı dolu günlerin insan ruhundaki karmaşayı bu insanların etrafını sarıp sarmalamaları, o anki zorlu dakikaların verdiği güçlüklerin peyderpey düşmesine medar olur. Emirdağ halkı gerçekten bu davranışında çevreye örnek teşkil eder. Benim Emirdağ'da uzun, upuzun yıllar öğretmenlik yapmama merhum Ahmet Donmaz ve rahmetli eşi Gökkız abla ile Donmazların tamamından gördüğüm insanlık anlayışları sebep olmuştur. Ayrıca Emirdağ kabristanına verdiğim üç can dolayısıyla hepsinden gördüğüm Emirdağ vefakârlığını son nefesime kadar unutamam.

Önceki yıllarda cenazeleri bedenimizde taşıyarak ebedi mekanlarına bırakıp dönerdik. Ayaklarımızı sürüye sürüye uzunca yolda bazılarımız yorularak rahatsızlanırdı. Ama şimdi öyle mi?... Cenaze arabaları ve onu takip eden eşin dostun sayısız, şahsi otomobilleri. Yani şimdi cenazelerimizi motorize birlikler eşliğinde pratik ve kolay biçimde götürüp dönüyoruz.

Emirdağ'da cenazelere sahip çıkma geleneği bir başkadır. Unutulmaz sandığımız o naçar durumdaki acılarımız sırasındaki Emirdağ insanının gösterdiği yakınlık esnasında aldığınız manevi güç, ızdırabınızın silinmesinin yegâne sebeplerin en başındakidir. Bu motorize birliklerinin içinde herkesin tanıdığı bir zat var ki

bu zat-ı, cümle alem yakından bilir, tanır ve sever. Çünkü bu zatın üçten fazla kapalı arabası var. Bu arabalarla Ankara, İstanbul ve Antalya şehirlerindeki havaalanlarına müşteri taşır. Yabancı ülkelere gidip dönenleri bize ulaştırır. Herkesin takılıp kaldığı bazı konuların evrakına bir göz atarak işlerinin yokuşta kalıp kalmayacağına yönelik pratik bilgiler verir. Çok kere tereddütlü olduğu müşterilerine yardımcı olduğu birer hakikattir. Gidiş dönüşlerde yolcularını sıkırmaz, yormaz, bıktırmaz. Yürüyüşü çingı gibidir.

Emirdağ'daki cenazeleri şehir anonslarından işitmişse mutlak surette ama mutlaka arabalarını kabre eş dost taşıması amacıyla çarşı cami civarına park ettirir. Bazen arabalarının tamamını bazen de birkaçını sırayla durdurup cenaze namazından çıkacakları beklemeye başlar. Gelen biner, gelen biner ve çoğu zaman ben de binerim. Latifeyi seven birisi olduğu için yakın arkadaşlarına kanat vurmaktan edemez. Kimdir bu? Biliyor musunuz?

Şoför Zafer... "Kolsuzun Zafer" de diyorlar. Cenazelere gösterdiği ilgi elbette cenaze sahiplerini kendisine minnettar ediyor. Böylesine bir fedakârlığı nerede görebiliriz. Mümkün mü?... Adam yakığı benzine benzini demiyor. "Su mu yakıyor bu araba arkadaş" da demiyor. Köylere bile cenaze götürdüğünü biliyorum. Şoför Zafer'e sonsuz teşekkürler. İyiye, güzele ve doğrulara örnek olması bizi kendisine minnettar etmiştir. İşte kabristan yolundaki motorize birliklerin öncüsü bu zattır.

İşte insan yüreğini esir edebilen bir durum olduğunu anlayan diğer firmalar da bu inceliğe ortak olmak için harekete geçmiştir. Özellikle İpekyolu, Şahbaz ve Pala gibi firmalara da minnetimi sunuyorum.

Ölüm elbette herkese ulaşacaktır. Bir Müslüman için korkulacak hiçbir yanı yoktur. Çünkü ölüm, doğum sözcüğünün ikizidir.

Sözlerimi Âşık Veysel'le bitirmek istiyorum.

*Can bedenden ayrılacak, Gün ikindi, akşam olur,
Tütmez baca yanmaz ocak, Gör ki başa neler gelir,
Selam olsun kucak kucak, Veysel gider adı kalır,
Dostlar beni hatırlasın. Dostlar beni hatırlasın.*

*Açar solar türlü çiçek,
Kimler gülmüş kimler gülecek,
Murat yalan ölüm gerçek,
Dostlar beni hatırlasın.*

GÜVENAS ASANSÖR

İNŞAAT-METAL- HAYVAN SANAYİ
TİCARET LİMİTED ŞİRKETİ

- Asansör montaj
- Revizyon
- * Bakım
- * Arıza

İLETİŞİM : İstiklal Mh. Reşadiye Esnafı Sk. A. Osman Tüfek
İşhanı NO:1 K:4/2

Tel-Fax :0.222 230 00 11

Mehmet Ali EDE : 0 533 775 29 03 **Selahattin YAZICI :** 0 533 473 12

www.guvenas.com info@guvenas.com

mehmetaliEDE@hotmail.com

Basında Emirdağ

Ceylan Keskin'den

Haber

Kara kışa dayanamadılar

EMİRDAĞ ilçesinin yaylalarında özgeçirce yaşamı sürdüren yaylın sığırlarının geçen kış mevsimine dayanmadığı. Sayılan 3'te 1 oranında azaldı. (Haber 31)

Emirdağlılardan Ömer Alhan'a ziyaret

Emirdağ'daki Emirdağlılar Sosyal Dayanışma Eğitim ve Kültür Vakfı, İl adamı Ömer Alhan'ı ziyaret etti. Emirdağlıların sosyal ve kültürel etkinlikleri hakkında bilgi almayı amaçlayan ziyaret, Ömer Alhan'ın Emirdağ'da bir hafta geçirdiği, Vakfın Emirdağlılara sunduğu hizmetleri ve faaliyetlerini de kapsadı. Vakıf Başkanı Ceylan Keskin, Ömer Alhan'ı Emirdağ'da bir hafta geçirdiği, Vakfın Emirdağlılara sunduğu hizmetleri ve faaliyetlerini de kapsadı. Vakıf Başkanı Ceylan Keskin, Ömer Alhan'ı Emirdağ'da bir hafta geçirdiği, Vakfın Emirdağlılara sunduğu hizmetleri ve faaliyetlerini de kapsadı.

Yeni kurulan Emirdağlılar Sosyal Dayanışma Eğitim ve Kültür Vakfı, İl adamı Ömer Alhan'ı ziyaret etti. Emirdağlıların sosyal ve kültürel etkinlikleri hakkında bilgi almayı amaçlayan ziyaret, Ömer Alhan'ın Emirdağ'da bir hafta geçirdiği, Vakfın Emirdağlılara sunduğu hizmetleri ve faaliyetlerini de kapsadı. Vakıf Başkanı Ceylan Keskin, Ömer Alhan'ı Emirdağ'da bir hafta geçirdiği, Vakfın Emirdağlılara sunduğu hizmetleri ve faaliyetlerini de kapsadı.

Emirdağlılar türkülerle

Kara kışa dayanamadılar

EMİRDAĞ ilçesinin yaylalarında özgeçirce yaşamı sürdüren yaylın sığırlarının geçen kış mevsimine dayanmadığı. Sayılan 3'te 1 oranında azaldı. (Haber 31)

Yazar Urfalı'dan

Emirdağlılar Vakfı'nın düzenlediği yaz aylarında Emirdağlıların sosyal ve kültürel etkinlikleri hakkında bilgi almayı amaçlayan ziyaret, Ömer Alhan'ın Emirdağ'da bir hafta geçirdiği, Vakfın Emirdağlılara sunduğu hizmetleri ve faaliyetlerini de kapsadı. Vakıf Başkanı Ceylan Keskin, Ömer Alhan'ı Emirdağ'da bir hafta geçirdiği, Vakfın Emirdağlılara sunduğu hizmetleri ve faaliyetlerini de kapsadı.

Emirdağlılar Vakfı'nın ziyaretleri sürüyor

Eskişehir'de

Emirdağlılar Vakfı'nın düzenlediği yaz aylarında Emirdağlıların sosyal ve kültürel etkinlikleri hakkında bilgi almayı amaçlayan ziyaret, Ömer Alhan'ın Emirdağ'da bir hafta geçirdiği, Vakfın Emirdağlılara sunduğu hizmetleri ve faaliyetlerini de kapsadı. Vakıf Başkanı Ceylan Keskin, Ömer Alhan'ı Emirdağ'da bir hafta geçirdiği, Vakfın Emirdağlılara sunduğu hizmetleri ve faaliyetlerini de kapsadı.

Emirdağ Dergisi'nin bu sayıda konusu "Yaylalarımız"

Emirdağlılar Vakfı'nın düzenlediği yaz aylarında Emirdağlıların sosyal ve kültürel etkinlikleri hakkında bilgi almayı amaçlayan ziyaret, Ömer Alhan'ın Emirdağ'da bir hafta geçirdiği, Vakfın Emirdağlılara sunduğu hizmetleri ve faaliyetlerini de kapsadı. Vakıf Başkanı Ceylan Keskin, Ömer Alhan'ı Emirdağ'da bir hafta geçirdiği, Vakfın Emirdağlılara sunduğu hizmetleri ve faaliyetlerini de kapsadı.

Emirdağlılar Vakfı'nın Müdürlüğü

Emirdağlılar Vakfı'nın düzenlediği yaz aylarında Emirdağlıların sosyal ve kültürel etkinlikleri hakkında bilgi almayı amaçlayan ziyaret, Ömer Alhan'ın Emirdağ'da bir hafta geçirdiği, Vakfın Emirdağlılara sunduğu hizmetleri ve faaliyetlerini de kapsadı. Vakıf Başkanı Ceylan Keskin, Ömer Alhan'ı Emirdağ'da bir hafta geçirdiği, Vakfın Emirdağlılara sunduğu hizmetleri ve faaliyetlerini de kapsadı.

Hemşehrimiz Zakire Esmâ Altinel Eskişehir CHP İl Kadın Kolları

Başkanı Seçildi

Geçtiğimiz günlerde hemşehrimiz Zakire Esmâ Altinel Eskişehir CHP İl Kadın Kolları Başkanı seçilerek görevine başladı.

Sayın Altinel, görevim gereği arkadaşlarımla var gücümle partime hizmet edeceğim, dedi. Sayın Altinel'in kendisine yeni görevinde başarılar dileriz.

MUSTAFA YILMAZ ESKİŞEHİR MERKEZ TEPEBAŞI İLÇE MÜFTÜSÜ

1952 Emirdağ Ağılcık köyü doğumlu Mustafa Yılmaz'ın Kayseri Develi ilçe müftüsü iken Eskişehir merkez Tepebaşı İlçe Müftüsü olarak ataması yapıldı.

Vakfımızın kültür sanat çalışma grubu kendisini ziyaret ettiler. Sayın müftümüze çalışmalarında başarılar diliyoruz.

Emirdağ ve Köyleri, Sosyal, Kültür, Dayanışma Derneği'ni ziyaret

Emirdağ ve Köyleri Derneği Başkanı Habib Umutoğlu'na vakfımız yöneticileri nezaket ziyaretinde bulundu. Sayın Umutoğlu ziyaretten memnun olduğunu ve duygulandığını ifade etti.

HEMŞEHRİMİZ MHP İL BAŞKANI AYHAN SEZER'E VAKIF ZİYARETİ

Geçtiğimiz günlerde Emirdağ'lı Ayhan Sezer Eskişehir MHP il başkanı seçildi.

Vakıf yöneticilerimiz Başkan Dr. Orhan Özkır, Ceylan Keskin, CHP il yöneticisi ve Eczacılar Odası Başkanı Yücel Yenilmez, Yusuf Tantiş, Ayhan Denizli, "Emirdağ" dergisi kültür sanat çalışma grubundan Gazi Durusu ziyarette hazır bulundular.

Başkan Sezer'in yanında parti yöneticileri içinde Emir-

dağ'ın Saklı köyünden, Edikoop'un kurucularından Celal Tunalier de hazır bulundu.

Başkan Sezer, kadromuz genç kadrolardan ve tecrübeli ağabeylerimizden oluştu. Önümüzdeki seçim, dönüm noktası olacak, var gücümüzle çalışacağız, biz düşünce ve ideal partisiyiz, vakur bir duruşumuz var, dedi. Vakıf Başkanı Dr. Orhan Özkır, Emirdağlı olmanız şans oluyor. Emirdağlıların toplu olduğu mahallelerde daha çok çalışmalısınız. Biz vakıf olarak tüm siyasi partilere eşit mesafedeyiz. Allah utandırmasın. Bizim görevimiz Emirdağlılık. Tekrar çalışmalarınızda başarılar diliyorum, dedi.

Başkan Sezer, sizlere çok teşekkür ederim. Hemşehrilerim olarak beni mutlu ettiniz. Vakfımıza her türlü desteği vermeye devam edeceğim, dedi.

Hemşehrimiz İşadamı Ömer Alhan'a Ziyaret

Vakıf yöneticileri hemşehrimize ziyaret ederek bilgi alışverişinde bulundu.

Sayın Alhan, ziyaretten çok memnun olduğunu ve vakfımızı maddi ve manevi yönden her zaman destekleyeceğini söyledi. Yöneticiler de kendisine teşekkür ettiler.

ÖzcanTürkmen'e ziyaret

Hemşehrimiz, Eskişehir Anadolu Lisesi Müdürü ve şair Özcan Türkmen'e nezaket ziyaretinde bulunuldu. Vakfımıza gösterdiği yakın ilgi ve çalışmalarından dolayı kendisine teşekkür edildi.

ÖzcanTürkmen'e ziyaret

EMİRDAĞLI OKUL MÜDÜRÜ YÜKSEL YÜKSEL'İN SAHNEYE KOYDUĞU 'ZORAKİ TABİP' ADLI TİYATRO OYUNU İLGİ GÖRDÜ....

Havacılar İlköğretim Okulu öğrencileri ve Türkçe öğretmenleri Fatma Can rehberliğinde hazırlanan 'Zoraki Tabip' adlı tiyatro

oyununu başarı ile canlandırdılar. Okulun konferans salonunda gerçekleştirilen tiyatro oyunu, davetlilerin ve öğrenci velilerinin katılımıyla güzel bir atmosfer havasında geçti. Bu tiyatro

oyunu, ünlü sanatçı Kemal Sunal'ın sanat hayatına başladığı oyun olarak da bilinmektedir.

ŞEHİT SAVAŞ KUBAŞ ANADOLU LİSESİ'NİN, İLK MEZUNİYET TÖRENİ YAPILDI

Emirdağlı Okul Müdürü Haydar Urfalı'nın müdürlük yaptığı okulun ilk mezuniyet töreninin, Eskişehir'de coşkulu geçmesi, Emirdağlılar arasında sevinçle karşılandı.

EMİRDAĞLILAR VAKFI'NIN MALİ OLAĞAN KONGRESİ YAPILDI

Emirdağlılar Vakfı'nın yıllık mali olağan genel kurulu, Emirdağlılar Vakfı binasında yapıldı. Açılış, yoklama ve divan teşekkül ettirildi. Divan başkanlığına Muharrem Kubat, üyeliklere Mesut Acet ve Ahmet Urfalı getirildi. Saygı duruşu yapıldı. İstiklal Marşı okundu. Gündem üyelere açıklandı.

2011 yılı faaliyet raporunu yönetim kurulu üyesi Ertuğrul Altınel okudu. 2011 yılı denetim kurulu raporunu da Ceylan Keskin üyelere okuyarak, üyeleri bilgilendirdi. Faaliyet ve denetim raporu üzerine konuşmalar yapıldı. 2011 yılı yönetim ve denetim kurullarının ayrı ayrı ibrası yapılarak oy birliği ile kabul edildi. 2012 yılı tahmini bütçe okunarak oylandı ve oy birliği ile kabul görüldü.

Dilek ve temennilerde söz alan Emirdağlılar Vakfı Başkanı

Opr. Dr. Orhan Özkar şunları söyledi: "Yeni taşınacağımız Odunpazarı Kültürevi'nin iç ve dış tadilatını tamamladık. Yaz aylarında buraya geçmeyi düşünüyoruz. Hemşehrilerimizden özellikle vakfımıza maddi destek bekliyoruz. Hemşehrilerimizin yaptıkları sosyal etkinliklere katılarak bu etkinliklere gerekli desteği vermeye çalıştık. Şair, yazar ve edebiyatçılarla toplantılar

yaparak kültürümüzün gelecek nesillere aktarılması ve yaşatılması için fikir alışverişinde bulunduk ve yapılacak çalışmaları gözden geçirdik. Emirdağlı ihtiyacı olan öğrencilere burs, eğitim yardımı yaptık ve ÖSS sınavlarına hazırlık için Emirdağlı öğrencileri dershaneye gönderdik. SMS sistemi ile haberleşme sistemini kurarak, Emirdağlılar'dan gelen duyuruları üyelerimize duyurduk. Özel günlerde ve vefat eden Emirdağlıların cenazelerine vakıf çelengimizi gönderdik ve günlere katılmaya çalıştık."

Tepebaşı ilçesi tarım müdürü Ahmet Köksal'a ziyaret

Emirdağlılar Vakfı, Tepebaşı Gıda Tarım ve Hayvancılık İlçe Müdürü olan Emirdağlı hemşehrisi Ahmet Köksal'ı makamında ziyaret ederek hayırlı olsun dileklerinde bulundu.

Tepebaşı ilçesi tarım müdürü Ahmet Köksal'a ziyaret

Tarım Müdürlüğünde Şube Müdürü Yaşar Akın'ı ziyaret

Emirdağlılar Vakfı, Tepebaşı Gıda Tarım ve Hayvancılık İlçe Şube Müdürü olan Emirdağlı hemşehrisi Yaşar Akın'ı makamında ziyaret ederek hayırlı olsun dileklerinde bulundular.

Tarım Müdürlüğünde Şube Müdürü Yaşar Akın'a ziyaret

EYAD YENİ BAŞKANLIĞINA UĞUR ÇALIŞKAN SEÇİLDİ

Emirdağlılar Yardımlaşma ve Dayanışma Derneği yaptığı olağanüstü genel kurulda yeni yönetimini belirledi. Yeni yönetimde başkanlığa Uğur Çalışkan getirilirken, eski Başkan Metin Edeer de yönetim kurulunun içinde çalışmalarına devam edecek. Şevket Temiz Genel sekreter, Pierre Segeers basın sözcüsü, Erdal Akdeniz sayman olurken Necati Şevik ve Musa Coşkun da yönetim kurulunda yer aldı.

Emirdağ Belgesel Oluyor

İzmir Dokuz Eylül Üniversitesi son sınıf öğrencisi Sertaç Karabulut ve ekibi Emirdağlı şair Muharrem Kubat ve Kazım Tunca'nın kültüründe "Köy Enstitüleri" konulu belgesel çekimi yaptı. Emirdağlı şair ve yazarlar çekimde hazır bulundular.

Yılmaz Karaca Güven Tazeledi

Yıllardır Eskişehir Gazeteciler Cemiyeti Başkanlığını yapan Sayın Karaca güven tazeleyerek tekrar başkan seçildi. Kendisine başarılar diliyoruz.

EMİRDAĞ LİSESİNİN ÖĞRENCİLERİ, ÖĞRETMENLERİ İLE "PILAV GÜNÜNDE" BULUŞTULAR...

1970'li yılların Emirdağ Lisesi öğrencileri, o dönemin öğretmenleriyle Eskişehir Emirdağlılar Vakfı'nda düzenlenen "Pilav Günü" buluşarak hasret giderdiler. İlk buluşmayı geçen ay, Eskişehir Öğretmenevi'nde şair Ahmet Ürfalı'nın düzenlediği toplantıyla gerçekleştiren mezunlar, her ay halkayı biraz daha genişleterek toplanma kararı aldılar.

Şair Ahmet Ürfalı'nın bacısı Dudu Gürbüz tarafından hazırlanan Emirdağ'ına has mercimekli bulgur pilavı, yufka ve ayranın ikram edildiği "Pilav Günü" buluştu.

EMİRDAĞ LİSESİ' NİN EFSANE ÖĞRETMENLERİ ESKİ ÖĞRENCİLERİ İLE BULUŞTU...

Emirdağ Lisesi'nde uzun yıllar görev yapan öğretmenler, eski öğrencileri ile Eskişehir Öğretmenevi'nde toplanarak hasret giderdiler. Birbirlerini uzun yıllardır görmeyen öğretmen ve öğrenciler eski günleri yad ederek, ayda bir kez toplanmak üzere sözleştiler.

Sohbet toplantısında konuşma yapan emekli öğretmen Muharrem Kubat " Öğretmenlik güzel ve kutsal bir meslektir. Öğrencilerimiz tarafından hatırlanmak ve hatıralarla yaşamak çok güzel bir duygudur. Aradan uzun yıllar da geçse öğrencilerimizin şu anda bizlerle beraber olması, adeta bizlerin yenileşmesini sağladı." dedi.

EMİRDAĞ LİSESİ' NİN EFSANE
ÖĞRETMENLERİ ESKİ ÖĞRENCİLERİ İLE BULUŞTU...

Hemşehrilerimizin Dikkatine!

Türkülerimiz... Emirdağ Türküleri... Bizim Türkülerimiz...

Al Fadimem, Önüne Kuşanmış Yandımdan Önlük, Harmana Sererler Sarı Samanı, Sako Giyer Garadan, Çorabını Ördüğüm, Yoğurt Çaldım Gazana, Lo... Lo... Lo..., Yaşar, Erzurum'dan Çevirdiler Yolumu, Çeşmenize Güğüm Goydum Doldu mu?, Zalım Poyraz, Ağızören Yönüm Beri Bakıyor...

Değerli okurlar, türkülerimize sahip çıkabilmek için TRT'de söylenmesi, sanatçıların repertuarına girmesi için sık sık istekte bulunalım. Türkülerimizi dinleyelim yaşatalım.

Sizlere şimdiden teşekkür ediyoruz.

Halil Rifat Aydemir / Halk Ozanı / Folklor Derleyicisi

EMİRDAĞLILAR KENTPARK'TA BULUŞTU.

Emirdağlılar, Kentpark'ta buluşarak anılarını tazelediler. Emirdağ lisesinden 1977 yılında mezun olan öğrenciler, öğretmenleriyle Kentpark'ta buluşarak kaynaştılar ve hep birlikte yemek yediler.

Şair Yazar Ahmet Urfalı'nın Edebi Kişiliği Tez Konusu Yapıldı

Ahmet Urfalı'nın hayatı, eserleri ve edebi kişiliği Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Fen Edebiyat Fakültesi tarafından üç teze birden konu edildi.

Prof. Dr. Halil Buttanrı'nın danışmanlığında Melike Haran, Nilay Tekin; Doç. Dr. Can Özgür danışmanlığında Özge Şentürk, Urfalı'nın eserlerini tez konusu yaptılar.

Vakf Kültür Sanat ve Çalışma Grubu, Belçika'dan Türkü Gecesi için gelen Emirdağlı halk ozanı ve folklor araştırmacısı Fakı Edeer'i Gazi Durusu'nun bahçede ağırladılar.

Halk ozanları Fakı Edeer ve Halil Rifat Aydemir vakfımızda şair ve yazarlarımıza "Meşk Günü" düzenlediler. Kendilerine teşekkür ediyoruz.

Emirdağlılar Vakfı Süleyman Çakır Lisesinde

Vakfımız, Eskişehir Süleyman Çakır Lisesi'ne Müdür olan hemşhremiz Zihni Uyanık'ı, ziyaret etti. Kendisine başarılar dileriz

EMİRDAĞLI ŞAİR-YAZAR

AHMET URFALI'NIN

"ŞİİR DİNLETİSİ" "BÜYÜK İLGİ GÖRDÜ..."

Türk şiirinde "Kaf Dağına uçan şair, gülün kıvrımında barınan

şair", ulu hayallere yatan şair" olarak nitelendirilen Ahmet Urfalı adına Eskişehir Kültürvi'nden Mehmet Sadık Bozkurt ve Gazi Durusu tarafından hazırlanan şiir dinletisi Yunus Emre Kültür Merkezi'nde büyük kalabalık davetli topluluğunun katılımıyla gerçekleştirildi.

Sunuculuğunu Mehmet Sadık Bozkurt'un yaptığı program, yapımcı yazar Gazi Durusu'nun açılış konuşması ile başladı. Durusu, "Şairin edebi kişiliği ve eserleri hakkında bilgiler verdi. Umudun ve sevginin şairi Urfalı, sürekli yeni ufukların yolcusu olmak arzusunda. Şiirlerinde estetik bir bütünlük, felsefi bir derinlik vardır. Türkçe'nin sesindeki ahenk güzelliğini şiirlerine yansıttı." dedi. Programda; Fikret Akın, Nihal Bağcı, Mustafa Uysal, Serkan Taşkın, Seyda Başkaya, Feride Turan, Gülgün Şengün tarafından Urfalı'nın şiirlerinden örnekler okudular. Prof. Dr. Halil Buttanrı, Urfalı'nın şiirlerini edebi yönden değerlendiren bir konuşma yaptı. Doç. Dr. Şahabettin Ünlü, Urfalı'nın okul yıllarını ve Türk Edebiyatındaki yerini anlattı.

Şairin sanatçı dostları; Huriye Saraç, Doç. Dr. Tamilla Aliyeva Ab-bashanlı, Muharrem Kubat, Ayşe Yılmaz Halil Gürkan, Esma Canmaz, Mustafa Uysal birer konuşma yaparak Urfalı'nın şiirleri, hayata bakışı yönlerini belirttiler. Eskişehir eski valisi Kadir Çalıcı da, Urfalı'nın şiirlerini ve kitaplarını okuduğunu ve beğendiğini söyledi. Türk Sanat Müziği sanatçısı İbrahim Şekerefe, Urfalı'nın bestelediği şiirlerinden örnekler sundu. Urfalı'ya onur ödülleri sunuldu. Urfalı da yaptığı teşekkür konuşmasında, "Kendisine rüya gibi bir gün yaşatıldığını, bu programla birlikte sorumluluğun daha da attığını" belirterek programın hazırlanmasında emeği geçenlere ve katkı sağlayanlara şükranlarını sundu...

Programla kalabalık bir davetli topluluğu katıldı. Program sonunda davetlilere Emirdağ bukmesi ve ayran ikram edildi.

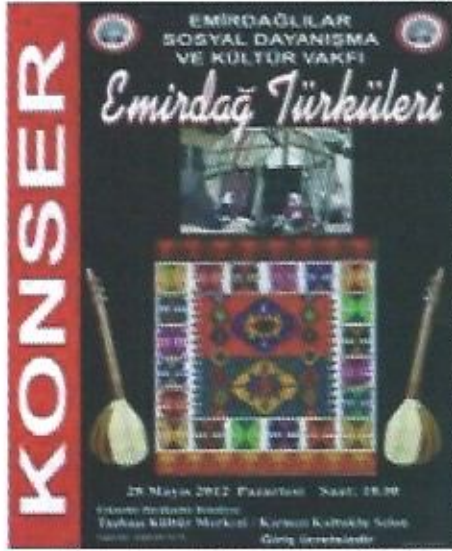

DOKTOR MESUT GÖKTEPE ESKİŞEHİR İL SAĞLIK MÜDÜRLÜĞÜ ANA SAĞLIĞI VE ÇOCUK ŞUBE MÜDÜRÜ OLDU

Hemşhremiz Sayın Göktepe'ye başarılar dileriz.

EMİRDAĞLILAR, EMİRDAĞ 'TÜRKÜ GECE'SİNDE' ÇOŞTULAR

Gazi Durusu

Emirdağlılar, 'Türkü Gecesi'nde biraraya gelerek Emirdağ Türküleri ile coştular. Eskişehir Büyükşehir Belediyesi Kültür Merkezi Karatopraköy Salonu'nda yapılan 'Türkü Gecesi'ne çok sayıda Emirdağlı katıldı. Hatta yurt dışından ve yurt içinden Emirdağlılar geceye katılarak geceye renk verdiler. Çok sayıda Emirdağlı 'Türkü Gecesi'ni ayakta izlediler.

Programın açılış konuşmasını Vakıf Başkanı Opr.Dr.Orhan Özkır yaparak şunları söyledi. "Emirdağ Türkü Gecesi'ni, Emirdağlıları biraraya getirmek ve kaynaştırmak için düzenledik. Bu geceyi yapmak için ekibimiz hazırlıklarını çok güzel yaptılar. Katılımın çok olması bizleri çok memnun etti. Emirdağ kültürü bizim kimliğimizdir. Bizim kültürel kimliğimizin en önemli öğelerinden biri de, türkülerimizdir. İnşallah bundan sonraki gecemizi daha büyük bir salonda tertiplemeyi düşünüyoruz. Bu geceye katılan herkese teşekkür ederim."

Program yapımcısı Muharrem Kubat ve Ahmet Urfalı; Emir-

dağ Türkü'leriyle, Eskişehir-Emirdağ kültür ve sanat konuşması üzerine vurgu yaptılar. Programa yurt dışından ve yurt içinden Emirdağlı saz sanatçılarından Fakı Edeer, Yoksul Derviş, Şehriban Kubat, Bülent Çıraklı, Halis Erenoğlu, Halil Aydemir, Pınar Halaç, Abdullah Özkurt, Ramazan Erdönmez, Hamza Halaç, Meltem Elçin katıldılar.

Ramazan Erdönmez Meltem Elçin

Meltem Elçin 'Emirdağ'ın Sayasını giyerek 'Emirdağ Ağdını' söyledi. Meltem Elçin saya giysisi ile herkesin ilgi odağı oldu. Sanatçılar birbirinden güzel 'Emirdağ Türkülerini' sazları ve sözleri ile seslendirdiler. Emirdağlı Edeleler de 'Gaydalama', 'Dabandan' gibi oyun havalarını davul ve zurna ile çalarak söylediler. Emirdağlılar, sanatçıların söyledikleri türkülerle sahnede oynadılar.

Bu geceye katılan Emirdağlı Yerel Sanatçılara törenle ödülleri Vakıf Başkanı Opr.Dr. Orhan Özkır verdi. 'Emirdağ Türkü Gecesi' gece geç saatlere kadar devam etti ve herkes geceden memnun şekilde ayrıldı.

'Emirdağ Türkü Gecesi'ne; Eskişehir Eski Valisi Kadir Çaltıcı, Odunpazarı Belediye Başkanı Burhan Sakallı, Tepebaşı Belediye Başkanı Dr. Ahmet Ataç, Opr.Dr.Bilen Özel, siyasi partilerin ve sivil toplum kuruluşların temsilcileri, daire müdürleri ve çok sayıda davetli topluluğu katıldı. Çeşitli kuruluşlar da geceye renk vermek için çok sayıda çelenkler gönderdiler.

Bülent Çıraklı

Meltem Edeer - Pınar Halaç - H. Rıfat Aydemir

EMİRDAĞLI ŞAİR-YAZAR AHMET URFALI'DAN SÖYLEŞİ...

Eskişehir Cumhuriyet Lisesi'nde yapılan söyleşi ve şiir dinletisine konuk olarak şair yazar Ahmet Urfalı katıldı. Edebiyat öğretmeni Fatma Çakıcı tarafından hazırlanıp sunulan program okulun konferans salonunda gerçekleştirildi. Programda okul yöneticileri, öğretmenler ve öğrenciler hazır bulundular.

Bu etkinlikte Cumhuriyet Lisesi'nden emekli olan Emirdağlı yazar Gazi Durusu'nun da yazarlığı konusu ve okulda yaptıkları hizmetleri anlatıldı.

HERKESİN HAMİT EMMİSİ...

Cafer Koçak

Eğitimci-Yazar

Yaşamlarını 13-14 yaşına kadar Emirdağ'da geçiren yetişkinler geriye dönüp baktıklarında çocukluklarının dolu dolu ve güzel-liklerle geçtiğini fark edeceklerdir. Teknolojinin fazla yaygın olmadığı dönemlerde insan ilişkileri sıcak ve içtendi. Büyükler küçükler karşı daha hoşgörülü, küçükler de büyüklerine daha saygı-lydı.

İşte o dönemlerin özlemi ile 60'lı yıllarda Hamit Emmiyle yaşamış olduğum bir olayı paylaşmak istiyorum sizlerle.

Giyim ve yaşam tarzıyla, şakalarıyla, espile-riyle, saflığı ve temizliği ile sadece Hamzahacılı köyünün değil, tüm Emirdağ ve Emirdağlı'nın sevgilisi haline gelmiş Hamit Emmi, o zamanın en tanınmış tiyatro oyuncusu Altan Erbulak'a benzer-liği ile de dikkat çekerek. Komik, sevimli ve sami-miydi. Şişe tabanına benzeyen gözlük camı ile pek iyi göremese de insanları tahlil etmekte, kısa za-manda kendisini sevdirmekte üstüne yoktu.

Şerife Halamın oğlu Yüksel ile çocukluğu-muzda hiç ayrılmadık desem yalan olmaz sanırım. Çay deresinin karşısındaki Edeler'le yaptığımız kavgalarda bile ayrılmamış, kafalarımızın kaç kere yarıldığını unutmıştık neredeyse. Ama o benden biraz daha açık-göz, biraz daha cin fikirliydi. Tüm yaramazlıklarımızın kaynağında mutlaka onun parmağı olurdu. Ben sadece ona yardım ederdim.

Salı günlerini iple çekerdik. Çünkü o gün çar-şının tam ortasında ilçe pazarı kurulur, tüm köylü-ler ürettiklerini satmak için pazara gelirlerdi ve Hamit Emmim eli kanda bile olsa pazarı kaçı-rmazdı. Yüksel ve ben Şekercilerin hanının önünde Hamzahacılı köyünün tek arabası olan Asar'ın Ta-kası'nı beklemek için kamp kurardık adeta. Saat 9 civarında Hamit Emmi arabadan iner inmez yanına gider, elini öper, tüm yalakalığımızı sergilerdik.

- Emmi hoş geldin...

Gözleri iyi görmediği için biraz bize doğru

eğilir:

- Hoş bulduk, siz kimin oğlusunuz yavrum? derdi.

Ben de:

- Ben Hamzahacılı Zeyfittin'in küçük oğlu-yum, bu da Şerife Halamın oğlu Yüksel derdim.

- Ha öylemi deyip cebinden ikişer lira çıkarır verirdi.

Biz de parayı alır almaz oradan uzaklaşır, pa-rayı harcamanın keyfini çıkartırdık. Emmimin aşırı derecede unutkanlığını lehimize çevirmek için her fırsatı kullanmayı da ihmal etmezdik. Bir-kaç saat sonra yine para koparmak için tüm ilçeyi tarar, ne yapar eder Hamit Emmiyi bulur, aynı nu-marayı bir kez daha uygularız.

Sanki yeni karşılaşıyormuşuz gibi.

- Oh ! Emmi hoş geldin der ikinci kez elini öperdik.

Yine gözlüklerini düzeltip biraz daha yaklaşır;

- Hoş bulduk, kimin oğlusunuz siz diye so-rardı.

- Ben Bakkal Zeyfittin'in oğlu, bu da Şerife Halamın oğlu Yüksel...

- Ha öyle mi? deyip ikişer lira çıkarıp verirdi.

Bu şekilde Hamit Emmi'den bir günde üç kez para kopardığımızı hatırlıyorum; ama bir kere-sinde Yüksel'e 3 lira, bana 2,5 lira verince çok gü-cüme gitmiş, oturup ağlamıştım. Çünkü bu konudaki gayretlerim Yüksel'inkinden daha faz-laydı. Alışılmışın dışında bu olayda Yüksel'den bir adım daha öndeydim.

Çocukluğumun verdiği saflıkla bir "Salı" günü, tüm gerçeği Hamit Emmi'ye anlattığımda, meşhur, aslan başlı bastonunu kaldırıp:

- Ulan namussuzlar, demek benden aylarca para tırtıkladınız ha... deyip bizi kovalamaya baş-ladı. Böylece 50 kuruş az aldım diye tüm "Salı" harçlıklarından olmuşum. Az tamah çok zarar ge-tirmişti bile... Rahmetle anıyorum kendisini...

YDK MERMER ve MADENCİLİK

İTH. İHR. TİC. LTD. ŞTİ.

TEL:0 272 442 81 60 FAX:0 272 441 31 49
ESKİŞEHİR CAD. BÖLGE TRAFİK YANI
EMİRDAĞ/AFYONKARAHİSAR

**FATİH
EMLAK**
"Gayrimenkul Hizmetleri"

Çok yakında Akarbaşı Mah. Atatürk
Cad. 37/A'da yeni yerimizde
hizmetinizdeyiz

Osman BÖCÜK

Emekli Astsubay

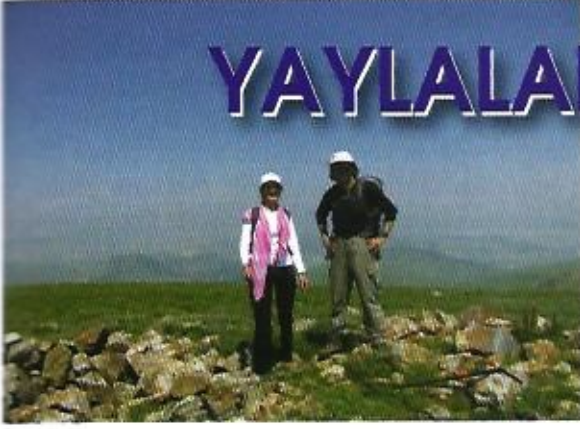
EV - DAİRE - ARSA - TARLA

HER TÜRLÜ EMLAK ALIM - SATIM

KİRALAMA ve TAPU - TAKİP İŞLERİ

Atatürk Caddesi Tanış Sokak No: 42/A (Aygaz Bayii Yanı) ESKİŞEHİR
Tel& Fax (0.222) 231 00 13 Gsm: (0.542) 254 72 86

YAYLALARI ÖĞSEYENLERE

Sibel Erenoğlu

10 Dakika Dergisi, Kadının Sesi Gazetesi, SBL film yapım, Ajans 19, SBL Yayınevi sahibi ve Türkiye Sinema Derneği Genel Başkanı

Halil Erenoğlu'nun Yaylaları Öğsemek şiirinden ilk dördlük ile selam edelim önce...

**Çıktım yücesinden baktım Selam olsun Emirdağ'ın
Eski zaman günlerine Konup göçmüş illerine**

Emirdağ Dergisi yayın komisyonu bir karar almış Yaylalarıkonu alalım demişler. Haberi ulaştır ulaşmaz Yavuz Doğan'ı aradım. "Yavuz Ağabey, bizim yaylalara gidip gördüğünüzü, gezdiğinizizi biliyorum. Birkaç soru ile fazla vaktinizi almadan sizin gözünüzden ve çektiğiniz fotoğraflardan bir yayla yazısı yazmak istiyorum." dedim.

Yavuz Ağabey şu yanıtı verdi "Haziran'ın 15'inde yaylaya gidiyoruz. Gelmek ister misin? Soracaklarını orada yanıtlamak için daha çok vakit bulmuş oluruz."

Benim uzaktan gördüğüm, adını bildiğim, geçmiş zamanların tatlı anılarını duyduğum yaylalarımıza özlemim vardı doğrusu. Merakım Halil Erenoğlu'nun Emirdağ Yaylaları kitabını hazırlarken daha da artmıştı. Derhal Yavuz Doğan'ın yayla yolcuları grubuna dahil oldum.

Yavuz Doğan, Emirdağ çşrafından Kaymakam Havva-oğlu HacıHüseyin Efendi ile Emirdağ Kuva-i Milliye Reisi Yusuf Beyzade Abdülkadir Efendi (Abdil Ağa)'nın torunu; Hacı Sadık Doğan ve Döne Doğan'ın oğulları rahmetli Şükrü Doğan'ın oğludur. Benim de babaannem rahmetli Fadime Erenoğlu rahmetli Sadık Doğan'ın kardeşidir. Şükrü Doğan Eskişehir'e ilk gelen Emirdağlı'dır. Girişimciliği ile tanınır. Daha sonra da İstanbul'a giderek orada yatırımlar ve sanayicilik yapar. Oğlu Yavuz Doğan da bu nedenle Eskişehir'de doğup İstanbul'da yaşar... İşte bana ilginç gelen de budur. Biz bu kadar yakınında iken yaylalarımızın Emirdağ'da hiç yaşamayan Yavuz Doğan'ın yaylalarımızı Emirdağ'da ve Eskişehir'de yaşayanlardan iyi biliyor olması!

15 Haziran saat 13:30'da buluşma noktamız Emirdağ'ın tam ortasındaki Oktay Çıldır'ın Çıldırlar Petrol'ü olarak belirlendi.

Yayla Yolcusu kalmasın...

İstanbul'dan gelerek, Eskişehir'den beni alan sanayici Metin Tüfekçioğlu ile buluşma noktasına varmak üzere yolculuk başladı. Metin Bey ve Yavuz Ağabey baba dostları...

1960'larda doğa yürüyüşü yapmak için

avcılığa başlayan Metin Bey, 20 yıl önce tüfeğini bırakıp dünyayı dolaşmaya karar verir. 2001'den bu yana, üç haftada bir, İstanbul'daki Zirve, Yaban Kazları gibi doğasever gruplarla doğa yürüyüşleri yapmaya başlar. Dağ çiçeklerini fotoğraflar. 2002'de Kaçkar'daki ilk zirve yürüyüşüne çıkar. 2003'te zorlanmadan Ağrı'ya çıkar. Dağgezilerini sürdüren Metin Bey, yurtdışında Tanzanya'daki Klimanja-ro'dan Nepal'deki Himalayalar'a kadar çok yer görür. Metin Bey, Türkiye'deki güzellikler gibisinin olmadığını belirten oldukça deneyimli ve ünlü bir dağcıymış meğer. Hiç görmediğim yaylalarımıza, Emirdağlarımıza yolculuk daha farklı bilgileri ve deneyimleri de beraberinde getirmeye başladı.

Vardık Çıldırlar Petrol'e. Metin Akın karşıladı bizi. Yayla ekibi Yavuz Doğan'ın da gelişyle tamamlandı. Vakit geç olmadan kahveler içilirken program konuşuldu. Bu arada Metin Akın'a Metin Hoca, Metin Tüfekçioğlu'na Metin Ağabey denilmesi kararına varıldı. Metin Hoca, benim amcamın oğlu Behzat Erenoğlu'nu da haberdar etti.

Yayla yolcuları yola çıkıyor...

Bu konuda uzman olan Metin ağabeyin hazırladığı, İbate-i Otağ Küfesi Mevcut Avadanlık ve İlaşé listesi İstanbul'dan yola çıkılmadan gözden geçirilmiş, İbate-i Otağ ve Yürüyüş-i İrtifa-na Luzumlu Av'adanlık Levazımat-ı Güzergah, Alat, Adavat, İlaşé ve Mübayaa Taslağı ile marketten alışveriş yapıldı. Yaylalarımıza ve Emirdağları'na yolculuk eylemek isteyenler de mutlaka ellerinde bu listelerin bulunması önemle tavsiye olunur. Mevcut Avadanlık ve İlaşé, Mübaaya Edilecek İlaşé, Yürüyüş-i İrtifa Alat ve Adavat'ı, İbate-i Otağ Alat ve Adavat'ı, Levazımat-ı Güzergah.

Yolda cıkla koyun yoğurduğunu muzu ve kampta yakacağımız ateş için çalı çırpıyı toplamayı da ihmal etmedik.

Dağ bizi çağırıyor...

Metin Hoca, Dağ çağırmadan gidilmez demişti yola çıkarken. Demek ki dağ bizi çağırıyordu. Ne mutlu. Yaylalara yaklaştıkça sevinçim arttı doğrusu...

Yaylamıza ilimize yaklaştıkça başlayan yağmur doluya dönüştü

Dosya - Emirdağ Yaylaları

59

Eskişehir

Buzlu

Turizm

İZMİR KUŞADASI DİDİM
ANTALYA ALANYA BODRUM
KUMSALA KADAR
GÖTÜRÜYÖRÜZ

Siz keyfinize bakın...

www.buzlu.com.tr
0 222 217 45 02

KARACA

SEZERLER İNŞAAT

SANAYİ ve TİCARET LİMİTED ŞİRKETİ

**Teknoloji, Konfor,
Çağdaş Yaşamın Dokusu**

SEZERLER
AKARBAŞI EVLERİ
NO 21

MÜTESEKKİM
MİMAR VE
YERLEŞİM
MÜHÜR NO:
MİMARAT TAA
MİMARAT TAA

EROL SEZER ve OĞULLARI
CEYLAN & CEM

0 532 585 33 75 0 532 242 24 41

Atatürk Bulvarı Deniz Apt. No:129/1

Tel: 0 222 233 29 16 - Fax: 0 222 230 20 99

ESK

www.sezerinsaatt.com

ER

Ehliyetin Gerçek Adresi

SÜRÜCÜ KURSU

A2

B

E

D

%100 EĞİTİM
%100 BAŞARI

Tel:0222 231 04 02 - Gsm: 0532 401 57 74

e-mail:saliher@winowslive.com

Hamamyolu Asarcıklı Cd. No:10 (Uysal Termal Karşısı) ESKİŞEHİR